

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Π' – ΤΕΥΧΟΣ 11 – ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2003
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail:contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

Ἰπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς **Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς**
Ἰπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. **Χρυσόστομος Σκλήφας**
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεράς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμήμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Χρῆστος Γ. Καραγιάννης, Μ.Τη.

Φωτογραφίες
Χρῆστος Μπότης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίες
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 787

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου,
Πρὸς τὰ Μέλη τῆς ἹΕ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως διὰ θέματα
Αἰρέσεων καὶ Παραθρησκείας 789

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἡμερίδα εἰς μνήμην τοῦ ποιητοῦ Κωστή Παλαμᾶ 790

ἹΕ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταμένων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν
καὶ Ἱ. Μητροπόλεων 791

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου,
Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Καθηγητὴν κ. Ἰω. Κορναράκη περὶ τῆς Λειτουργικῆς
Ἀναγεννήσεως 793

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Οἱ ἐργασίες τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 795

Εἰσήγησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστοδοῦλου εἰς τὴν Ἑκτακτον Σύγκλησιν τῆς ἹΣΙ 799

Ἀπόσπασμα Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας
κ. Χρυσοστόμου εἰς τὴν Ἑκτακτον Σύγκλησιν τῆς ἹΣΙ 804

Ἀπόσπασμα Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως
καὶ Θάσου κ. Προκοπίου εἰς τὴν Ἑκτακτον Σύγκλησιν τῆς ἹΣΙ 805

Ἀπόσπασμα Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος
καὶ Ἰμηττοῦ κ. Δανιὴλ εἰς τὴν Ἑκτακτον Σύγκλησιν τῆς ἹΣΙ 807

Ἐπιστολὴ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου
πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος 809

Ἐπιστολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Α.Θ.Π.
τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον 814

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἡ Ἀπόφασις τῆς Ἱεραρχίας 816

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου,
Ἡ ἐπίσημη εἰρηνικὴ ἐπίσκεψις τοῦ Μακαριωτάτου στὶς Βρυξέλλες 818

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀμβροσίου καὶ Καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Γαλιτή,
Ἐκθεσις περὶ τῶν Ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς
τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν 833

ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἀθ. Ε. Καραθανάση,
Ἡ Συνθήκη τῆς Λωζάνης καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον 836

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

839

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

841

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

848

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

861

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 3821
 Αριθμ. Διεκπ. 2012

Ἀθήνησι τῆ 22α Ὀκτωβρίου 2003

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2773

**ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
 ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥΣ
 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Τὸ δουλεμπόριον γυναικῶν καὶ παιδιῶν εἰς τὴν Χώραν μας ἀποτελεῖ ἄμεσον ἀπειλὴν διὰ τὴν οἰκογένειαν, ὡς μορφὴ βίας καὶ δουλείας κατὰ τῶν ἀδυνάμων μελῶν τῆς.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐνημερώσῃ καὶ νὰ διαπαιδαγωγῇ τὸ ποίμνιον Αὐτῆς διὰ τὸ σύγχρονον αὐτὸ φαινόμενον τῆς παρανόμου διακινήσεως καὶ ἐμπορίας, γνωστὸν διεθνῶς ὡς *trafficking*, τὸ ὁποῖον σκοπὸν ἔχει τὴν σεξουαλικὴν ἐκμετάλλευσιν, τὸ ἐμπόριον ὀργάνων, τὴν ἐπαιτείαν, τὴν ἐργασίαν ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν διὰ τῆς χρησιμοποίησεως πάσης μορφῆς βίας, ἀπάτης, στερήσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τροφῆς, χρήσεως ἐξαρθησιογόνων οὐσιῶν κ.λπ.

Σύγχρονοι δουλέμποροι ἀπάγουν ἢ ἀγοράζουν ἀπὸ τὰς οἰκογενείας των κυρίως νέας γυναίκας καὶ ἐν συνεχείᾳ μεταφέρουν ὑπὸ τύπον δούλων, ἄνευ δικαιώματος, εἰς ἄλλας Χώρας καὶ τὰς ἐκδίδουν ἐπ' ἀμοιβῆ, τὴν ὁποίαν καὶ εἰσπράττουν οἱ ἀπαγωγεῖς. Πολλὰ ἐκ τῶν νέων αὐτῶν γυναικῶν αὐτοκτονοῦν ἀπὸ τὴν ἀπόγνωσιν, ἄλλαι ἐθίζονται εἰς ἐξαρθησιογόνους οὐσίας ἀπὸ τοὺς «κυρτίους» των, καὶ ἐν τέλει παραμένουν εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εὐτελεῖζει τὸν πολιτισμὸν μας καὶ αὐξάνει τὴν διαφθοράν.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμεῖ καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἐξάλειψιν τοῦ φαινομένου αὐτοῦ. Πρὸς τοῦτο ἀναλαμβάνει ἱερὸν συνασπισμὸν εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τούτου, ὡς καὶ τὴν πληροφόρησιν καὶ εὐαισθητοποίησιν τοῦ Λαοῦ, διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν παιδιῶν αὐτῶν καὶ τῶν γυναικῶν, ἀνεξαρθήτως πίστεως, χρώματος ἢ φυλῆς. Παραλλήλως ἐργάζεται παντοιοτρόπως διὰ τὴν στήριξιν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, δημιουργοῦσα ξενῶνας, οἱ ὁποῖοι θὰ παράσχουν ἀσφαλῆ προστασίαν εἰς τὰ θύματα τῆς μάστιγος αὐτῆς, πάσης φύσεως ψυχολογικὴν ὑποστήριξιν, ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν, (ιατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν, ψυχοθεραπευτικὴν καὶ νομικὴν στήριξιν), ἕως τῆς ἐπανεντάξεώς των εἰς τὴν κοινωνίαν ἢ τῆς ἐπανόδου των εἰς τὴν πατρίδα, ἐκ τῆς ὁποίας μετενάστευσαν πρὸς ἀναζήτησιν μίας καλυτέρας ποιότητος ζωῆς εἰς τὴν Χώραν μας.

Εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δι' Ἀποφάσεως Αὐτῆς, ἵδρυσεν τὸ 1999 τὸ Κέντρον Στηριξέως Οἰκογενείας (ΚΕ.Σ.Ο.), τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ὡς Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἔχει σκοπὸν τὴν προστασίαν τῆς οἰκογενείας. Ἡ προσπάθεια αὕτη τοῦ ΚΕ.Σ.Ο. ἐπικεντρώνεται εἰς:

- τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας, ἡ ὁποία εἶναι «θεμέλιον συντηρήσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ Ἔθνους» (ἄρθρον 21 τοῦ Συντάγματος),
- τὴν ἀποτροπὴν τοῦ βιολογικοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ Γένους ἡμῶν, ἐφ' ὅσον «τὸ

δημογραφικὸν εἶναι τὸ ὑπ' ἄριθμ. ἓνα ἐθνικὸν θέμα» (ὁμόφωνον πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ Δημογραφικὸν τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων - 10.2.1993),

– τὴν στοργικὴν συμπαράστασιν εἰς τὰ θύματα τῶν ἐκτρώσεων, (γυναῖκες καὶ παιδιὰ, – κατ' ἔτος αἱ γεννήσεις ἀνέρχονται εἰς 90.000, ἐνῶ αἱ ἐκτρώσεις εἰς 400.000, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 60.000 γίνονται ἀπὸ κορίτσια ἡλικίας 14-16 ἐτῶν),

– τὴν συμπαράστασιν εἰς τὰς κακοποιημένας γυναῖκας καὶ παιδιὰ, θύματα σωματικῆς, ψυχολογικῆς καὶ οἰκονομικῆς βίας ἐντὸς τῆς οἰκογενείας.

– τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς νέας σοβαρῆς ἀπειλῆς διὰ τὴν οἰκογένειαν, τῆς παρανόμου διακινήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως γυναικῶν καὶ παιδιῶν, τοῦ συγχρόνου αὐτοῦ δουλεμπορίου, γνωστοῦ διεθνῶς ὡς *trafficking*, μὲ τὴν ἀρωγὴν τῶν θυμάτων, γυναικῶν καὶ παιδιῶν.

Τὸ Κέντρον Στηρίξεως Οἰκογενείας (ΚΕ.Σ.Ο.) τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν χρησιμοποιεῖ διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν στόχων αὐτοῦ, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸν Ξενῶνα «*Στέγη Μητέρας*», εἰς τὸν ὁποῖον φιλοξενοῦνται ἄγαμοι ἢ κακοποιημένοι μητέρες μὲ τὰ παιδιὰ των, ὡς καὶ θύματα τοῦ δουλεμπορίου. Εἰς τὸν Ξενῶνα παρέχεται ἰατροφαρμακευτικὴ, ψυχοθεραπευτικὴ καὶ νομικὴ στήριξις, ἐνῶ αἱ φιλοξενούμεναι μητέρες προετοιμάζονται καταλλήλως διὰ τὴν κοινωνικὴν των ἐπανένταξιν. Ἐπίσης, πραγματοποιεῖται ἐθελοντικὸς ἐπαναπατρισμὸς ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Μὴ Κυβερνητικὴν Ὁργάνωσιν τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» καὶ τὸν Διεθνή Ὁργανισμὸν Μεταναστεύσεως.

Ὅθεν, Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖσιν ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 10ης ὑπερμεσοῦντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς ἀπεφάσισεν ὅπως, ἀπευθυνομένη πρὸς τοὺς ἐκασταχοῦ Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρακαλέσῃ αὐτούς, ἵνα ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ ἀδιαπτώτῳ αὐτῶν ποιμαντικῇ μερίμνῃ προβῶσι εἰς τὴν δημιουργίαν τοιούτων Ξενῶνων εἰς τὰς Ἐπαρχίας αὐτῶν ἐπὶ τῷ ὡς εἴρηται σκοπῷ. Πλείονας πληροφορίας δύναται νὰ λάβῃ πᾶς ἐνδιαφερόμενος ἐκ τοῦ Κέντρου Στηρίξεως Οἰκογενείας (ΚΕ.Σ.Ο.) - Ἀκαδημίας 95, τηλ. 210-3811274, 210-3841536, 9673871004, fax 210-3811959, e-mail: keso@otenet.gr, ὡς καὶ ἐκ τοῦ συνημμένου ἐνημερωτικοῦ ἐντύπου.

Ταῦτα ἀνακοινούμεθα ὑμῖν, πεποιθότες ὅτι θέλετε συμβάλει εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ φαινομένου τῆς «ἐμπορίας» γυναικῶν καὶ παιδιῶν καὶ εἰς τὴν προστασίαν τῶν θυμάτων τῆς μάστιγος αὐτῆς καὶ ἀσπαζόμενοι ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἀγίῳ διατελοῦμεν μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ ἀδελφικῆς ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

**ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ
ΤΗΣ ΙΕ'
ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ
ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΙΡΕΣΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ**

(16 Ὀκτωβρίου 2003)

Μετά πολλῆς τῆς χαρᾶς ἀπευθύνομαι πρὸς πάντας τοὺς προσφιλεῖς ἐκπροσώπους τῶν κατὰ τόπους Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι, φροντίδι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου, συνελθόντες ἐν τῷ Συνεδριακῷ Κέντρῳ τῆς Ἀλιάρτου, κατάρχεσθε τῶν ἐργασιῶν τῆς *ΙΕ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως* διὰ θέματα αἰρέσεων καὶ παραθρησκείας, πρὸς ἐξέτασιν θέματος τὰ μέγιστα σημαντικοῦ, ὡς τυγχάνει ἡ μελέτη τῶν λόγων, οἵτινες ὀδηγοῦσι τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον καὶ ἰδιαίτερος τὸν νέον πρὸς τὰς αἰρέσεις καὶ τὴν παραθρησκείαν καὶ τοὺς τρόπους δι' ὧν καλεῖται ἡ Ἑνορία νὰ ἀντιμετωπίσῃ αὐτοὺς.

Ἐν τῇ μερίμνῃ Αὐτῆς ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἥδη ἀπὸ δεκαπενταετίας, συγκαλεῖ κατ' ἔτος τὰς Πανορθοδόξους ταύτας Συνδιασκέψεις, ἀφ' ἑνὸς μὲν, ἵνα ἐνημερώσῃ τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα ἐπὶ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους ὑποκρύπτει ἡ δραστηριότης τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας καὶ νὰ προφυλάξῃ αὐτό, ἀφ' ἑτέρου δέ, νὰ καταρτίσῃ ἐργάτας ἱκανοὺς, ὅπως προαγάγουν τὸ ποιμαντικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τούτου, προσφέρουσα ἅμα τὴν ἐπ' αὐτοῦ μακρὰν ἐμπειρίαν Αὐτῆς πρὸς τὰς ἀδελφὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας.

Ὁ τίτλος τοῦ γενικοῦ θέματος τῆς παρούσης Συνδιασκέψεως, «*Ἐν τούτῳ γνῶσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ*», οὐδὲν ἕτερον δηλοῖ εἰμὴ ὅτι ἡ Ἑνορία καὶ οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς ζώσης μετὰ πίστεως μαρτυρίας αὐτῶν, τῆς μετὰ ζήλου ἐπιτελέσεως τοῦ ποιμαντικοῦ αὐτῶν καθήκοντος, τῆς ἀγρύπνου μερίμνης ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου καὶ τοῦ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῶν πιστῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν πεπλανημένων, ἀποδεικνύουν καὶ μαρτυροῦν τὴν αὐθεντικὴν αὐτῶν ιδιότητα ὡς γνησίων μαθητῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὴν ποιμαντικὴν ταύτην μερίμναν περιλαμβάνεται ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἑνορίας ὡς κοινωνίας ἀδελφῶν, ἡ περιφρούρησις τοῦ ποιμνίου ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Πίστει καὶ ἡ προστασία αὐτοῦ ἐκ τῆς λύμης τῶν αἰρέσεων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀναζήτησις, ἡ ἐπιστροφή καὶ ἡ οἰκοδομὴ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν τῶν πεπλανημένων ἀδελφῶν. Ἡ Ἑνορία εἶναι ὁ χώρος, ὁ ὁποῖος ὑφίσταται ἀμέσως τὰς συνεπειὰς ἐκ τῆς ἐμφανίσεως καὶ δραστηριοποιήσεως τῶν αἰρετικῶν ὁμάδων, ἀλλὰ καὶ ὁ κατ' ἐξοχὴν χώρος ἔνθα δέον ὅπως ἀντιμετωπισθῇ ἡ φθοροποιὸς δρᾶσις αὐτῶν.

Ἡ Ἑνορία ὡς χριστοκεντρικὴ κοινωνία πίστεως καὶ ἀγάπης, εὐχαριστιακῶς κατανουμένη, ζῶσα ἀγαπητικῶς τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ καὶ μαρτυροῦσα ταύτην πρὸς πάντα ἄνθρωπον, λατρεῦσα ταυτοχρόνως τὸν Πανάγιον Τριαδικὸν Θεὸν «*ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ*», ἀποτελεῖ τὸν ἰδανικὸν χώρον προστασίας τοῦ Ὁρθοδόξου Πληρώματος, ἀλλὰ καὶ τὸν εὐδίων λιμένα διὰ τοὺς ναυαγοὺς τῆς πίστεως.

Εἰς τὴν Ἑνορίαν πραγματώνεται ἡ ἀγαπητικὴ ἐπαναπρόσληψις τῶν θυμάτων τῆς αἰρέσεως καὶ τῆς παραθρησκείας εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἐπουλώνονται αἱ ὑπαρξιακαὶ πληγαί, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν μετὰ τὴν περιπλάνησιν εἰς τὰς ἀτραποὺς τῆς πλάνης. Διὸ καὶ ἡ μετ' ἐπιγνώσεως ἱερατικὴ διακονία καὶ ἡ συνειδητοποίησις ὅτι ἡ Ἑνορία ἀποτελεῖ τὸν φυσικὸν ἐκκλησιαστικὸν χώρον ἀνακαινίσεως καὶ κατὰ Χριστὸν θεραπείας καὶ δοξασμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, δέον νὰ ἀποτελοῦν πρωτίστους καὶ βασικοὺς στόχους τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου.

Ἀναμένοντες μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος τὰ πορίσματα τῆς παρούσης Συνδιασκέψεως χαιρετίζομεν μετ' ἀγάπης πατρικῆς πάντας ὑμᾶς καὶ ἐπευλογοῦμεν τὰς ἐργασίας ὑμῶν εὐχόμενοι τὸν φωτισμὸν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐφ' ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν, πρὸς ἐπιτυχὴ ἔκβασιν τῶν ἐργασιῶν ὑμῶν, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Πληρώματος τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

**ΗΜΕΡΙΔΑ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ
ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ**
(29 Ὀκτωβρίου 2003)

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

Με ιδιαίτερη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε στίς 29.10.2003, ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο, Ἡμερίδα γιά τόν ποιητή Κωστή Παλαμᾶ μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως ἑξήντα χρόνων ἀπό τόν θάνατό του. Ἡ Ἡμερίδα ἔλαβε χώρα στό ἀμφιθέατρο «Ἰ. Δρακοπούλου» στό Κεντρικό Κτίριο τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος στήν εἰσαγωγική του ὁμιλία μεταξύ ἄλλων τόνισε μέ ἐνάργεια καί τά ἐξῆς: «Στό Σολωμό χρωστᾶμε τό ὅτι νιώθουμε τό λόγο τοῦ Μακρυγιάννη καί τίς ποιότητές του ὡς δικές μας, ταυτοτικές μας. Σ' αὐτόν χρωστᾶμε καί τή λεγόμενη “Ἀθηναϊκή σχολή”, ἡγέτης τῆς ὁποίας στάθηκε ὁ Κωστής Παλαμᾶς. Εἶναι ἡ λογοτεχνική Σχολή πού ἔκανε τό λόγο τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ λάβαρό της». Καί συνέχισε ὁ Μακαριώτατος θέτοντας ἕναν οὐσιαστικό καί ἐπίκαιρο συνάμα προβληματισμό: «νομίζω πῶς χρωστοῦμε καί σεῖς καί ὅλοι ἐμεῖς νά δώσουμε πιθανές ἀπαντήσεις σέ ὀρισμένα ἐρωτήματα πού προσδιορίζουν τόν ὀρίζοντα τῆς σπουδῆς τοῦ Παλαμᾶ. Πρῶτα ἀπ' ὅλα, ποιᾶ εἶναι τά στοιχεῖα τῆς ἐθνικῆς μας ἰδιοπροσωπίας κατὰ τόν Παλαμᾶ καί πόσο αὐτά ἀνταποκρίνονται στίς σημερινές συνθήκες καί ἀνάγκες; Τί δηλαδή μπορεῖ καί πρέπει νά χρησιμοποιήσει τό ἔθνος μας ἀπ' ὅσα τοῦ λείει καί τοῦ θέτει ὁ Παλαμᾶς;».

Στή συνέχεια πραγματοποιήθηκαν οἱ ἐξῆς τρεῖς εἰσηγήσεις: «Ἡ Χριστιανική πίστη στήν ποίηση τοῦ Κωστή Παλαμᾶ» ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἐνθιμο, «Ὁ Κωστής Παλαμᾶς καί οἱ ἀξίες τῆς ζωῆς» ἀπό τόν συγγραφέα καί Ἀντιπρόεδρο τοῦ Ἰδρύματος «Κωστής Παλαμᾶς» κ. Εὐάγγελο Μόσχο καί «Ὁ Κωστής Παλαμᾶς, ὁ ποιητής τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας» ἀπό τόν συγγραφέα-φιλόλογο κ. Σαράντο Ἰ. Καργᾶκο.

Παρέστησαν καί τίμησαν μέ τήν παρουσία τους τήν ἐκδήλωση Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες, Καθηγητές τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἄνθρωποι τῶν Γραμμάτων καί ἀρκετοί φοιτητές.

Τήν ὅλη εὐθύνη τῆς διοργανώσεως εἶχε ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος.

Στιγμιότυπο ἀπό τήν Ἡμερίδα γιά τόν ποιητή Κωστή Παλαμᾶ μέ τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἐνθιμο στό βῆμα.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ**Πορίσματα****ΙΕ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ
ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ**

(Αλίαρτος Βοιωτίας,
21/10-23/10/2003)

Ἡ ΙΕ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα αἵρέσεων καὶ παραθρησκείας πραγματοποιήθηκε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας στὴν Ἀλίαρτο Βοιωτίας, ἀπὸ 21-23/10/2003, μετὰ τὴν φιλόξενη φροντίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἱερωνύμου καὶ ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελετίου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἵρέσεων, μετὰ θέμα: «Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ» (Ἰωάν. ιγ', 35).

Ἡ Συνδιάσκεψη ἀσχολήθηκε μετὰ τὸν ρόλο τῆς Ἑνορίας στὴν ἀντιμετώπιση τῶν ποικιλιῶν αἵρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.

Μετὰ βάση τὶς εἰσηγήσεις, συζητήσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων διατυπώθηκαν οἱ ἐπόμενες διαπιστώσεις καὶ προτάσεις:

Α' Διαπιστώσεις

1. Ἡ αἵρεση ἀποτελεῖ ἀποχώρηση ἀπὸ τὴν Μία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄρα ἐκούσια ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν ἀγιαστικὴ καὶ σώζουσα Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἣ ὅποια ὑπάρχει μόνο μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

2. Ἡ ἐνορία εἶναι ὁ ζωτικὸς χῶρος τῆς πολυποίκιλης δράσεως καὶ ποιμαντικῆς διακονίας τῆς τοπικῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας.

3. Οἱ κληρικοὶ ὡς οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴν ἀρωγὴ λαϊκῶν συνεργατῶν, ἔχουν τὴν εὐθύνη τῆς διαποιμάνσεως, τῆς διακονίας τῶν πιστῶν καὶ τῆς ὁργάνωσης τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἔργου.

4. Ἡ ὀριοθέτηση τῆς πίστεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς ὁμάδων καὶ προσώπων ὡς αἵρετικῶν δὲν ἔχουν σκοπὸ νὰ θίξουν κάποιους, ἀλλὰ νὰ προσδιορίσουν τὴν πλάνη, στοχεύοντας στὴν διαφύλαξη τῆς ὀρθῆς Ἀποστολικῆς Πίστεως καὶ στὴν προστασία τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας.

5. Ἡ ὑπαρξὴ καὶ δράση τῶν συγχρόνων αἵρετικῶν ὀφείλεται στὰ ἰδεολογικὰ καὶ κοινωνικὰ κινήματα, στὴν πολιτιστικὴ καὶ πνευματικὴ σύγχυση τῆς ἐποχῆς μας καὶ στὴ συνακόλουθη σχετικοποίηση τῆς ἀλήθειας. Παρατηρεῖται τάση ἀπομυθοποίησης τῶν αἵρέσεων μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς «ἐλεύθερης διακίνησης ἰδεῶν».

6. Ἡ προσπάθειά μας γιὰ τὴν περιφρούρηση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν αἵρέσεων προϋποθέτει, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν σωστὴ γνώση τῶν διδασκαλιῶν, μεθόδων, λατρειῶν καὶ δομῶν τῶν αἵρετικῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου δέ, τὴν γνώση τῆς Ὁρθόδοξης διδασκαλίας καὶ τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ὀρθὴ ὀριοθέτηση τῆς πίστεώς μας ἔναντι τῶν ὁμάδων αὐτῶν.

7. Ὡς κύριο μέσο ἄγρας ὁπαδῶν, οἱ αἰρετικοὶ προτάσουν τὴ λατρεία τῶν ομάδων τους. Ἡ προσπάθεια αὐτή, προσπάθεια συγκρητιστική, παγιδεύει πολλοὺς χριστιανούς. Ἡ συμμετοχὴ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν σὲ ὁποιαδήποτε λατρευτικὴ ἐκδήλωση αἰρετικῶν, εἶναι ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν ιδιότητά τους.

8. Στὴν ποιμαντικὴ μας διακονία δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὅτι ὄροι ποὺ ἀνήκουν στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅπως γιὰ παράδειγμα ὁ ὄρος «Ἐκκλησία», δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ χρησιμοποιοῦνται γιὰ χαρακτηρισμὸ τῶν ὁποίων χριστιανικῶν ὁμολογιῶν καὶ ομάδων.

Β' Προτάσεις

1. Εἶναι ἀπαραίτητο ἡ Ὁρθόδοξη ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων νὰ γίνεται πάντοτε μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ εἰδικώτερα στὰ πλαίσια τῆς Ἐνορίας, ποὺ εἶναι τὸ βασικὸ τῆς κύτταρο. Συνιστᾶται κάθε προσπάθεια ἀντιαιρετικῆς δράσης νὰ ἐντάσσεται στὰ πλαίσια τῶν Ἐνοριῶν.

2. Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων ποὺ προκαλοῦν οἱ δραστηριότητες τῶν αἱρέσεων στὴν ἐποχὴ μας πρέπει νὰ γίνεται μὲ τὸ πνεῦμα ποὺ ἐπιβάλλει ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη. Ἄλλωστε ἡ Ἐκκλησία ὡς Σῶμα Χριστοῦ εἶναι ἀπὸ τὴ φύση Τῆς κοινωνία ἀγάπης.

3. Οἱ νέες συνθήκες ζωῆς πρέπει νὰ λαμβάνονται σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων στὸ πλαίσιο τοῦ ἐνοριακοῦ ἔργου. Γι' αὐτὸ ἀπαιτεῖται καλὴ γνώση τοῦ περιεχομένου τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ἐφοδιασμὸς μὲ τὰ κατάλληλα πνευματικὰ ὄπλα, βίωση τῆς Ὁρθοδόξου πνευματικότητος καὶ συμμετοχὴ στὸ λατρευτικὸ μας πλοῦτο.

4. Οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας ὀφείλουν νὰ διευκρινίζουν κατὰ τὴν Κατηχητικὴ τους διακονία, στὸ ποιμνιό τους, τὸ ὀρθόδοξο περιεχόμενο λατρευτικῶν ὄρων, ποὺ χρησιμοποιοῦν καὶ οἱ αἰρετικοὶ μὲ ἐντελῶς διαφορετικὴ ἔννοια (ὅπως Χριστός, μυστήριον, λατρεία, θυσία, ἱερωσύνη, ἄσκηση, κ.ἄ.), γιὰ νὰ ἀποφεύγεται ἡ σύγχυση.

5. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνεται ἀξιοποίηση τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου γιὰ τὴν στελέχωση κάθε ἐνοριακοῦ ἔργου καὶ ἰδιαίτερα τοῦ εὐαίσθητου τομέα τῆς ἀντιαιρετικῆς διακονίας.

6. Στὸ δημόσιο διάλογο μὲ τὴν ὁργανωμένη παραθρησκεία χρειάζεται πολὺ προσοχὴ καὶ νὰ γίνεται μόνον

ἀπὸ κατηρησιμὲνα καὶ εἰδικευμένα στελέχη ποὺ γνωρίζουν τὸ ἀντικείμενο.

7. Μιλώντας γιὰ διάλογο μὲ τὴν παραθρησκεία δὲν ἐννοοῦμε οὔτε ἀποκλείομε τὸν ποιμαντικὸ διάλογο μὲ τὰ θύματα τῆς παραθρησκείας. Ἐνας τέτοιος διάλογος εἶναι ἐπιβεβλημένος, ἀρκεῖ ὁ ποιμένας νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ τὸν διεξάγει σωστά.

8. Ἡ ἐμφάνιση Ὁρθοδόξων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν θεολόγων σὲ ραδιοτηλεοπτικὲς συζητήσεις μὲ ἐκπροσώπους αἰρετικῶν καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων ἀπαιτεῖ κατάλληλη προπαρασκευὴ γιὰ νὰ μὴ προκαλεῖται σύγχυση στοὺς Ὁρθοδόξους πιστοὺς καὶ ἐνδεχομένως διαφήμιση τῶν αἰρετικῶν δοξασιῶν.

9. Διαπιστώνεται θρησκευτικὴ ἀνομοιογένεια στὴν σύγχρονη Ἐνορία λόγῳ μὴ Ὁρθοδόξων κατοίκων. Ἐπιβάλλεται εἰδικὴ ποιμαντικὴ μέριμνα ἀπὸ τὴν Ἐνορία γιὰ τοὺς μὴ Ὁρθοδόξους κατοίκους τῆς.

10. Ὑποβάλλεται στὴν Ἱερά Σύνοδο ἡ παράκληση νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία νὰ ἐνεργοποιήσῃ τὰ Ψηφίσματα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου γιὰ σύσταση Κρατικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς ἔκνομης δραστηριότητος τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν, ὅπως ἔχουν πράξει ἄλλες χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης.

11. Ἀπευθύνεται παράκληση πρὸς τὶς Κυβερνήσεις τῶν Ὁρθοδόξων Κρατῶν-μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης νὰ ἐνεργήσουν δεόντως ὥστε στὸ προτεινόμενο σχέδιο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος νὰ μὴν ἐξισωθοῦν ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ οἱ ἄλλες χριστιανικὲς ὁμολογίες καὶ γνωστὲς θρησκείες μὲ τὶς ὁποῖες παραθρησκευτικὲς ομάδες (sectes-cults).

12. Προτείνεται ἡ λειτουργία ἀπὸ τὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων Ἀντιαιρετικοῦ Σεμιναρίου γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν Ἐντεταλμένων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων. Εἶναι ἀνάγκη καὶ σὲ ἐπίπεδο Μητροπόλεων νὰ ἐκπαιδεύονται τὰ στελέχη τῶν Ἐνοριῶν. Ἐπίσης θὰ πρέπει νὰ καθιερωθοῦν περιφερειακὲς συναντήσεις τῶν Ἐντεταλμένων, ὅταν ὑπάρχει σοβαρὸ θέμα.

Τὰ παρόντα Πορίσματα τῆς ΙΕ' Συνδιασκέψεως, γινόμενα ἀποδεκτὰ ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας, ὑποβάλλονται εὐσεβᾶτως πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔγκριση.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 2003

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΝ
κ. ΙΩ. ΚΟΡΝΑΡΑΚΗΝ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ
ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ**

Ἐλλογιμώτατον

κ. Ἰωάννην Κορναράκη

Ὁμότιμον Καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΝ

Ἐλλογιμώτατε κύριε Καθηγητά,

Ἐλάβομεν καὶ ἀνέγνωμεν τὴν ἀπὸ Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ἰδιόγραφον ἐπιστολὴν τῆς ὑμετέρας Ἐλλογιμότητος καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν Ὑπόμνημα ὑμῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ Ἐλλογιμώτατου κ. Πέτρου Βασιλειάδου, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, δημοσιευθέντος εἰς τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» εἰς τὸ τεῦχος Ἰουνίου 2003 ὑπὸ τὸν τίτλο «Τὸ θεολογικὸ ὑπόβαθρον τῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως», ὃ καὶ κατεθέσατε εἰς τὴν Ἀρχιγραμματείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, λαβὼν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 3384/9.9.2003, ἐκεῖθεν δὲ παρεπέμφθη πρὸς μελέτην εἰς τὴν ἀρμοδίαν Εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως.

Ἐπ' αὐτῶν γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

1. Τὸ κρινόμενον ὑφ' ὑμῶν κείμενον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ Συνοδικὸν Κείμενον, ὡς ὑπολαμβάνετε. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τῆς συγκλήσεως τοῦ Β' Λειτουργικοῦ Συμποσίου ἐν Βόλῳ τὸν Ὀκτώβριον ἀπὸ 22ας ἕως 25ης τοῦ ἔτους 2000, ἔθεσε πρὸς συζήτησιν τὸ θέμα τῆς λειτουργικῆς ἀναγεννήσεως, ὥστε διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀπόψεων, τοῦ ἐποικοδομητικοῦ διαλόγου καὶ τῆς τεκμηριωμένης ἐπιχειρηματολογίας νὰ καταλήξωμεν εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀπαραιτήτων ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἐτι δὲ καὶ διὰ τὸ ὅτι τὰ πάντα ἔχουν καλῶς εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ χρεῖαν οὐδεμιᾶς μεταβολῆς ἔχουν.

Τὸ ἐν λόγῳ Συμπόσιον καθώρισε τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ ὄρου «*λειτουργικὴ ἀναγέννησις*», ὅτι δι' αὐτοῦ ἐννοεῖται ἡ καλλιέργεια τοῦ λειτουργικοῦ ἥθους καὶ ἡ ὑποβοήθησις τοῦ Κλήρου εἰς τὴν εὐτακτον τέλεσιν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ δὲ Πιστοῦ Λαοῦ εἰς τὴν θεαρέστως συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν λογικὴν λατρείαν.

2. Αἱ διατυπώμεναι εἰς τὸ ἄρθρον ἀπόψεις ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ συντάκτου αὐτοῦ Ἐλλογιμώτατου Καθηγητοῦ καὶ εἶναι προσωπικαί. Ἡ ἐπ' αὐτῶν κριτικὴ ὑμῶν δέον, ὅπως ἀπευθυνθῆ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ὑπογράφοντα καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

3. Ἡ δημοσίευσίς τοῦ ἄρθρου εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» δὲν συνεπάγεται οὔτε ἐξασφαλίζει καὶ τὴν αὐτόχρομα υἰοθέτησιν καὶ ἔγκρισιν τῶν ἀπόψεων τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Καθηγητοῦ καὶ Ἐρευνητοῦ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐδημοσιεύθη ἐπωνύμως ὡς συμβολὴ εἰς τὸν διάλογον.

4. Περὶ τοῦ θεολογικοῦ ὑποβάθρου τῆς λειτουργικῆς ἀναγεννήσεως αἱ θέσεις

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκτίθενται εἰς τὸ κείμενον τῶν ἐγκριθέντων πορισμάτων τοῦ Β' Λειτουργικοῦ Συμποσίου, ἔχοντος ὡς ἑξῆς:

«Δύο ἦσαν οἱ βασικοὶ ἄξονες προβληματισμοῦ τοῦ Συμποσίου, ἡ ἀκόμα καλύτερη κατανόηση τοῦ λατρευτικοῦ πλούτου τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερη συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ μας στὴν ἀγιάζουσα λατρευτικὴ ζωὴ τῆς.

Ἡ μέχρι σήμερα διςχιλιόχρονη λειτουργικὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας ἀποτελεῖ πηγὴ ἔμπνευσης καὶ ἀσφαλῆ καθοδηγητικὸ παράγοντα γιὰ τὸν σύγχρονο προβληματισμὸ μας σὲ θέματα ὀρθόδοξης λατρείας. Παράλληλα, πρέπει νὰ ληφθοῦν σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν οἱ σύγχρονες ἀνάγκες τῶν χριστιανῶν καί, ἰδιαίτερα, οἱ νέες συνθήκες ζωῆς ποὺ προέκυψαν γιὰ τὸν ἀστικὸ πληθυσμὸ τῆς Ἐκκλησίας μας».

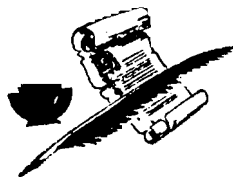
Κατὰ τὴν πρὸς τὴν 10.12.2000 Ἱερὰν Σύνοδον ὑποβληθεῖσαν γενικὴν ἀξιολόγησιν τοῦ Β' Συμποσίου ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεσήμανε:

«Ἐκ τοῦ Β' Λειτουργικοῦ Συμποσίου προέκυψεν ὅτι ἡ ἐπιδιωκομένη “Λειτουργικὴ ἀνανέωσις” θὰ πρέπει νὰ κατανοηθῆ κυρίως ὡς περαιτέρω μελέτη καὶ ἀνάδειξις τοῦ θεολογικοῦ χαρακτῆρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς λατρείας ὡς λατρείας λογικῆς-πνευματικῆς, συνεχῆς μέριμνα διὰ τὴν λειτουργικὴν ἐπιμόρφωσιν τοῦ κλήρου καὶ τὴν ἀνάλογον ἀγωγὴν τοῦ λαοῦ, ἀντιμετώπισις τῶν συνεπειῶν ἃς ἔχει εἰς τὴν λειτουργικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ σύγχρονος τρόπος ζωῆς (γιγαντισμὸς τῶν ἀστικῶν ἐνοριῶν-ὠράρια ἐργασίας) κ.λπ.».

Θέτομε ταῦτα ὑπ' ὄψιν ὑμῶν, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος οὐδεμίαν νεοεποχίτικην θεολογίαν υἱοθέτησεν καὶ εἰς οὐδεμίαν παρέκκλισιν ἐκ τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας παρεσύρθη.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(4, 5 και 6 Νοεμβρίου 2003)**

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Συνήλθε στις 4 Νοεμβρίου 2003, στην πρώτη έκτακτη Συνεδρία Αυτής η Ίερά Σύνοδος της Ίεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου, για να εξετάσει και να διευθετήσει το ως μη ὄφειλε προκύψαν θέμα μεταξύ του Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας τελέσθηε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη, ἱερουργοῦντος τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱεροθέου.

Στὴν αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀκολούθως, συγκροτήθηκε ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο, Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο καὶ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητο.

Ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἀπὸ τὴν Συνεδρία τῆς Ίεραρχίας ἀπουσίαζαν ἀπολύτως δικαιολογημένα οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Θεόκλητος, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεόφιλος, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἀντώνιος καὶ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιος.

Στὴ συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος προσεφώνησε τὸ Σῶμα τῆς Ίεραρχίας καὶ μὲ σαφήνεια καὶ πιστότητα περιέγραψε τὸ ἱστορικὸ τοῦ ζητήματος μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ εἰσηγήθηκε τὴν ρύθμιση τοῦ θέματος μὲ πνεῦμα σοβαρότητας, ὑπευθυνότητος καὶ διάθεση καταλλαγῆς, ὑπογράμμισε δὲ τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ ἰδίου καὶ ὅλης τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος πρὸς τὸ

Ἀποψη ἀπὸ τὴν αἴθουσα συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ίεραρχίας τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος (4 Νοεμβρίου ἔ.ἔ.)

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος τελεῖ τὸν Ἁγιασμό κατὰ τὴν ἑναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (4 Νοεμβρίου ἐ.ε.). Τὸν Μακαριώτατο πλαισιώνουν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης, Α' Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Σεπτὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Τόνισε ἰδιαίτερος ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος οὐδεμία ἀλλαγὴ στὸ καθεστῶς ποὺ ἰσχύει ἐπὶ 74 χρόνια γιὰ τὶς Ἱερᾶς Μητροπόλεις τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν ἐπιδιώκει, ἀντιθέτως ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν πιστὴ διατήρησι τῆς ἰσχύοντος καθεστῶτος, τὸ ὁποῖο καὶ ἐφαρμόζει καὶ κατέληξε ὅτι: «Ὅλοι μας θὰ βάλουμε τὰ στήθη μας μπροστὰ καὶ εἴμαστε ἕτοιμοι νὰ θυσιάσομε γιὰ νὰ λάμπει στὴν Οἰκουμένη τὸ Φανάρι ἐσαεὶ. Ἡ ἀνάγκη ἐξευρέσεως λύσεως ἀποδεκτῆς καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρᾶς καὶ εἰρηνεύσεως τῶν πνευμάτων εἶναι κοινὴ ἀξίωσις ὅλων μας καθὼς καὶ τοῦ λαοῦ μας».

Μετὰ ταῦτα, ἀντιφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Στὴ συνέχεια, ἐπὶ διαδικαστικοῦ θέματος ἔλαβαν τὸ λόγο οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Φιλίππων κ. Προ-

κόπιος, Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος, Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων καὶ Περιστερίου κ. Χρυσόστομος.

Ἀκολούθως, δόθηκε ὁ λόγος στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο προκειμένου νὰ ἀναπτύξει τὴν Εἰσήγησή του μὲ θέμα: «*Νομοκανονικὴ θεώρησις τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928*». Ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητῆς ἀνέπτυξε τὸ θέμα του μὲ ἐμβριθεία, ὑπευθυνότητα, ἀκρίβεια καὶ ἐπάρκεια ἱστορικῶν καὶ θεολογικῶν γνώσεων. Ἀκολούθησε διάλεμμα καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ἐξέφρασαν τὶς ἀπόψεις τους ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ξάνθης, Θηβῶν, Ναυπάκτου, Καλαβρύτων, Ἀλεξανδρουπόλεως, Κορίνθου, Νικοπόλεως, Φιλίππων, Μεγάρων, Περιστερίου, Ζακύνθου, Δημητριάδος καὶ Πατρῶν καὶ λύθηκε ἡ Συνεδρίασι.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Συνήλθε στις 5 Νοεμβρίου 2003, στην δεύτερη ἑκτακτη Συνεδρία Αὐτῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου. Μετὰ τὴν προσευχὴ καὶ ἀφοῦ ἀναγνώσθηκε ὁ Κατάλογος τῶν Ἱεραρχῶν, ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος κάλεσε στὸ βῆμα τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιο προκειμένου νὰ ἀναπτύξει τὸ ἀνατεθὲν σ' αὐτὸν ὑπὸ τῆς Τακτικῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου 2003 θέμα μὲ τίτλο: «*Ὁ πέμπτος ὄρος τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς πράξεως τοῦ 1928 ὑπὸ τὸ πρῶμα τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (590/77)*».

Ὁ Σεβασμιώτατος Εἰσηγητὴς παρουσίασε στὴν προσεγμένη ἐρμηνευτικὰ ἐργασία του τὸ ἰδιότυπο νομοκανονικὸ καθεστῶς, τὸ ὁποῖο διέπει τὴ διοίκηση τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ τῆς Δωδεκανήσου, μέσα ἀπὸ ἐνδιαφέροντα κείμενα, κανονικὲς καὶ νομικὲς θεωρίες, μερικὲς ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες μεταξύ τους καὶ κατέληξε στὴν πρόταση περὶ ὑποβολῆς πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τοῦ Καταλόγου τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων γιὰ ἔγκριση.

Μετὰ τὸ διάλειμμα, γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ γιὰ τὴν διευκόλυνση τῶν συζητήσεων, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Καλλίνικος ἔλαβε τὸν λόγο καὶ λεπτομερῶς ἀναφέρθηκε στὴ συνάντηση ποὺ εἶχε μὲ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη στὴν Κωνσταντινούπολη. Σχετικὰ μὲ αὐτὴ ἔγινε εὐρεία συζήτηση, στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ζακύνθου, Περιστερίου, Ἰωαννίνων καὶ Καλαβρυτῶν.

Στὴ συνέχεια, ἀποφασίσθηκε Συνοδικῶς ἡ μετάθεση τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων γιὰ τὴν αὐριανὴ ἡμέρα καὶ ἐκλήθη στὸ βῆμα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ, προκειμένου νὰ ἀναπτύξει τὴν Εἰσηγήσίν του μὲ τίτλο: «*Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις τῆς διευθετήσεως τοῦ θέματος τῆς διοικήσεως τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν, ἧτις ὠδήγησε εἰς τὴν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Πρᾶξιν τοῦ 1928*».

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Συνήλθε στις 6 Νοεμβρίου 2003, στὴν τρίτη ἑκτακτη Συνεδρία Αὐτῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου. Μετὰ τὴν προσευχὴ καὶ ἀφοῦ ἀναγνώσθηκε ὁ Κατάλογος τῶν Ἱεραρχῶν, ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ συνέχισε τὴν ἀνάγνωση τῆς Εἰσηγήσεώς του. Ἀκολούθησε συζήτηση στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ναυπάκτου, Μεγάρων, Περιστερίου, Ἰωαννίνων, Ἡλείας, Τριφυλίας, Νικοπόλεως, Λαγκαδᾶ, Ζακύνθου, Πατρῶν, Νέας Σμύρνης, Θηβῶν, Φιλίππων, Καλαβρυτῶν, Ἱερισσοῦ, Σπάρτης, Καρυστίας, Κοζάνης, Ἀλεξανδρουπόλεως, Ἄρτης, Βεροίας, Σύρου, Θεσσαλιώτιδος, Καστορίας καὶ Φθιώτιδος.

Μετὰ τὴν ἐξάντληση τῶν προβλεπομένων ἀπὸ τὸ πρόγραμμα εἰσηγήσεων καὶ συζητήσεων, τὸν λόγο ἔλαβε ἐκ νέου ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, συγκεφαλαιώνοντας σὲ γενικὲς γραμμὲς τὶς ἀπόψεις ποὺ ἀναπτύχθηκαν. Εἰδικότερα ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε ὅτι:

1. Ἐπιβεβαιώθηκε ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ὁ σεβασμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο.

2. Τονίσθηκε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τὴν ἀλλοίωσιν πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ τηρεῖ καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους προκειμένου νὰ μὴν εἶναι ἀκυρωτέες οἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν Τῆς Ὄργανων.

3. Ὑπογραμμίσθηκε τὸ γεγονός ὅτι δὲν ὑπάρχει πρόθεση ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας μας περὶ ἀλλαγῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν.

4. Ἐγινε γνωστὸ ἀπὸ τὶς Εἰσηγήσεις ὅτι, ὅπως βεβαίωσεν ἡ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἔλαβε μέρος στὶς διμερεῖς συνομιλίαι μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸ 1993: «*Ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1992 εἶχεν ἐπέλθει σκλήρυνσις τῆς στάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξαιτίας τῶν Ἐπαρχιῶν τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων παρὰ τὴν Πατριαρχικὴν Πρᾶξιν τοῦ 1928 φαίνεται νὰ διεκδικῆ διοικητικὰς*

ἀρμοδιότητας» (Ἐκθεση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων πρὸς τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος).

5. Διακηρύχθηκε ὅτι ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιδιώκει ἀλλαγὴ τοῦ ὑφισταμένου νομοκανονικοῦ καθεστώτος γιὰ τὶς Ἐπαρχίες τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν, γιὰ τοῦτο καὶ ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξι τοῦ 1928 τηρεῖται ἀπὸ αὐτὴν μέσα στὰ πλαίσια ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν τροποποιήσεων ποὺ μὲ κοινὴ συμφωνία τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐπιτεύχθηκαν ἀπὸ τὸ 1929 καὶ μετὰ, καὶ ἀφετέρου τῶν κατὰ καιροὺς Καταστατικῶν τῆς Χαρτῶν καὶ μάλιστα τοῦ Ν. 590/1977.

6. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξακολουθήσει νὰ ἰσχύει ὡς ἴσχυσε ἀπὸ τὸ 1929 καὶ ἐξῆς ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξι τοῦ 1928. Λύση ἡ ὁποία ἀποδείχθηκε λειτουργικὴ καὶ βιώσιμη. Ἄλλωστε μονομερεῖς ἀποφάσεις καὶ ἐνέργειες ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν εἶναι δυνατές.

7. Οἱ ἄτυπες μεσολαβητικὲς προσπάθειες, οἱ ὁποῖες ἀνελήφθησαν καλῆ τῆ πίστη ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Καλλίνικο, τὸν ὁποῖο συνόδευε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος καὶ ἀπὸ τὸν ἐγκριτο δημοσιογράφου κ. Σταῦρο Ψυχάρη, τὸν ὁποῖο συνόδευε ὁ κ. Ἀρίστος Κασμίρογλου, ἂν καὶ ἄτυπες, ὑπῆρξαν εὐπρόσδεκτες καθ' ὅσον ἀπέβλεπαν στὴν ἀναζήτηση εὐκαταίας λύσεως κοινῆς ἀποδοχῆς.

8. Ὁρισμένοι Ἀρχιερεῖς ἐξέφρασαν ἀποψη εἴτε ὑπὲρ τῆς ὑποβολῆς τοῦ Καταλόγου στὸ Πατριαρχεῖο πρὸς ἔγκριση εἴτε ὑπὲρ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Καταλόγου πρὸς γνώση ἢ «διὰ τὰ καθ' ἑμᾶς», δηλαδή γιὰ ἄσκηση τοῦ δικαιώματός του πρὸς ὑπόδειξη ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφή μόνον γιὰ τὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῶν Νέων Χωρῶν, σύμφωνα μὲ τὸν Καταστατικὸ Χάρτη.

9. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐπιδιώκοντας τὴν ἐπίλυση τοῦ ἀνακύψαντος ζητήματος, παρακαλεῖ τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο νὰ συγκατατεθεῖ ὥστε, ὅ,τι σὲ σχέση μὲ τὴν Πράξι τοῦ 1928, ἴσχυσε ἐπὶ 74 χρόνια, αὐτὸ νὰ ἐξακολουθήσει νὰ ἰσχύει καὶ στὸ μέλλον.

10. Τὴν ἀπόφασί της ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας θὰ ἀποστείλει πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο μὲ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ Ἀρχιερεῖς.

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος πρότεινε στὸ Σῶμα νὰ ἰκανοποιηθεῖ τὸ αἶτημα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὅπως ἡ ἀναφορὰ τοῦ

ὀνόματός του κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία ἀπὸ μέρους τῶν Μητροπολιτῶν τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν γίνεται κατὰ τὸν ἐξῆς τύπο: «Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατριάρχου ἡμῶν (δεῖνος)» προσιθέμενης καὶ τῆς πάγιας ἤδη ἀπὸ τὸ 1929 φράσης «καὶ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας». Ἡ πρόταση αὐτή, ὡς χειρονομία καλῆς θελήσεως ἐγκρίθηκε ὁμοφώνως.

Τέλος, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος παρουσίασε στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τὶς προτάσεις τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως ἀποφασίσθηκαν ὁμοφώνως κατὰ τὴν ἔκτακτη Συνεδρία τῆς παρελθούσης Δευτέρας, 3 Νοεμβρίου 2003, καὶ ἐπακολούθησε μυστικὴ, κατόπιν σχετικοῦ αἰτήματος Ἱεραρχῶν καὶ ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ψηφοφορία, στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος 63 Ἱεράρχες. Τὰ θέματα ποὺ τέθηκαν σὲ μυστικὴ ψηφοφορία ἦσαν:

Πρῶτον: «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σέβεται, ἀναγνωρίζει καὶ τηρεῖ τὸ διαμορφωθὲν διὰ τῆς Πράξεως τοῦ 1928 καθεστῶς, ὡς τοῦτο ἰσχύει μέχρι σήμερον, μὲ πλήρη σεβασμὸν ὡσαύτως τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου».

Καὶ δεύτερον: «Ὁ Κατάλογος τῶν ἐκλογίμων θὰ ἀποστέλλεται πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρὸς ἄσκηση ὑπ' αὐτοῦ τῶν δικαιωμάτων του, περὶ ὑποδείξεως ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφήν μόνον διὰ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῶν Νέων Χωρῶν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 17-22 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου».

Ἐπὶ παρόντων 63 ψήφισαν σχετικὰ μὲ τὸ πρῶτο θέμα 51 ΝΑΙ, 10 ΟΧΙ καὶ 2 ΛΕΥΚΑ.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος καὶ παρόντων 63 ψήφισαν 50 ΝΑΙ, 12 ΟΧΙ καὶ 1 ΛΕΥΚΟ.

Πρὸ τῆς ψηφοφορίας ἀποχώρησαν οἱ Μητροπολίτες: Θηβῶν, Νικοπόλεως, Ἰωαννίνων, Μεγάρων, Περιστερίου, Ζακύνθου, Γουμένισσης, Φιλίππων καὶ Μυτιλήνης.

Ἐπίσης, τρεῖς Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες, ὁ Γόρτυνος Θεόφιλος, ὁ Μαρωνείας Δαμασκηνὸς καὶ ὁ Νεαπόλεως Διονύσιος, ἐξουσιοδότησαν τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο νὰ χειριστεῖ τὸ θέμα ἐν λευκῷ.

Ἔτσι, ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοποθετεῖται ὑπεύθυνα ἀπέναντι στὸ Ἐκκλησιαστικὸ ζήτημα ποὺ προέκυψε καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἐπίλυσή του μὲ σεβασμὸ τοῦ νομικοῦ καὶ λειτουργικοῦ καθεστώτος τῶν Νέων Χωρῶν.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

**ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ
ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΕΙΣ
ΤΗΝ ΕΚΤΑΚΤΟΝ
ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΙΣΙ**

Σεβασμιώτατε Ἀντιπρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας,
Μητροπολίτα Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομε,
Σεβασμιώτατοι καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καὶ τῆ θεοκίνητη Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνερχόμεθα σήμερα σὲ ἑκτακτὴ ἱστορικὴ καὶ κρίσιμη συνεδρία τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας, μόλις ἓνα μῆνα περίπου μετὰ τὴν προηγηθεῖσα τακτικὴ Σύνοδο, προκειμένου νὰ ἐπιληφθῶμεν τοῦ, ὡς μὴ ὄφελε, ἀνακύψαντος προβλήματος στὶς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀξιώσεως τούτου, ὅπως ἐπιχειμένης τῆς πληρώσεως τῶν δύο χηρευσουσῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων «*Νέων Χωρῶν*», Θεσσαλονίκης καὶ Ἐλευθερουπόλεως, ἀποσταλῆ πρὸς αὐτὸ πρὸς ἔγκριση ὁ κατάλογος τῶν ἐκλογίμων.

Ἐχαρακτήρισα ἱστορικὴ καὶ κρίσιμη τὴν παροῦσα Συνέλευση τῆς Ἱεραρχίας, ἐπειδὴ διαπιστώνω ὅτι τὸ βαρὺ ὀπωσδήποτε κλίμα, τὸ ὁποῖο ἐπικρατοῦσε πρὸ ἑνὸς μηνός, ἤδη κατέστη βαρύτερο. Αὐτὸ, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ συστηματικὴ καὶ συνεπὴς σιγὴ μου καθ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα καὶ κυρίως οἱ δύο ἄτυπες μεσολαβητικὲς προσπάθειες, πού ὅλοι γνωρίζετε, ἄφησαν νὰ διαφανῆ ἀκτίδα ἐλπίδος καὶ φῶς στὸ σκοτάδι τῆς πολώσεως.

Ἄλλὰ τὸ πρόβλημα κεῖται καὶ καλούμεθα νὰ τὸ ἀντιμετωπίσωμε διαπνεόμενοι ἀπὸ τὸν αὐτονόητο σεβασμὸ μας πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ μας Πατριαρχεῖο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀγάπη καὶ ἀξιόχρεη μέριμνα διὰ τὴν Ἐκκλησία μας, τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ὁ συγκερασμὸς τῶν δύο αὐτῶν μεριμνῶν φέρει ὅλους ἐμᾶς ἐνώπιον τῶν εὐθυνῶν μας καὶ μᾶς ὑπαγορεύει ὑπεύθυνες καὶ βιώσιμες τοποθετήσεις. Οἱ καιροὶ ἄλλωστε ἐπιβάλλουν τὴν ἀποφυγὴ συγκρούσεων καὶ διαμάχης.

Ὅσοι εἴμεθα ἐδῶ παρόντες, συμμετέχοντες στὴν παροῦσα ΙΣΙ ἔχομεν ἀσφαλῶς ἀγωνία καὶ ἀνησυχία στὶς καρδιές μας, ἐπειδὴ τὰ διλήμματα ἐνώπιον τῶν ὁποίων εὐρισκόμεθα εἶναι κρίσιμα, ἐφ' ὅσον ἔχομεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ χρέος νὰ ἀναζητήσωμεν ἐφικτὲς λύσεις στὸ δημιουργηθὲν πρόβλημα, στηρίζοντας τὸ Αὐτοκέφαλό μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ δώσωμεν ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ ἀπαντήσεις εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὰς θέσεις τοῦ σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Ὅλοι μας βιώνομε τὸν τελευταῖο καιρὸ ὅτι ἀμήχανος ὁ πιστὸς λαὸς μας παρακολουθεῖ τὴν ἐκσπάσασα ἐκκλησιαστικὴ διαμάχη καὶ ἀπορεῖ μὴ γνωρίζων ἀκριβῶς τί συμβαίνει. Ἡ κρίση αὐτὴ, ὡς οἱ πάντες γνωρίζετε, δὲν ἐμφανίστηκε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου. Ὅλοι οἱ ἀπὸ τοῦ 1928 καὶ ἐντεῦθεν Προκαθήμενοι τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ μαζί τους καὶ οἱ Σεβ. Ἱεράρχες μας ἐδοκίμασαν πικρίες ἔνεκα τῆς Πράξεως τοῦ 1928. Διὸ καὶ κατὰ διαστήματα ἔγιναν διμερεῖς συνομιλίες, πού ἄλλοτε ἀπέδωσαν καρποὺς καὶ ἄλλοτε ὄχι, ἀντηλλάγησαν ἔγγραφα καὶ ἀπεδόθησαν εὐθύνες, χωρὶς ἐν τούτοις τὰ προβλήματα νὰ ἐπιλυθοῦν. Ἐπομένως καὶ ἡ παροῦσα κρίση δὲν εἶναι ὑπόθεση προσωπικὴ, ἀλλὰ ἀμιγῶς θεσμικὴ.

Τὸ ὅτι ὁ λαὸς μας ἀνησυχεῖ δὲν εἶναι μικρῆς σημασίας, διότι ἔχει τὴν πικρὴ ἱστορικὴ ἐμπειρία ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικὲς κρίσεις ἔχουν ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἐνόητος κλήρου καὶ λαοῦ. Πέραν τούτου, ὅμως, ἡ ὅλη προβληματικὴ ἐπεκτείνεται στὴν ὀριοθέτηση τῶν σχέσεων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἐμεῖς ἐστείλαμε Ἀντιπροσωπία μας στὴν Κωνσταντι-

νούπολη, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2001, γιὰ νὰ συζητήσωμεν σὲ πνεῦμα καταλλαγῆς καὶ ἀγάπης ὅλα τὰ θέματα ποὺ προκαλοῦν τριβές στὶς σχέσεις μας αὐτές. Δυστυχῶς, παρὰ τὶς παρακλήσεις μας, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο δὲν ἔστειρε νὰ συζητηθῶν τὰ θέματα αὐτά. Παράλληλα, ἀπεφασίσαμε νὰ μὴ συζητῶμεν ζητήματα ποὺ μπορεῖ νὰ θεωρηθῶν ὅτι ἐνοχλοῦν τὸ Πατριαρχεῖο. Τὴν παρούσα κρίση, λοιπὸν, δὲν τὴν προκαλέσαμεν ἑμεῖς. Μᾶς ἐπεβλήθη.

Ἐνα εἶνα βέβαιο, ὅτι τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖο δὲν «ἀπειλεῖται» ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας. Ἀντιθέτως, ἡ Ἐκκλησία μας ὑποστηρίζει τὸ Φανάρι, συμπαρίσταται στὶς ποιμαντικές ἀνάγκες τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Του καὶ κυρίως ἀντιλαμβάνεται καὶ κατανοεῖ τὴν ἀγωνία του γιὰ τὸ μέλλον. Ἄλλωστε, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ μέριμνά μας γιὰ τὴ στήριξη τοῦ Πατριαρχείου στὴν καθέδρα Του ὠδήγησε καὶ τὸ 1928 στὴν υἱοθέτηση λύσεως κατ' οἰκονομίαν.

Ἐμεῖς προσωπικὰ στὴν κρίση αὐτὴ ἐπιλέξαμε ἐνσυνειδήτως τὴ σιωπὴ καὶ τὴν ἀποφυγὴ πάσης δημοσίας δηλώσεως. Ὅσο κι ἂν ἐρευνήση κανεὶς δὲν πρόκειται νὰ ἀνευρεθῶν δηλώσεις ἢ ὁμιλίες ἢ ἔστω καὶ ἀπλοῦν ὑπαινιγμὸν ἀπὸ μέρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Δι' ὅ,τι ἐγράφη ἢ ἐλέχθη ἀπὸ κληρικούς ἢ λαϊκοὺς εἰς τὰ ΜΜΕ αὐτοὶ ἔχουν τὴν προσωπικὴ τους εὐθύνῃ γιὰ τὰ γραφέντα ἢ λεχθέντα καὶ οὐδεὶς ἄλλος.

Ἡ ταπεινότητά μου δὲν ἠθέλησε νὰ ρίξῃ λάδι στὴ φωτιά. Ἡ στάση μας αὐτὴ ἦταν ἀπόρροια πολλῆς περισκέψεως, αὐτοκριτικῆς, σεβασμοῦ πρὸς τὸ θεσμὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Στὶς κρίσιμες αὐτές ὥρες πρέπει μέσα μας νὰ πρυτανεύσῃ ἡ σύνεση, ἡ σοφία, ἡ διάκριση καὶ ἡ ταπείνωση, ποὺ ἐλκύει τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνευρίσκει διέξοδο στὰ ἀδιέξοδα. Σήμερα ὁ Κύριός μας, ἀλλὰ καὶ ὁ λαός μας, καλοῦν ὅλους μας νὰ υπερβῶμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας, νὰ ἀφήσωμεν ἐκτὸς τῆς αἰθούσης αὐτῆς πᾶν πάθος καὶ νὰ ἀρθῶμεν στὸ ὕψος τῶν ἱστορικῶν περιστάσεων, ἐν βαθείᾳ συναισθήσει τῶν εὐθυνῶν μας.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐνότητά μας. Διαφωνίες ὑπῆρχαν πάντοτε στὴν Ἐκκλησία καὶ ἐνίοτε ζωηρὲς συζητήσεις. Ὅμως, ὡσάκις οἱ διαφωνίες αὐτές δὲν βρῆκαν διέξοδο, ἔπαιξαν ρόλο καταλυτικὸ καὶ διαλυτικὸ τῆς ἐνότητος. Ὡδήγησαν σὲ ἀμετροέπειες. Ἀνατίναξαν γέφυρες συνεννοήσεως.

Εἴμεθα Ἀρχιερεῖς, μέλη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιοπότης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὅπως γράφει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης «μεγάλον πρᾶγμα εἶναι τοῦτο

κατὰ ἀλήθειαν. Θεὸς οὐράνιος, Θεὸς πλήρης δόξης καὶ πλήρης ἀθανασίας καὶ με ὄλον τοῦτο ἠυδόκησε νὰ καταστήσῃ τὸν ἀρχιερέα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἱεραρχίαν τοποτηρητὴν ἐδικόν του». Κι ἔχομεν εὐθύνῃ γιὰ τὶς ψυχές τῶν ποιμνιομένων καὶ γιὰ τὴν πορεία τοῦ Ἔθνους μας. Ὁ Κύριος μᾶς εἶπε «Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται» (Ματθ. ε', θ). Τὴν εἰρήνη μᾶς ἄφησε ὡς παρακαταθήκη: «Εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφίημι ἡμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν» (Ἰωάν. ιδ', 27). Διὰ τὴν εἰρήνην ἀγωνιζόμεθα καὶ προσπαθῶμεν. Καὶ οἱ μεσολαβητικὲς προσπάθειες, οἱ ὁποῖες σᾶς εἶναι γνωστές, στὴν εἰρήνευση κατατείνουν, χωρὶς νικητὲς καὶ ἡττημένους, με νικήτρια μόνο τὴν ἀγάπη. Αὐτὸ γνωρίζω ὅτι ἐκτιμᾶται ἰδιαίτερος ἀπὸ ὅλους σας.

Τὰ ἱστορικά, κανονικὰ καὶ νομικὰ ζητήματα περὶ τοῦ ἀνακύψαντος ζητήματος θὰ παρουσιάσουν εἰς ἡμᾶς οἱ Σεβασμιώτατοι ἀδελφοὶ Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Φιλίππων κ. Προκόπιος καὶ Καισαριανῆς κ. Δανιὴλ. Ὁρισμένες μόνον ἐπισημάνσεις θέλω νὰ ἀναφέρω εἰς τὴν ἀγάπη σας.

• **Πρώτη.** Οἱ προπάτορες καὶ προκατόχοι μας ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος. Καὶ με τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πατρίδος ἐζήτησαν καὶ τὴν χειραφέτηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος. Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν εἶναι προῖον τῆς ξένης καὶ ἐτεροδόξου Ἀντιβασιλείας, ὅπως ἀνακριβῶς λέγεται, ἀλλὰ καρπὸς τῆς θελήσεως τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, μετὰ τὴν ἀποτίναξη τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Δὲν θὰ ἤθελα νὰ σᾶς κουράσω με δεκάδες παραπομπῶν. Ἀρκοῦμαι εἰς τὸ νὰ σημειώσω ὅτι ὅλοι οἱ κατὰ τὴ δεκαετία 1820-1830 ἀγωνιστὲς ὑποστήριξαν τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος. Ἡ ἐπιθυμία τῶν τότε Ἱεραρχῶν ἦταν ἡ χειραφέτηση νὰ γινόταν ὄχι αὐτοβούλως, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ συνεννόηση καὶ εὐλογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν ἀντίληψη αὐτὴ εἶχαν καὶ οἱ Ἱ. Καποδίστριας καὶ Κων. Οἰκονόμος.

• **Δεύτερη ἐπισήμανση.** Ἐμεῖς δὲν θέλομε τὴν ἀλλαγὴ τοῦ καθεστώτος ποὺ ὑπάρχει στὴν Ἐκκλησία μας. Οὔτε πιστεύομε καὶ ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Βέβαια στὰ κείμενα καὶ τοὺς λόγους τοῦ Παναγιωτάτου ὑπάρχει διαφορετικὴ ἀντίληψη γιὰ τὸ ποῖο εἶναι αὐτὸ τὸ καθεστῶς. Κατὰ τὴν ἀποψή μου ὁ Παναγιώτατος ἀναφέρεται εἰς τὴν Πράξη τοῦ 1928 ὡς νὰ ἐγένετο αὐτὴ χθὲς καὶ μετὰ ἀπὸ συμφωνία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου με τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποία γιὰ

πρώτη φορά ἤθην ἐμεῖς ἀθετῶμεν. Ἐμεῖς ἐν ταπεινώσει φρονοῦμεν ὅτι τὸ καθεστῶς εἶναι αὐτὸ ποῦ ἔχει διαμορφωθεῖ:

- **Πρῶτον** ἀπὸ τὸν Νόμο 3615/1928,
- **Δεύτερον** ἀπὸ τὴν Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξι τοῦ 1928,
- **Τρίτον** ἀπὸ τὴ συμφωνία, ἡ ὁποία ἐπετεύχθη μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μας ἐπὶ τῶν μακαριστῶν Προκαθημένων Βασιλείου καὶ Χρυσόστομου Παπαδοπούλου (1929),
- **Τέταρτον** ἀπὸ τὸν Καταστατικὸ Χάρτη, ὁ ὁποῖος ἐπικολούθησε τῆς συμφωνίας καὶ ὄλων τῶν ἐπομένων Κ.Χ. μέχρι καὶ τοῦ ἰσχύοντος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὡς γνωστὸν ὁ Νόμος τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους 590/1977,
- **Πέμπτον** ἀπὸ τὴν ὑπάρχουσα ἀναφορὰ εἰς τὸ ἑλληνικὸ Σύνταγμα (ἄρθρο 3, παρ. 1), τὶς ἐξηγήσεις οἱ ὁποῖες ἐδόθησαν κατὰ τὴ συζήτηση τοῦ Σχεδίου του, καθὼς καὶ τὴν παγία Νομολογία τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ
- **Ἐκτον** ἀπὸ τὴν κρατήσασα ἐπὶ 74 χρόνια παγία τακτικὴ στὴν πράξι. Καὶ σύμφωνα μὲ ὅλα τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα τοῦ καθεστώτος τὸν κατάλογο τῶν πρὸς ἀρχιερατεία ἐκλογίμων κατήρτιζε ἀνεκαθεν καὶ καταρτίζει κυριάρχως ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ ὑποψηφίους πρὸς ἐγγραφήν, κεκτημένους τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ὀριζόμενα προσόντα.

Κάθε ἄλλη λύση εἶναι ἀντισυμβατικὴ καὶ κεῖται ἐκτὸς τοῦ πνευματικοῦ δικαιώματος ποῦ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο διατηρεῖ ἐπὶ τῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων «*Νέων Χωρῶν*». Ἡ ἐνδεχόμενη νέα ἐγκρισὶς –κατὰ τὸν καθηγητὴ τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἄθαν. Ἀγγελόπουλο– ἐνὸς ἐγκεκριμένου, δηλαδὴ ὀριστικοῦ καὶ ἐκτελεστοῦ ἤδη, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, καταλόγου, «*εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ ποῦ θὰ ἔπρεπε ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία νὰ ἀποφύγῃ, ἀκόμη καὶ ἂν τῆς ἐδίδετο τὸ ἑλλαδικὸ νομικὸ δικαίωμα. Γιατί; Διότι σαφῶς παρεμβαίνει στὰ διοικητικὰ interna μιᾶς ἄλλης Ἐκκλησίας, παρ' ὅτι διὰ τῆς παρεμβάσεως αὐτῆς, πλὴν φαινομενικὰ μόνον «διατηρεῖ ἀμεσώτερα τὰ ἑαυτῆς κανονικὰ δικαιώματα» (Πατρ. Γράμμα 9.2.1929). Κατὰ συνέπεια, ἂν ἀποστείλωμεν τὸν Κατάλογο πρὸς ἐγκρισὶν εἰς τὸ Πατριαρχεῖο θὰ παραβῶμεν τὸν Νόμο καὶ δὲν θὰ ἔχουν νομικὴ ἐγκυρότητα οἱ ἐκλογὲς ἀρχιερέων εἰς τὰς Μητροπόλεις τῶν βορείων ἐπαρχιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ*

Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραβῶμεν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐπεσήμανε ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος καὶ ἐδέχθησαν ἔκτοτε ἅπαντες οἱ διάδοχοί του, μηδενὸς ἐξαιρουμένου, ὅπως ἐδέχθησαν τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴ μὴ ἀποστολὴ πρὸς ἐγκρισὶν τοῦ Καταλόγου καὶ ὅλοι οἱ αἰόιδιμοι Προκάτοχοι τοῦ σημερινοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου καὶ ὁ ἴδιος ὁ Παναγιώτατος ὡς Μητροπολίτης Φιλαδελφείας, ὅταν εἰς ὁμιλία του παρεδέχθη ὅτι ὁ ἰσχύων Κ.Χ. κεῖται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Τόμου καὶ τῆς Πράξεως τοῦ 1928.

Θὰ παρανομήσωμεν, λοιπὸν, ἀγνοοῦντες τὸν ἰσχύοντα Νόμο 590/1977, μὲ συνέπεια νὰ πάσχη ἀκυρότητα ἡ ἐκλογὴ Μητροπολίτου εἰς τὰς λεγομένας «*Νέας Χώρας*»; Θὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἐννομη τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, μὲ ὅποιες συνέπειες ἔχει αὐτό; Θὰ ἀναλάβωμεν τὴν ἱστορικὴ εὐθύνη νὰ παραβῶμεν, ἐπαναλαμβάνω, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες, τὰ συμφωνηθέντα τὸ 1929 καὶ τὸ καθεστῶς 74 ἐτῶν; Εἶναι τὰ ἐρωτήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων καλούμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν σύμφωνα μὲ τὴν Ἐπισκοπικὴ μας συνείδηση, χωρὶς φόβον καὶ πάθος. Τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀγνότης τῶν προθέσεών μας θὰ βοηθήσουν νὰ ξεπερασθῇ ἡ κρίσις.

Ἐπῆρξε καὶ ἡ ἀπὸ 23 παρελθόντος Ὀκτωβρίου Ἐπιστολὴ τοῦ Παναγιωτάτου πρὸς τοὺς Σεβασμιώτατους Μητροπολίτας τῶν λεγομένων «*Νέων Χωρῶν*» καὶ ὀφείλω κάποιες διευκρινίσεις ἐπὶ θεμάτων, τὰ ὁποῖα θίγονται τόσο εἰς αὐτήν, ὅσο καὶ εἰς τὸ ἀπὸ 30ῆς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. Γράμμα τοῦ Παναγιωτάτου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μας.

1. Ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξις τοῦ 1928, πέραν τοῦ ὅτι ἐπὶ οὐδενὸς Ἱεροῦ Κανόνος ἐρείδεται, δὲν ἐγένετο δεκτὴ καθ' ἅπασαν αὐτῆς τὴν ἔκτασιν οὔτε ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, οὔτε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀπόδειξις ὅτι μὲ τὸν ἴδιον Πρωθυπουργόν, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐψηφίσθη ὁ Νόμος 3615/1928 καὶ ἐξεδόθη τὸ ἴδιον ἔτος 1928 ἡ Πράξις, τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον, ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία τὸ 1931, δύο δηλαδὴ μόνον ἔτη μετὰ τὴν συμφωνίαν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν περὶ τοῦ τι τηρεῖται ἀπὸ τὴν Πράξιν τοῦ 1928 ψηφίζει Νόμον περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν τηροῦνται ὅλοι οἱ ὅροι αὐτῆς. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀείμνηστος Προκάτοχός μου Χρυσόστομος Παπαδόπουλος εἰς τὴν ἀπὸ 20/11/1928 ἐπιστολήν του πρὸς τὸν ἀείμνηστο Οἰκουμενικὸν Πατριάρχον Βασίλειον τονίζει τὰ ἑξῆς: «*Ἄλλ' εἰσὶ καὶ τινὰ*

σημεία τῆς Πράξεως εἴτε νέον τι παρεισάγοντα εἴτε ἀντιβαίνοντα πρὸς τὸν εἰρημένον νόμον (ἐννοεῖ τὸν 3615/1928), τούτων δὲ μόνον τὰ κανονικῶς εὐδοούμενα δυνάμεθα ἴν' ἀποδεχθῶμεν, ὑπόχρεοι ὄντες τηρεῖν καὶ τὸν νόμον». Καὶ πάρα πάνω στὴν ἴδια ἐπιστολὴ γράφει ὅτι ἡ «διοικητικὴ ἀφομοίωσις τῶν Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν πρὸς τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο “νόμῳ”, ὁ ὁποῖος οὐδὲν ἀναφέρει περὶ ὄρων. Ποῦ λοιπὸν ἡ “συμφωνία”»;

2. Πρῶτη φορὰ στὴν ἱστορία ἐμφανίζεται ὁ ὅρος «συνδιοικήσεις τῶν δύο ἡνωμένων διοικητικῶς ὑπὸ τύπον προσωρινότητος τούτων Ἐκκλησιῶν. Ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξις τοῦ 1928 ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Ἀπασαι αἱ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος περιελθούσαι Ἐπαρχίαι τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, πλὴν τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς νήσου Κρήτης, διαφυλαττούσης τὸ ἄχρι τοῦδε αὐτόνομον αὐτῆς καθεστῶς, ὑπάγονται ἐφεξῆς ὑπὸ τὴν ἄμεσον διακυβέρνησιν τῆς ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπεκτεινούσης καὶ ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἐν πᾶσι τὸ σύστημα διοικήσεως καὶ τὴν τάξιν τῶν ἰδίων αὐτῆς Ἐπαρχιῶν. Ἄμεσος ὡς ἐκ τούτου κεντρικὴ καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν τούτων ἀνωτέρα ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἀναγνωρίζεται ἐφεξῆς ἡ ἐν Ἀθήναις Ἱερά Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἣς συμμετέχουσι καὶ οἱ Μητροπολίται τῶν Ἐπαρχιῶν τούτων, καλούμενοι εἰς αὐτὴν κατ' ἴσον ἀριθμὸν πρὸς τοὺς ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προσκαλουμένους ἀρχιερεῖς καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ σύστημα καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν δικαιοματίων». Ἡ Πράξις εἶναι σαφής. Μία εἶναι ἡ διοίκησις, τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐπεκτείνει τὸ σύστημα διοικήσεώς της καὶ ἐπὶ τῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων «Νέων Χωρῶν».

3. Ἐπειδὴ συνεχῶς ἀναφέρεται ἡ «πιστὴ τήρησις τῆς κανονικῆς τάξεως», ὀφείλω νὰ καταθέσω στὴν ἀγάπη σας ὅτι οὐδεὶς Κανὼν ὑπάρχει ποὺ νὰ κατοχυρώνη ἓνα «ιδιότυπο» καθεστῶς, ὅπως αὐτὸ τῶν λεγομένων «Νέων Χωρῶν». Ἀντιθέτως, ὅπως καὶ ὁ ἀείμνηστος μέγας Πατριάρχης Ἰωακείμ Γ' καὶ ἡ περὶ αὐτὸν Πατριαρχικὴ Σύνοδος ἀναφέρουν εἰς τὴν Πράξιν τοῦ 1882 «Τῆς τῶν πολιτειῶν καταστάσεως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μεταβαλλομένης ταῖς τοῦ χρόνου φοραῖς καὶ ἄλλοτε ἄλλως μεταπιπτούσης ἀνάγκη καὶ τὰ περὶ τὴν διοίκησιν τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν ταύτη συμμεταβάλλεσθαι καὶ συμμεθαρμώζεσθαι».

Ὁ δὴ καὶ ὁ ἱερώτατος Φώτιος ἐδήλου ἄλλοτε, λέγων, «τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ μάλιστα γε τὰ περὶ ἐνοριῶν δίκαια, ταῖς πολιτικαῖς ἐπικρατεῖαις καὶ διοικήσεσι συμμεταβάλλεσθαι εἴωθεν». Καὶ πάρα κάτω στὴν ἴδια Πράξιν τοῦ 1882 γράφεται τὸ πολὺ σημαντικό, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐζήτησαν καὶ τὸ Πατριαρχεῖο δέχθηκε νὰ προσαρτηθοῦν στὴν τελευταία οἱ Μητροπόλεις τῶν ἀπελευθερωθεισῶν περιοχῶν «κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κρατήσασαν τάξιν». Τότε ὑπῆρχε στὰ στήθη τῶν Ἑλλήνων ἀκόμη ἡ «Μεγάλῃ Ἰδέᾳ» καὶ θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ πῆ τί χρειάζεται ἡ ἐνταξίς τῶν Μητροπόλεων τῶν περιοχῶν ποὺ εἶχαν ἀπελευθερωθῆ, ὅταν κοντὰ εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ μεταφορὰ ἐκεῖ τῆς ἔδρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Κι ὅμως πρυτάνευσε τότε ἡ ἄποψη ὅτι ἀφοῦ οἱ περιοχὲς αὐτὲς ἀφομοιώθηκαν στὸ Ἑλληνικὸ Κράτος θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσουν καὶ οἱ Μητροπόλεις τους καὶ νὰ ἀφομοιωθοῦν στὴν Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸ δὲν ἦταν «Φαρμακίδειος» ἀντίληψη, ἀλλὰ κοινὴ ἀνέκαθεν ἀντίληψη τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πατριαρχικῆς ἀντίληψη, ἐρειδομένη, κατὰ βάσιν, ἐπὶ Κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων Δ' καὶ Πενθέκτης.

4. Οὐδέποτε ὠμιλήσαμε γιὰ ἀχρηστία τῆς Πράξεως, οὔτε κάτι τέτοιο ἐγράφη εἰς τὸ ἡμέτερο γράμμα πρὸς τὸν Παναγιώτατο Πατριάρχη τῆς 27ης Αὐγούστου 2003. Ἐκεῖνο ποὺ ἐγράφη εἶναι ὅτι ἡ ἀχρηστία ὡς πρὸς ὠρισμένους ὄρους, ἐπῆλθε λόγω τῆς συμφωνίας ποὺ ὑπῆρξε μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν διὰ τῶν ἐπιστολῶν ποὺ ἀντηλλάγησαν κατὰ τὰ ἔτη 1928-29 μεταξὺ τῶν δύο Ἱερῶν Συνόδων. Καὶ τὸ ὅτι ὁ Κατάλογος μπορεῖ νὰ ἐστάλη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Προκατόχου μου κυροῦ Σεραφεῖμ δύο φορὲς, δὲν αἰρεῖ τὴν ἀλήθεια ὅτι ἐπὶ 74 χρόνια δὲν ἐζητήθη ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ὁ κατάλογος πρὸς ἔγκρισιν. Τὸ ἐπίσης ἀναφερόμενο σημεῖο τοῦ Γράμματος τοῦ ἀειμνήστου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, ὅτι ὁποιαδήποτε ἀλλαγὴ ζητεῖ ὁ Πατριάρχης νὰ τὴν ἀποπέμψῃ στὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ αὐτὸς νὰ τὴν εἰσάγῃ στὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τελικὴ ἔγκρισιν δὲν ἀντιφάσκει μὲ τὴν ἐπελθοῦσα τελικῶς συμφωνία, καθὼς καὶ μὲ τὸν ἰσχύοντα Νόμο 590/1977. Διότι καὶ σήμερα, μὲ βάση τὸν ὡς ἄνω Νόμο, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μπορεῖ νὰ προτείνῃ, ὅπως ὅλοι μας, ὀνόματα ὑποψηφίων, ἀλλὰ ἡ ἔγκρισιν τοῦ καταλόγου γίνεται ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία μας.

5. Δὲν δυνάμεθα ἐπαναλαμβάνω νὰ παραβῶμεν τὸ Νό-

μο, οὔτε νὰ ἀγνοήσωμεν τὴν παγία Νομολογία τοῦ Σ.τ.Ε. Ἐξ ἄλλου, ὁ Παναγιώτατος στὰ Γράμματά του τὸ 1999 γιὰ τὰ χωριὰ τῆς Ἄρτας μᾶς συνιστᾷ νὰ ὑπακούωμεν στοὺς Νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ στὶς ἀποφάσεις τῶν Δικαστηρίων Αὐτῆς.

6. Καὶ τέλος σὰς ἐρωτῶ, ὑπῆρξε ποτὲ ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας πού νὰ ἔθιξε κάτι ἀπὸ τὸ καθεστῶς πού ἰσχύει τὰ τελευταῖα 74 χρόνια; Ὅταν ἐτέθησαν θέματα πού προκάλεσαν ἀντίδραση στὸ Πατριαρχεῖο, δὲν τὰ ἀποσύραμε; Γιατὶ λέμε μόνο τὶς ὅποιες τυπικὲς ἀβλεψίαι καὶ δὲν ἐκτιμᾶμε τὶς σοβαρὰ καὶ ὑπεύθυνες ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας;

Στὸ Πατριαρχικὸ Γράμμα τῆς 23ης Ὀκτωβρίου ἀναφέρονται πολὺ σοβαρὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἄπτονται τῆς λειτουργίας τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας μας, ὅπως αὐτὴ κατοχυρώνεται ἀπὸ τὸν τόμο τοῦ 1850, ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα, τὸν Νόμο 3615/1928, τὸν Νόμο 590/1977 περὶ τοῦ Καταστατικοῦ μας Χάρτου καὶ τὶς Πράξεις τῶν ἐτῶν 1866, 1882 καὶ 1928.

Δὲν χρειάζεται, ὁμως, οἱ ἀδελφοί μας τῶν λεγομένων «*Νέων Χωρῶν*» νὰ προστατεύσουν, ὅπως καλοῦνται, τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, γιατί καὶ ἐμεῖς ὅλοι θέλομε αὐτὰ νὰ προστατευθοῦν. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ κατανοητὸ ἀπὸ ὅλους. Ὅλοι μας θὰ βάλωμε τὰ στήθη μας μπροστὰ καὶ εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ θυσιασθῶμεν γιὰ νὰ λάμπῃ στὴν Οἰκουμένη τὸ Φανάρι ἐσαεὶ. Ἡ ἀνάγκη ἐξευρέσεως λύσεως ἀποδεκτῆς καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρὰς καὶ εἰρηνεύσεως τῶν πνευμάτων εἶναι κοινὴ ἀξίωση ὄλων μας καθὼς καὶ τοῦ λαοῦ μας.

Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ μὲ ὥθησε νὰ περιβάλω μὲ τὴν ἐγκρισή μου τὶς δύο ἄτυπες μεσολαβητικὲς προσπάθειες. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν, ἀφοῦ ἔτυχαν μᾶς πρώτης ἐπεξεργασίας ἐκατέρωθεν, παρουσιάσθησαν στὴ Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴν ἑκτακτὴ χθεσινὴ Τῆς συνεδρία, ὅπου καὶ ἐπεσημάνθησαν ὠρισμέναι διαφοροποιήσεις καὶ πρόκειται νὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν σας, προκειμένου νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ γραμμὴ πλεύσεως πού ἀκολουθήθηκε, ἢ νὰ χαραχθῇ τυχόν νέα μὲ τὴν εὐθύνη τῆς Ἱεραρχίας. Ὅφειλω ὁμως νὰ ὑπογραμμίσω ὅτι πᾶσα παρελκυστικὴ τακτικὴ ἐπὶ τοῦ θέματος δὲν θὰ ἐπιλύσῃ τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ

θὰ τὸ μεταθέσῃ χρονικά, ὥστε νὰ ἐπανέρχεται καὶ νὰ ταναλίζῃ τὴν Ἐκκλησία. Τὸ δὲ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, πού κατὰ τὴ δήλωση τοῦ Παναγ. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου «δὲν δημιουργεῖ, ἀλλὰ ἐπιλύει προβλήματα (ἸΑθην. Πρακτ. Εἰδήσεων, 26.10.2003) ἐκφράζω τὴν εὐχὴ νὰ συμπράξῃ στὴν ἐξεύρεση κοινῶς ἀποδεκτῆς λύσεως.

Ἀδελφοί μου,

Ἐκανα καὶ κάνω τὸ πᾶν γιὰ νὰ ἐξευρεθῇ λύση χωρὶς κέρδη καὶ ζημίες. Κοντὰ στὸ Δίκαιο εἶναι καὶ ἡ Ἀγάπη ἢ ὁποῖα «*οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς*». Ὅλοι μας ἀγαπᾶμε τὸ Φανάρι καὶ δὲν παύομε νὰ διακηρύσσωμεν ὅτι ἦταν ἡ Τροφὸς καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ Γένους καὶ τοῦ ἔθνους μας ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνες. Ἡ Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ 1850 συνεχίζει τὸ ἔργο Του, ὅπως καὶ ὅπως τῆς ἀνατέθηκε. Πιστεύω ὅτι ὅλοι μας ὡς Ἐπίσκοποι καὶ διάδοχοι τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τόσων ἄλλων ἀκόμη Ἀγίων Ἱεραρχῶν ζῶμεν καὶ κρῖνωμεν μὲ βάση τὶς Χριστιανικὲς μας Ἀρχὲς καὶ τοὺς Ἱερούς Κανόνες καὶ ὄχι μὲ βάση τὸν ὅποιο ὑπολογισμό.

Παρακαλῶ ὅλους νὰ ἀρθῶμεν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, νὰ κρατήσωμεν ὑψηλὸν τὸ ἐπίπεδον τῶν συζητήσεων καὶ νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι καὶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖον σεβόμεθα, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἀγαπῶμεν. Δὲν χρειάζεται νὰ μειωθῇ καμμία χάριν τῆς ἄλλης, οὔτε νὰ ἐξαρθῇ ὑπὲρ τῶν ἄλλων. Τὰ ὄρια εἶναι γνωστά. Ἐπαναλαμβάνω, ἡ Ἐκκλησία μας δὲν ζητεῖ νὰ ἀλλάξῃ τίποτε ἀπὸ τὸ ἰσχύον ἐπὶ 74 χρόνια καθεστῶς. Ζητεῖ ἐπιμόνως νὰ συνεχισθῇ τὸ αὐτὸ καθεστῶς καὶ εἰς τὸ μέλλον. Οἱ λύσεις εἶναι ἀπλές. Ἀρκεῖ οἱ ἐπιθυμίες μας νὰ εἶναι εἰλικρινεῖς ὑπὲρ τῆς ἐνότητός μας.

Περαίνων τὴν εἰσαγωγικὴ μου ὁμιλία ὀλοψύχως εὐχομαι ἡ δοκιμασία, τὴν ὁποῖα διερχόμεθα καὶ λυπεῖ ὅλους μας, νὰ τερατισθῇ, ἀπὸ τὸ πικρὸ νὰ γευθῶμεν τὸ γλυκὺ καὶ νὰ ἀκούσωμεν καὶ νὰ βιώσωμεν ὅλοι τὸν Λόγον τοῦ Κυρίου μας, ὥστε νὰ ἔχωμεν εἰρήνην καὶ τὴν χαρὰ τὴν ἰδικὴν Του «*πεπληρωμένη ἐν ἡμῖν*» (Ἰωάν. ιζ', 13) καὶ ἐν παντὶ τῷ πληρώματι ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ θέματος: «Νομοκανονικὴ Θεώρησις τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928»

... Αἱ Νέαι Χῶραι εἶναι ἡ δευτέρα περίπτωσις, μετὰ τὰς ἐν τῇ Κρήτῃ 9 Ἡμιαυτονόμους Μητροπόλεις καὶ τὰς 4 Μητροπόλεις ἐν τῇ Δωδεκανήσῳ τὰς σχετιζομένας μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἡμιαυτόνομοι Μητροπόλεις ἐν τῇ αὐτῇ Χώρα καὶ Ἐκκλησιαστικαὶ διοικητικαὶ διαιρέσεις δὲν ὑπάρχουν εἰς οὐδεμίαν ἄλλην Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὡς ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος. Ὅμως «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι Ἀυτοκέφαλος, αὐτοδιοικεῖται δέ, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν περὶ θρησκείας ἄρθρων τοῦ Συντάγματος, διὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν αὐτῆς», ὡς ἀναγράφεται εἰς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Νόμος 590 τοῦ 1977, ἄρθρον 2).

Ἡ Ἀυτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαποιμαίνεται ὑπὸ 77 Μητροπολιτῶν μὲ τὸν Προκαθήμενον τῆς Ἱεραρχίας τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Διὰ τὴν Πατριαρχικὴν ὡς ἄνω καὶ Συνοδικὴν Πράξιν τοῦ 1928 ἐξεδόθη, ἔνεκα τῶν παρ' ἡμῖν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ὁ Νόμος 3615 τοῦ ἰδίου ἔτους, ὑπὸ τὸν τίτλον «Περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις τῆς Ἑλλάδος Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου», περιλαμβάνων δέκα ὅρους. Ὁ Ε' ὅρος ἀναφέρεται εἰς τὸν Κατάλογον τῶν ἐκλεξιμῶν διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι Ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Ἡ ὡς ἄνω Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξις τοῦ 1928, θεωρουμένη καὶ ἐξεταζομένη ἐξ ἐπόψεως Νομοκανονικῆς, εἶναι Πράξις ἄνευ Κανονικῶν ἐρεισμάτων. Δὲν ἔχει δὲ τοιαῦτα ἐρείσματα, διότι διαιρεῖ τὸν ἐνιαῖον Ὁρθόδοξον πληθυσμὸν τῆς ἐνιαίας Χώρας τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ἀπόψεως Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως, εἰς Χριστιανοὺς τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ εἰς Χριστιανοὺς τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν. Καί, πρὸς τοῦτοις, ὑπάρχει ἡ προαναφερθεῖσα Ἡμιαυτόνομος Ἐκκλησία τῆς Κρήτης διακυβερνωμένη ὑπὸ Ἱεράς Συνόδου, καὶ αἱ Μητροπόλεις τῆς Δωδεκανήσου.

Περαιτέρω, πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι αἱ Μητροπόλεις τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν ἐν τῇ Ἀυτοκεφάλῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται Δι α σ π ο ρ ᾶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Καὶ βεβαίως δὲν θεωροῦνται, διότι δὲν εὐρίσκονται διεσπαρμέναι εἰς διαφόρους ἄλλας Χώρας. Ἀλλὰ εὐρίσκονται ὅλαι εἰς τὰ βόρεια γεωγραφικὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, ὡς καὶ εἰς τὸ ἀνατολικὸν Αἰγαῖον πέλαγος...

**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΚΤΑΚΤΟΝ
ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΙΣΙ**

Θέμα: «Τὸ καθεστὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ε' Ὁρος τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928»

**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΦΙΛΙΠΠΩΝ
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΘΑΣΟΥ
κ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΚΤΑΚΤΟΝ
ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΙΣΙ**

... Ἐν κατακλείδι χωρὶς νὰ παραβιάζωμεν τὴν προηγηθεῖσαν εἰλικρινῆ ὁμολογίαν ἡμῶν μίαν καὶ μόνην πρότασιν εὐλαβῶς θὰ καταθέσωμεν ἐνώπιον Ὑμῶν.

Εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν ὀρίζοντα συσσωρεύονται, ἄλλοτε πολλὰ καὶ ἄλλοτε ὀλίγα, ἀπειλητικὰ ἢ μὴ νέφη. Οὐδένα καὶ εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ ὁ καταλογισμὸς εὐθυνῶν. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἱστορικός, συνεξετάζων τὰ γραπτῶς διασωθέντα καὶ τὰς λοιπὰς τῶν πηγῶν μαρτυρίας, κατ' ἀλήθειαν θὰ γράψῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνώπιον ἡμῶν κατεπειγόντως τίθεται τὸ πρωταρχικῆς σημασίας μέλημα νὰ μὴ ἐγκαταλείψωμεν τὸ Συνοδικόν, χωρὶς νὰ λάβωμεν ἀποφάσεις, διὰ τῶν ὁποίων θὰ πέμψωμεν πρὸς τὸ χριστεπώνυμον Πλήρωμα, πρὸς τὸν κόσμον τῆς Ὁρθοδοξίας, πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὸ μήνυμα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν, ὅπως τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὀρίξῃ, ὅπως τὸ βαρὺ φορτίο τῆς ἱστορικῆς εὐθύνης ἔναντι τῶν θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλῃ, ὅπως ὁ ἱστορικός αὐτοπροσδιορισμὸς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων ὑπαγορεύῃ, ὅπως καὶ ὅπου ἡ προοπτικὴ τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς μετ' αὐτοῦ ἠνωμένης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὀδηγῇ.

Κατ' ἀκολουθίαν, λαμβάνοντες, συμφώνως καὶ πρὸς τὰ εἰς τὴν παροῦσαν Εἰσήγησιν προεκτεθέντα, ὡς δεδομένα: 1. Τὸ ὑφιστάμενον νομοκανονικὸν καθεστὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συναποτελεῖται ἀπὸ τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς Ἐπαρχίας τῶν Νέων Χωρῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, 2. τὴν νομικὴν, τὸ γέ νῦν ἔχον, ἀδυναμίαν ἀλλαγῆς τούτου, ἀπεναντίας τὴν διὰ λόγους πολλοὺς διατήρησίν του, 3. τὴν ὑπ' οὐδενὸς καὶ δι' οὐδένα λόγον κινδυνεύουσαν αὐτοκεφαλίαν καὶ αὐτονομίαν τῆς διὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου τοῦ 1850 ἀναδειχθεῖσαν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, 4. τὴν ἐκκλησιολογικὴν καὶ κανονικὴν ἰσχὺν καὶ τὸν πρωτίστως ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἱστορικὸν χαρακτήρα τοῦ Τόμου τοῦ 1850 καὶ τῆς Πράξεως τοῦ 1928, διακονοῦντες ἐμπράκτως «τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» αἰτούμενοι, καλούμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν καὶ νὰ δηλώσωμεν τὸν ἀπόλυτον σεβασμὸν μας πρὸς τὴν Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἰς τὰ ἀπὸ κοινοῦ γενόμενα ἀποδεκτὰ θεσπίσματα Αὐτῆς, τηροῦντες ἅπαντας τοὺς Ὁρους τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928 καὶ τὴν πέτραν τοῦ σκανδάλου, τὸν Ε' αὐτῆς Ὁρον, ὑποβάλλοντες τὸν Κατάλογον Ἐκλεξίμων διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι Μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς ἔγκρισιν.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κατάλογου πρὸς ἔγκρισιν, ὡς ἀνειλημμένη συμβατικὴ ὑποχρέωσις τῶν συμβαλλομένων μερῶν, δὲν εἶναι ἐπαχθῆς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὁποία, οὕτως ἢ ἄλλως ὀφείλει νὰ ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις καὶ τὸν ἐγκεκριμένον Κατάλογον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη κυρωτικὸν χαρακτήρα.

Οὕτως, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας ὀδηγοῦμενοι καὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς κανονικῆς παραδόσεως ἐλαυνόμενοι δυνάμεθα μετὰ νηφαλιότη-

τος καὶ γαλήνης νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἀπὸ κοινοῦ ζητήματα λεπτομερειακὰ καὶ δευτερευούσης σημασίας, ἐκπληρουμένης οὕτω εὐχῆς καὶ τῆς προσδοκίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τῆς καταστροφείσης καὶ εἰς τὴν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Πράξιν: «Κύριος δὲ ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ εὐσεβοῦς Αὐτοῦ λαοῦ οἰκο-

νομῶν, εὐλογοῖ πάντοτε ἐν πᾶσι καὶ αὖξοι τὰ κατὰ τὴν Ἁγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν ἐν τε τῇ ἄλλῃ αὐτῆς περιοχῇ καὶ ἐν ταῖς αὐτόθι Ἐπαρχίαις τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἵνα καὶ ἡμεῖς “χαίρομεν βλέποντες τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως”».

**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ,
ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΥΜΗΤΤΟΥ
κ. ΔΑΝΙΗΛ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΚΤΑΚΤΟΝ
ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΙΣΙ**

Θέμα: «Ίστορική ανασκόπησης τῆς διευθετήσεως τοῦ θέματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν, ἣτις ὠδήγησεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928»

... Ὁ ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων Νόμος 3615/28 κατὰ τοὺς ἐμπνευστὲς καὶ συντάκτες, ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰσηγητὲς αὐτοῦ, ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐπίλυσιν ἑνὸς συνθέτου καὶ πολυπλόκου προβλήματος, ἔχοντος ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἄλλες διαστάσεις αὐτοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν Ἐπαρχιῶν, τῶν ἀπελευθερωθεισῶν κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους καὶ ἐνωθεισῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἀπεσκόπει εἰς τὴν ἐνότητα τοῦ Κράτους, εἰς τὴν κατάργησιν τῆς διαιρέσεως τῆς Χώρας εἰς Παλαιὰν καὶ Νεὰν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν σταδιακὴν ἀφομοίωσιν τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῶν πρὸς τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ διαφωνοῦντες εἰς τὴν διευθέτησιν ταύτην ὑπεστήριξαν, ὅτι αὕτη εἶναι ἀντικανονικὴ καὶ τὸ σχῆμα αὐτὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν ἐν λόγῳ Ἐπαρχιῶν θὰ ἐγέννα προστριβὲς καὶ διαμάχες μετὰ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἥτοι μετὰ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ μόνη κατ' αὐτοὺς ἐπιβαλλομένη λύσις ἦτο ἡ πλήρης ἐκκλησιαστικὴ ἀφομοίωσις τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἠπειρωτικῆς καὶ νησιωτικῆς, πρὸς τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ διαρρεύσασα ἐν τῷ μετὰ τὸν ἐβδομηκονταπενταετία καὶ τὰ ἐπισυμβαίοντα ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐδικαίωσαν μᾶλλον τὴν ἄποψιν τῶν διαφωνούντων τότε, ἥτοι τῆς Ἱεραρχίας τῆς Αὐτοκέφαλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν ψηφισθεῖσαν λύσιν κατόπιν συμφωνίας, ὡς ἀποδεικνύεται ὑπὸ τῶν Πηγῶν, τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χρυσόστομου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

1. Τὸ πρόβλημα

Μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Ἠπείρου, τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης καὶ τῶν Νήσων τοῦ Βορείου καὶ Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου ἀπὸ τοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους 1912-13 προέκυψε τὸ θέμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπῆγοντο, δὲν ἠδύνατο εὐλόγως νὰ ἀσκήσῃ ἐπ' αὐτῶν τῶν Ἐπαρχιῶν τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν Αὐτοῦ, ἔνεκα τῶν ἐπελθουσῶν πολιτικῶν ἀλλαγῶν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶχεν ἀρμοδιότητα νὰ παρέμβῃ, ἐπειδὴ δὲν ἦτο κανονικὸν ἔδαφος Αὐτῆς. Ἡ ἔλλειψις καὶ ἡ δυσχέρεια ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως προεκάλεσεν ἀπαράδεκτες ἐκκλησιαστικῶς καταστάσεις, οἱ ὁποῖες ἐξιστοροῦνται εἴτε εἰς τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν εἴτε εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Κατὰ τὸν ἐξ' Κανόνα τῶν Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451 μ.Χ.), τὶς πολιτικῆς μεταβολῆς ἀκολουθεῖ καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις. Ἴδου αὐτός:

«Τὰς καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν ἀγροικικὰς παροικίας, ἢ ἐγχωροῦς, μένειν ἀπα-

ρασαλεύτους παρὰ τοῖς κατέχουσιν αὐτάς Ἐπισκόποις, καὶ μάλιστα ἡ τριακονταετῆ χρόνον ταύτας ἀβιάστως διακατέχοντες ᾠκονόμησαν. Εἰ δὲ ἐντὸς τῶν τριάκοντα ἐτῶν γεγένηται τις, ἢ γένοιτο περὶ αὐτῶν ἀμφισβήτησις, ἐξεῖναι τοῖς λέγουσιν ἠδικῆσθαι περὶ τούτων κινεῖν παρὰ τῇ Συνόδῳ τῆς Ἐπαρχίας. Εἰ δὲ τις ἀδικοῖτο παρὰ τοῦ ἰδίου Μητροπολίτου, παρὰ τῷ Ἐξάρχῳ τῆς διοικήσεως, ἢ τῷ Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ δικαζέσθω, καθ' ἃ προείρηται. Εἰ δὲ καὶ τις ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας ἐκαινίσθη πόλις, ἢ αὐθις καινισθεῖη, τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοσίοις τύποις, καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν παροικιῶν ἢ τάξις ἀκολουθεῖτω».

Τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνει καὶ ὁ λη' Κανὼν τῆς ἐν Τρούλλῳ Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου (691 μ.Χ.), ὁ ὁποῖος ὀρίζει: «Τὸν ἐκ τῶν Πατέρων ἡμῶν τεθέντα Κανόνα καὶ ἡμεῖς παραφυλάττομεν, τὸν οὕτω διαγορευόντα· εἴ τις ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας ἐκαινίσθη πόλις ἢ αὐθις καινισθεῖη τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοσίοις τύποις καὶ ἢ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τάξις ἀκολουθεῖτω».

Ἐνῷ ἡ ἐπιταγὴ τῶν Κανόνων τούτων εἶναι σαφῆς ἐν τοῖς πράγμασι ἔπρεπε κατὰ τὴν σκοπούμενην λύσιν τοῦ οὕτως προβλήματος νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ ἑξῆς:

α) Ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον εἶχεν ἀποστερηθεῖ τοῦ ποιμνίου Αὐτοῦ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ Ἀνατολικὴν Θράκην καὶ δὲν ἔστεργεν εἰς περαιτέρω συρρίκνωσιν Αὐτοῦ. Καὶ ὅτι ἡ συρρίκνωσις θὰ ἐπέδρα δυσμενῶς εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ἀποστολῆς Αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν Οἰκουμένην καὶ θὰ ἦτο ἐπικίνδυνος δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν θεσμόν.

β) Ὅτι ἦτο δυσχερὴς καὶ μᾶλλον ἀδύνατος διὰ τὸ Πατριαρχεῖον ἡ διοικήσις τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῶν διὰ προφανεῖς λόγους.

γ) Ὅτι τὰ ἀναφθέντα προβλήματα καὶ δὴ καὶ μάλιστα, ὅτι οἱ ἀπαράδεκτες ἐκκλησιαστικὲς παρεκτροπὲς καὶ τὰ κοινωνικά, ποιμαντικά καὶ ἄλλα προβλήματα ἐπέεζον ἀσφυκτικῶς πρὸς διευθέτησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου προβλήματος.

δ) Ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος ὑπῆρχον ἀντίρροπες καὶ ἀσύμπτωτες ἀπόψεις ὑπὸ τῶν ἐμπλεκόμενων μερῶν, ἦτοι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἤγουν τῆς Πολιτικῆς Ἐξουσίας.

ε) Ὅτι ἔπρεπε νὰ διασφαλισθῇ ἡ ἐνότης τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ μὲ τὴν ἐνιαίαν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν.

Ὁ συμβιβασμὸς τῶν ἀπόψεων αὐτῶν καὶ ἡ ζητούμενη σύμπτωση εἰς ἀποδεκτὴν λύσιν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἦτο λίαν δυσχερὴς, ἐπειδὴ ἐζητεῖτο λύσις πέραν τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Ὡστόσο τὸ θέμα, ἀφ' ὅτου προέκυψεν, προϊόντος τοῦ χρόνου ἐλάμβανεν ἐκρηκτικὲς διαστάσεις. Ἡ ἐκκρεμότης αὐτὴ διήρκεσεν ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν (1913-1928).

Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν καὶ ἕως τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νόμου 3615 τῆς 10ης Ἰουλίου 1928 καὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ τούτου Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1928 ἐγένοντο ἀπόπειρες ἐπιλύσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου προβλήματος μὴ τελεσφορήσασες...

Ἄριθμ. Πρωτ. 892

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΗΣ Α.Θ.Π.
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

(30/9/2003)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετροίτητος κύριε Χριστόδουλε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἀνέγνωμεν ἐν συνεδρία τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ πολλῆς τῆς ἀπορίας καὶ τῆς θλίψεως τὸ ἀπὸ κς' παρελθόντος Αὐγούστου ἐ.ἔ. γράμμα τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦ ὁποίου αὕτη ἀρνεῖται διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ ἀβασίμους λόγους τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ σωτηρίου ἔτους 1928, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιερέως διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς κενωθείσης θέσεως τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης λόγῳ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ μακαριστοῦ κυροῦ Παντελεήμονος, ὅστις ὑπῆρξεν ἐκλεκτὸς Ἱεράρχης τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἐποίμανε θεοφιλῶς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἱστορικὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ.

Ὡς γνωστόν, εἰδικοί ἱστορικοί, κανονικοί καὶ ποιμαντικοὶ λόγοι ἐπέβαλλον τὰς ἐν τῇ ρηθείᾳ Πράξει κανονικὰς ρυθμίσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, συμφωνούσης τῆς τε Ἀγιωτάτης Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἐπέλεξε τὸ ἐξασφαλίζον τὴν ἐνότητα καὶ ὁμοψυχίαν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους σχῆμα, ἀπαρτισθὲν ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἐνώσεως τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος περιελθουσῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῶν τοιούτων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ συνδιοικήσεις τῶν δύο ἡνωμένων διοικητικῶς ὑπὸ τύπον προσωρινότητος τούτων Ἐκκλησιῶν, ἥτοι τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐνσωματωθεισῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ὠρίσθη ὅτι θὰ ἀσκῆται ὑπὸ τοῦ σώματος ἀπάντων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν, συμμετεχόντων εἰς τε τὴν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας καὶ εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον ἐν ἰσοτιμίᾳ καὶ ἰσοψηφίᾳ καὶ δὴ εἰς τὴν τελευταίαν δι' ἴσου ἀριθμοῦ μελῶν, διατηρουμένου ὅμως ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἀνωτάτου κανονικοῦ δικαιώματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων αὐτοῦ.

Τὸ σοφῶς διαρρυθμισθὲν ὑπὸ τῶν πατέρων σχῆμα τοῦτο ἐλειτούργησεν ἀποτελεσματικῶς ἄχρι τοῦδε καὶ παρέσχε τῷ Γένει τὴν αἴσθησιν τῆς ἐνότητος αὐτοῦ, τοῦ τε ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπάρχοντος, ἀρμονικῶς καὶ ἀδελφικῶς ἀμφοτέρων συνεργαζομένων. Συνεπῶς δὲν ἔχεται ἀληθείας ἢ καινοφανῆς καὶ ἀντίθετος πρὸς τὴν ἐνότητα τοῦ Γένους ἄποψις, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ αὐξηθῆ ἡ ἐνότης αὐτοῦ ἐὰν διαρραγοῦν οἱ δεσμοὶ τοῦ ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τμήματος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διὰ τῆς ἀρνήσεως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς ἐφαρμογῆς μιᾶς σοφῆς ρυθμίσεως.

Ἐὰν ὄντως ἐπέστη καιρὸς ἀνατροπῆς τῆς προσωρινῆς ταύτης ρυθμίσεως, ὡς φαίνεται ἐπ' ἐσχάτων ἐπιδιωκόμενον, τὸ ἀποτέλεσμα δὲν θὰ ἦτο ἡ ἀντικανονικὴ καὶ αὐθαίρετος προσάρτησις τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐπαρχιῶν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας

εἰς τὴν Ἀγιωτάτην «Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος», ἀλλ' ἡ ἀναβίωσις τῆς πρὸς τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928 καταστάσεως.

Τὸ Οἰκουμενικὸν ὁμῶς Πατριαρχεῖον, φύλαξ τῆς ἐνόητος τοῦ Γένους καὶ τῆς κανονικῆς τάξεως, εἶναι ὑποχρεωμένον ἐκ τῆς εἰδικῆς διακονίας αὐτοῦ ὅπως μεριμνᾷ διὰ τὴν πιστὴν τήρησιν τῆς κανονικῆς τάξεως, διότι μόνον ὁ σεβασμὸς πρὸς αὐτὴν ἐπιφέρει τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ συντηρεῖ τὴν ἐνότητα τοῦ Γένους· ἐνῷ πᾶσα δι' οἴονδῆποτε λόγον ἀμφισβήτησις τῆς τοιαύτης κανονικῆς τάξεως προκαλεῖ διχογνωμίας καὶ ἐπὶ πλέον διαιρέσεις καὶ ἀντιθέσεις, ὡς πείρα λαμβάνομεν ἤδη.

Εἶναι προφανές ὅτι οὔτε ἡ ἦν ἐπικαλεῖσθε «ἀχρησία» ἔχεται ἀληθείας, διότι πολλάκις ἐφηροῦσθησαν πᾶσαι αἰρῆσεις τῆς προδιαληφθείσης Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως, οὔτε καὶ ἡ τυχὸν ἐξ εἰδικῶν λόγων ἀνοχὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὡς πρὸς τὴν παράλειπιν τηρήσεως ὠρισμένων προβλέψεων αὐτῆς ὀδηγεῖ εἰς κατάργησιν τῶν ἐχουσῶν ἰσχύϊ κανονικῶν διατάξεων προνοιῶν αὐτῆς. Εἶναι ἐπίσης καταφανές ὅτι οὐδεὶς σεβαστὸς κατὰ τὰ ἄλλα πολιτειακὸς νόμος δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν γένει νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν τήρησιν καὶ νὰ τηρῇ τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς κανονικὰς προνοίας τῆς εἰρημένης Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως. Ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ πολιτειακὴ νομοθεσία δὲν ἐνσωματώνῃ ὠρισμένας ἱεροκανονικὰς ρυθμίσεις, δὲν ἀπαγορεύει, ἀλλὰ ρητῶς καὶ συνταγματικῶς ἐπιτρέπει εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὅπως τηρῇ τὸ σύνολον τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ δὴ καὶ τῶν ἰσοδυνάμων ρυθμίσεων, τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸν ρητῶς ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν Τόμον τοῦ ἔτους 1850 καὶ τὴν ἐπίσης ρητῶς ἀναφερομένην Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Πρᾶξιν τοῦ 1928.

Ἡ ἐφαρμογὴ, ἄλλωστε, αὐτῶν, εἴτε τὸ πλῆρες κείμενον αὐτῶν ἐνσωματοῦται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν συνταγματικὴν τάξιν (κατὰ τὴν ὀρθοτέραν ἀποψιν), εἴτε μέρος αὐτῶν ἐνσωματοῦται εἰς αὐτὴν (κατὰ τὴν στενωτέραν ἐκδοχὴν), εἶναι ἐλευθέρως καὶ ἐπιτρεπτή.

Ὅθεν, περιττὴ θὰ ἦτο ἡ περαιτέρω ἀντίκρουσις τῆς ἐν τῷ ὑμετέρῳ γράμματι ἐπιχειρηματολογίας καὶ ἡ ἐπίκλησις ἐπὶ πλέον ἐπιχειρημάτων διὰ τὴν κατάδειξιν τοῦ ἀβασίμου τῶν ἐν αὐτῷ συλλογισμῶν. Ἐπειδὴ ὁμῶς φρο-

νοῦμεν ὅτι ὑφίσταται καλὴ διάθεσις καὶ ὅτι ἀβασανίστως ὑπεστηρίχθησαν ὠρισμένοι ἀπόψεις, χωροῦμεν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ παρ' ἡμῶν ἐγκρισίς τοῦ καταλόγου τῶν διὰ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις Θεσσαλονίκης καὶ Ἐλευθερουπόλεως (καὶ πᾶσαν ἄλλην κενωθησομένην Ἱερὰν Μητροπόλιν τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν) ἐκλογίμων ὡς Ἀρχιερέων, κατὰ πιστὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰρημένης Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως.

Κατ' ἀρχὴν σημειωτέον ὅτι ἡ «Ἐγκρισίς» νοεῖται κατὰ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ὡς ἀφορῶσα μόνον εἰς τὴν ἐκλογιμότητα διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι (πλὴν Κρήτης καὶ Δωδεκανήσου) Ἱερὰς Μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ὄχι διὰ τὰς ἐν αὐτῇ Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἐν τούτῳ σαφὴς τόσον ἡ εἰρημένη Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πρᾶξις ὅσον καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 17, παρ. 3, ἐδάφιον τελευταῖον, τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ τὸ ἐν τῷ ὑμετέρῳ γράμματι ἀποδεκτὸν ὑφ' ὑμῶν γενόμενον ἀπόσπασμα τοῦ ἀναφερομένου γράμματος τοῦ ἐν ἔτει 1929 Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, διαλαμβάνον ἐπὶ λέξει· «Καὶ αὗτις δὲ δηλοῦμεν ὅτι δικαίωμα ἀναφαίρετον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔσται τὸ εἰσηγῆσθαι διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ ἀναγραφὴν ὀνομάτων ἐκλογίμων κληρικῶν καὶ τὴν διαγραφὴν ἐτέρων, λαμβάνειν δὲ γνώσιν τοῦ καταρτιζομένου καταλόγου».

Ἄν καὶ δὲν χρησιμοποιεῖται ἐν προκειμένῳ ἡ λέξις «ἐγκρισίς» εἶναι προφανές ὅτι κατ' οὐσίαν περὶ αὐτῆς πρόκειται, διότι ἡ πρότασις προσθήκης ὀνομάτων ἐκλογίμων, συνεπαγομένη τὴν ὑποχρεωτικὴν συμπερίληψιν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουν τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, συνιστᾷ ἄμεσον μὴ ἐγκρισίς τοῦ ἐλλιποῦς κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν προτεινομένων καταλόγου, ἐνῷ ἡ διαγραφὴ τῶν προτεινομένων ὡς διαγραφπτέων συνιστᾷ μὴ ἐγκρισίς τοῦ καταλόγου ὡς πρὸς τὴν ἐν αὐτῷ συμπερίληψιν αὐτῶν, τέλος δὲ ἡ μὴ πρότασις διαγραφῆς ἢ ἐγγραφῆς συνιστᾷ ἐγκρισίς τοῦ καταρτισθέντος καταλόγου.

Ἡ διαδικασία τῆς προσθήκης ἢ τῆς ἀφαιρέσεως ἐκλογίμων εἶναι ἕτερον θέμα, τοῦ ὁποίου ἡ καταλληλοτέρα ρύθμισις δὲν εἶναι δυσχερής. Τὸ ἀναμφισβήτητον καὶ κατὰ τὸ ὑμέτερον γράμμα εἶναι ὅτι ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ λαμβάνειν γνώσιν τοῦ καταλόγου τῶν εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Ἱερὰς Μητροπόλεις αὐτῆς ἐκλογίμων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς προσθήκης εἰς αὐτὸν ἢ τῆς ἀφαι-

ρέσεως ἐξ αὐτοῦ ὀνομάτων, τοὔτεστι πρὸς ἔγκρισιν.

Ὡς ἐκ τούτου τὸ ἀνακῆψαν ὄχι ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θέμα δέον νὰ μὴ ἐξαντλήται περὶ τὴν γραμματικὴν διατύπωσιν, δοθέντος ὅτι ἐν τῇ οὐσίᾳ ὁ κατάλογος ἀποστέλλεται, καὶ κατὰ τὴν ὑμετέραν ὁμολογίαν, διὰ νὰ γνωρισθοῦν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος αἱ προτάσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περὶ προσθαφαιρέσεως εἰς αὐτὸν ὀνομάτων, τοῦθ' ὅπερ συνιστᾷ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὁροῦ τῆς Πράξεως προβλεπομένην ἔγκρισιν αὐτοῦ.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, περιλαμβάνουσα εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ γράμμα αὐτῆς ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν προεκτεθεῖσαν περικοπὴν τοῦ γράμματος τοῦ ἔτους 1929 τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου Παπαδοπούλου, ὑπὸ τὴν προφανῆ ἔννοιαν τῆς ἀποδοχῆς τοῦ περιεχομένου τῆς περικοπῆς αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν καταληκτικὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ὅτι ἀποστέλλει τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ τὸν κατάλογον «πρὸς ἀπλῆν ἐνημερώσιν» μόνον, ἐξάγει συμπέρασμα καὶ λαμβάνει ἀπόφασιν μὴ τελοῦσαν εἰς λογικὴν ἀκολουθίαν πρὸς τὰς παραδοχὰς αὐτῆς, ἐφ' ὧν ἐπιθυμεῖ νὰ στηρίξη τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ταύτην. Διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν δέχεται ἐν τῇ μείζονι προτάσει τοῦ συλλογισμοῦ αὐτῆς ὅτι εἶναι ἀναφαίρετον δικαίωμα ἡμῶν ἢ πρότασις προσθήκης ἢ διαγραφῆς ἐκλογίμων ἀπὸ τοῦ καταλόγου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ἀποστολὴ ἡμῖν τοῦ καταλόγου γίνεται μόνον πρὸς ἐνημερώσιν ἡμῶν, ἥτοι χωρὶς τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκήσωμεν τὸ ὅπερ προηγουμένως ἀνεγνώρισεν ἡμῖν δικαίωμα τῆς προτάσεως προσθαφαιρέσεων ὀνομάτων εἰς αὐτόν. Ἀποστέλλουσα τὸν κατάλογον μὲ τὴν περιοριστικὴν ρήτραν τῆς ἀπλῆς ἐνημερώσεως, ἥτοι κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ὅπως ἀποκλείσῃ πᾶσαν ἐπ' αὐτοῦ ἐνέργειαν ἡμῶν, ἀντιφάσκει πρὸς ὅσα παρεδέξατο καὶ οὕτως αὐθαιρετεῖ, διότι δὲν στηρίζει τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ταύτην εἰς εὐλόγον τινα δικαιολογίαν. Ἀντιθέτως ἀναγνωρίζει ρητῶς τὸ δίκαιον καὶ ἀρνεῖται νὰ ἐφαρμύσῃ αὐτό.

Βεβαίως ἰσχυρίζεται ἀβασίμως, ὅτι τὸ δίκαιον αὐτὸ ἀπωλέσθη λόγῳ ἀχρησίας, ὡς ἐὰν ἦτο ἀστικὸν δικαίωμα ὑποκείμενον εἰς παραγραφήν. Παραγνωρίζει ὁμως ὅτι ἡ πραγματικὴ βᾶσις τοῦ ἐν λόγῳ ἰσχυρισμοῦ αὐτῆς εἶναι ἀνακριβής, διότι ὁ ἀείμνηστος προκάτοχος ἡμῶν κυρὸς Σεραφεῖμ δις τοῦλάχιστον, ὡς προέκυψεν ἐκ δειγματοληπτικῆς ἐρεῦνης ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπέστειλεν ἡμῖν, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ.

312/14.01.1975 καὶ 330/22.01.1976 γραμμάτων αὐτοῦ, προκειμένης πληρώσεως τῶν χηρεουσῶν τότε Ἱερῶν Μητροπόλεων Ἰωαννίνων καὶ Γρεβενῶν, τὸν κατάλογον τῶν δι' αὐτὰς ἐκλογίμων, μὲ τὴν ρητὴν μνεῖαν «πρὸς ἔγκρισιν».

Ἐπὶ πλέον δὲ καὶ χωρὶς ἢ τῶν κατωτέρω μνεῖα νὰ σημαίνῃ ὅτι μόναι αἱ ἐπομένως ἀναφερόμεναι περιπτώσεις ἐφαρμογῆς ὑπάρχουν, ἢ ὅτι τὸ κῦρος τῆς εἰρημένης Πατριαρχικῆς Πράξεως τοῦ ἔτους 1928 ἀπόλλυται ἐκ τῆς τυχόν μὴ ἐφαρμογῆς αὐτῆς, ρητέον ὅτι ἐκ προχείρου δειγματοληπτικῆς ἐπίσης ἐρεῦνης διεπιστώθη ὅτι εἰς πλείστας ὅσας περιπτώσεις ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι αὐτῆς:

α) Ἀπέστειλεν ὁ προκάτοχος Ὑμῶν «κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς κυρωθεῖσι γενικοῖς ὅροις καὶ ἰδίᾳ τῷ Ζ' τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928 διαγορευόμενα» τὸ τε ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν κατὰ τὴν χειροτονίαν Ἀρχιερατικὴν ὁμολογίαν πίστεως τοῦ Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν Νικηφόρου, (1979) κλπ.

β) Ὑπεβλήθησαν, «*συνωδᾷ τῇ Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ Πράξει τοῦ 1928*», ἐκθέσεις πεπραγμένων τῶν Μητροπολιτῶν Ἀλεξανδρουπόλεως (ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 598/03.02.1971), Μαρωνείας (ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 109/1955, 233/1970, 222/1971, 65/1972, 293/1973, 257/1976, Μηθύμνης (ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 417/1970, 150/1973), Μυτιλήνης (ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 652/1960, 2141/1962, 1534/1970, 661/1973), Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου (ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 2321/1958, 2843/1959), Σισανίου καὶ Σιατίστης (ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 484/1961), Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου (ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 269/1973, 677/1973) κλπ. καὶ

γ) Ὑπεβλήθη, ὡσαύτως εἰς ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν ὄρων τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928, πλῆθος ἀναφορῶν ὑπὸ Ἱερωτάτων Ἱεραρχῶν τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ποιμαινόντων Ἱερὰς Μητροπόλεις ἐν Ἑλλάδι, περὶ διαφόρων θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ, ἥτοι περὶ ἐκλογῆς ἡγουμενοσυμβουλίων Ἱερῶν Πατριαρχικῶν καὶ Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, κλπ.

Ἐξ ἄλλου, ἐν τῇ προσπάθειᾳ αὐτῆς ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ὅπως εὖρη ἐρείσματα πρὸς στήριξιν τῆς κατὰ τὰ ρηθέντα ἀντιφατικῆς πρὸς τὰς παραδοχὰς τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἐπικαλεῖται τὴν πολιτειακὴν νομοθεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἰσχυρίζομένη πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἰδίᾳ δὲ ὅτι δὲν ὑφίσταται οὔτε ἐν τῷ Συντάγματι οὔτε ἐν

τοῖς νόμοις διατάξεις θεσιζούσα τὴν ἔγκρισιν τοῦ καταλόγου τῶν διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι Ἱερᾶς Μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐκλογίμων. Ἀλλὰ καὶ ἂν τοῦτο ἦτο ἀληθὲς δὲν συνιστᾶ κώλυμα οἰκοθεν ἐνδοεκκλησιαστικῆς σχετικῆς ἐνεργείας καὶ συμμορφώσεως πρὸς τὰ κανονικῶς τεθεσπισμένα, δεδομένου ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ κανονικῶν ρυθμίσεων ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν δὲν προϋποθέτει ἐνσωμάτωσιν αὐτῶν, οὔτε προσκρούει εἰς τὸ ἐκασταχοῦ πολιτειακὸν δίκαιον.

Πέραν ὅμως αὐτοῦ ρητέον, ὅτι ἡ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Συντάγματι ἀναφορὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου τοῦ 1850 καὶ τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928 ἐγένετο κατ' ἀπαίτησιν τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ἰσχυρῶς ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ συνταγματικὴ κατοχύρωσις αὐτῶν περιλαμβάνει τὸ σύνολον τῶν διατάξεων καὶ ρυθμίσεων αὐτῶν, καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 1 αὐτοῦ ἀναφερομένην συγκρότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς τοῦτο συνάγεται καὶ ἐκ τῆς ἐν παραγράφῳ 2 αὐτοῦ διατάξεως, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ εἰς ὠρισμένας περιοχὰς τοῦ Κράτους ἐκκλησιαστικὸν καθεστῶς δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου. Καθεστῶς ὅμως σημαίνει δομημένην κανονιστικῶς μορφήν ὑποχρεώσεων, τοῦ ὁποίου τὸ σύνολον ὡς θεσμὸς ἀναγνωρίζεται συνταγματικῶς ὡς καλῶς ἔχον. Δὲν εἶναι νοητὸν νὰ ἐκληφθῇ ὅτι τὸ ἐκκλησιαστικὸν καθεστῶς τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περιορίζεται εἰς μόνην τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν κατ' ἴσον ἀριθμὸν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον αὐτῆς. Τοιαύτη ἐλλειπστάτη ρύθμισις δὲν συνιστᾶ τὴν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Συντάγματι ἔννοιαν τοῦ «καθεστῶτος».

Παραλείπομεν τὴν εἰδικὴν ἀντίκρουσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν διὰ λόγους καθαρῶς νομικοὺς μὴ ἰσχύον, κατὰ τὰ ἐν τῷ γράμματι ὑποστηριζόμενα, τῶν πλείστων ἐκ τῶν λοιπῶν ρυθμίσεων τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ἀσταθὲς τῆς νομικῆς ἐπιχειρηματολογίας κατεδείχθη ἤδη διὰ τῶν προεκτεθέντων ὀλίγων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ θέμα εἶναι ἐκκλησιαστικόν, ἐκκλησιολογικόν καὶ κανονικόν καὶ δὲν ἀντιμετωπίζεται διὰ τῆς κοσμικῆς νομοθεσίας, ἐχούσης ἐπιφανειακοὺς καὶ ἐγκοσμίους σκοποὺς. Ἡ παρούσα κρίσις δὲν προεκλήθη λόγῳ ἐνεργειῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν μεταβολὴν τῆς Πατριαρχικῆς καὶ

Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928, ἀλλὰ ὑπὸ ἐνίων ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι διὰ πολλῶν διαδοχικῶν ἐνεργειῶν πειρῶνται ὅπως ἀλλοιώσουν τὸ ἰσχύον θεσμικὸν πλαίσιον καὶ ὅπως ἀποσπάσουν τὰς ἐν Ἑλλάδι Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπ' αὐτοῦ διὰ τετελεσμένων ἀντικανονικῶν γεγονότων.

Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν:

α) τὴν σκόπιμον ἀλλοίωσιν διὰ νομικῶν προσχημάτων τῆς καθιερωμένης κανονικῆς μνημονεύσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Ὀνόματος εἰς τὸ «ἐν πρώτοις μνήσθητι...» ὑπὸ τῶν Ἱεραρχῶν τῶν ἑπαρχιῶν τῶν Νέων Χωρῶν, ἀντὶ τῆς κανονικῆς καὶ δι' ἐγκυκλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1928 καθιερωμένης κανονικῆς μνημονεύσεως ὡς «Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατριάρχου ἡμῶν...».

β) τὴν καινοφανῆ, κανονικῶς καὶ ἐκκλησιολογικῶς ἀπαράδεκτον προσφώνησιν ἐκτὸς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὡς ποιμενάρχου, ἢ καὶ ὡς «Ἀρχιεπισκόπου» τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώρας Ἱεραρχιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου·

γ) τὴν ἀναφορὰν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος κατὰ τὴν ἐξόδιον ἀκολουθίαν τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Παντελεήμονος ὡς «*Ἱεράρχου τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

δ) τὴν ἀντικανονικὴν μνημόνευσιν τοῦ Ὀνόματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κατὰ τὰς ἐνθρονίσεις τῶν Ἱεραρχῶν τῶν Νέων Χωρῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ἱεραρχῶν αὐτῶν τε καὶ τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ «ἐν πρώτοις μνήσθητι...».

Τούτων οὕτως ἐχόντων, μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἱκανοποιήσεως ἀνέγνωμεν τὴν ἐν τῷ γράμματι ὑμῶν περικοπήν, πρὸς ἣν ἀπολύτως συμφωνεῖ ἡ Πατριαρχικὴ ἡμῶν καρδιά καὶ ἡ περὶ ἡμᾶς Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, καθ' ἣν «*τὰ ἀνακύπτοντα ἐκάστοτε ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ἀξιούσι πρωτίστως ἐν φόβῳ Θεοῦ, ταπεινώσει ψυχῆς, ἀγάπῃ εἰλικρινεῖ καὶ ἀκλονήτῳ προσηλώσει τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησιολογίᾳ προσέγγισιν αὐτῶν, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος δαπανήσῃ καὶ ἀπὸ τῶν καρδιῶν τὸν ἔλεον ἀποσκορακίσῃ. Ἀλλὰ καὶ ὁ πιστὸς τοῦ Θεοῦ λαὸς τὸ μὲν γράμμα τοῦ νόμου ἀποστρέφεται, τὸ ἀποκτεῖνον τὸ πνεῦμα, τὰς δὲ ἐξ ἀγάπης καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως ἐμπνεομένας λύσεις τῶν προβλημάτων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπ' αὐταῖς ἀναπαύεται*». Οἱ λόγοι οὗτοι εὐρίσκουν ἡμᾶς, ἐπαναλαμβάνομεν, συμ-

φώνους, καίτοι ἢ ἐν τῷ γράμματι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐπιχειρηματολογία ἐξαντλεῖται εἰς νομικά ἐπιχειρήματα.

Ἄναπολοῦμεν δὲ ὅσα Ὑμεῖς γραπτῶς καὶ προφορικῶς ἐδηλώσατε κατὰ τὴν ἀνάρρησιν Ὑμῶν εἰς τὸν Θρόνον καὶ διὰ τῶν Εἰρηνικῶν Ὑμῶν γραμμμάτων περὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τῆς παροχῆς εἰς αὐτὴν πάσης ὑποστηρίξεως ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῆς ἐπιπόνου διακονίας αὐτῆς καί, συγκρίνοντες αὐτὰ πρὸς τὴν τελικὴν στάσιν τῆς ἥς προεδρεύετε Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τοῦ ἀνακύψαντος θέματος τῆς πιστῆς τηρήσεως τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928, προβληματιζόμεθα κατὰ πόσον οἱ ἀγαθοὶ τότε λόγοι καὶ αἱ εἰλικρινεῖς προθέσεις ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς σημερινὰς τάσεις καὶ πράξεις. Ἄλλ' ἕως αἰῶνος οὐκ ἐκκακοῦμεν. Θέλομεν νὰ πιστεύομεν ὅτι ἄνευ ἐνδελεχοῦς βασάνου ἐγράφησαν ὅσα ἐγράφησαν καὶ ὅτι συνεπῶς μετὰ βαθυτέραν μελέτην καὶ ἐπανεξέτασιν ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θέλετε ἀποκαταστήσει τὴν κανονικὴν τάξιν καὶ τηρήσει ἐπακριβῶς κατὰ πάντα τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς τὴν εἰρημένην Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν

Πράξιν τοῦ ἔτους 1928 περὶ ἀναθέσεως ἐπιτροπικῶς τῆς διοικήσεως τῶν ἐπαρχιῶν τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπαναποστέλλοντες τὸν εἰρημένον κατάλογον τῶν πρὸς ἀρχιερατείαν διὰ τὰς Ἱερᾶς Μητροπόλεις Θεσσαλονίκης καὶ Ἐλευθερουπόλεως ἐκλογίμων πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τὴν προεκτεθεῖσαν ἀποσεσαφηνισμένην ἔννοιαν, ἐν συνεχείᾳ δὲ καὶ ὅσα διαλαμβάνονται εἰς αὐτὴν καὶ ὑπομνησκονται διὰ τοῦ ἀπὸ α' Φεβρουαρίου ββ' ἡμετέρου Γράμματος, πρὸς αἰσχύνην τοῦ πονηροῦ, τοῦ θελήσαντος νὰ ἐνσπείρη ζιζάνια εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἀνεπιθυμήτου κρίσεως εἰς αὐτάς.

Τὰ ἀνωτέρω ἀπὸ τῆς Μητρῶς Ἐκκλησίας ἀνακοινοῦμενοι, περιπτυσσόμεθα τὴν Ὑμετέραν φίλην Μακαριότητα καὶ τοὺς περὶ Αὐτὴν ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς φιλήματι ἀγίῳ καὶ διατελοῦμεν μετὰ βαθείας τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ τιμῆς ἐξαιρέτου.

βγ' Σεπτεμβρίου λ'

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Θ.Π.
ΤΟΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ**

(κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐκτάκτου
ΙΣΙ, 4-6 Νοεμβρίου 2003)

Παναγιώτατε καὶ Θειώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχᾳ, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμοῦσα διακαῶς ἵνα συμβάλῃ εἰς τὴν εἰρηνικὴν, δικαίαν καὶ ἀνώδυνον διευθέτησιν τοῦ ὡς μὴ ὄφειλε ἀνακύψαντος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ζητήματος εἰς τὰς σχέσεις μετὰ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, συνῆλθεν εἰς Ἑκτακτον Συνεδρίαν Αὐτῆς κατὰ τὸ τριήμερον ἀπὸ 4ης ἕως 6ης ὁδεύοντος μηνὸς Νοεμβρίου ἐ.ἔ., πρὸς λήψιν τῶν σχετικῶν Ἀποφάσεων.

Τὸ Σεπτὸν καὶ Κυρίαρχον Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἐνωτισθὲν τῆς τε εἰσαγωγικῆς ὁμιλίας τῆς Ταπεινότητος ἡμῶν, ὡς καὶ τῶν ἐμπεριστατωμένων εἰσηγήσεων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου καὶ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ καὶ διεξεληθὼν μετὰ πολλῆς ἐρεῦνης καὶ ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τὸ ὡς εἴρηται ἀναφυνὲν πρόβλημα, ἤχθη εἰς τὴν Ἀπόφασιν ὅπως ἐπιβεβαιώσῃ διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὸν βαθύτατον καὶ ἀδιάπτωτον σεβασμὸν Αὐτοῦ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ Ὅποῖον ἐπιτελεῖ ἔργον διορθοδόξου καὶ οἰκουμενικῆς ἐνότητος. Συγχρόνως ὁμως, καὶ ἐν ὄψει τοῦ κρατοῦντος ἐν Ἑλλάδι συστήματος τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ὑπεγράμμισεν ὅτι ἡ Ἀγιωτάτη ἡμῶν Ἐκκλησία, παραλλήλως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, οὐστίνας ἀπαρασαλεύτως φυλάσσει, ὑποχρεοῦται ἵνα τηρῇ καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, ἵνα μὴ προσβάλλωνται ὡς ἀκυρωτέαι αἱ Ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν Αὐτῆς Ὁργάνων.

Ὡς ἐκ τούτου καὶ ἐν πιστότητι πρὸς τε τὴν ἔννομον τάξιν τῆς ἐντίμου ἐλληνικῆς Πολιτείας καὶ τὰ ἐκατέρωθεν ὑπὸ τῶν δύο ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν τεθεσπισμένα, ἐπεβεβαίωσε τὸ γεγονός ὅτι οὐδεμία πρόθεσις ὑφίσταται ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν περὶ ἀλλαγῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καθεστῶτος τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν, διὸ καὶ Αὕτη ἐπιθυμεῖ ἵνα συνεχισθῇ ἡ ἰσχὺς τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928. Ἡ διακήρυξις αὕτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅτι οὐδόλως ἐπιδιώκει τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ὑφισταμένου νομοκανονικοῦ καθεστῶτος διὰ τὰς ὡς εἴρηται Ἐπαρχίας, ἔχει σαφῶς καὶ ἀναμφιλέκτως τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξις τοῦ 1928 τηρεῖται ὑπ' Αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ ἀφ' ἑνὸς τῶν τροποποιήσεων αἰτινες κοινῇ συμφωνία μετὰ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐπετεύχθησαν καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἰσχύοντος Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ὅθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι Ἀποφάσεως Αὐτῆς, κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 6ης ὁδεύοντος μηνὸς Νοεμβρίου ἐ.ἔ., δηλοῖ καὶ αὐθις ὅτι σέβεται, ἀναγνωρίζει καὶ τηρεῖ τὸ διαμορφωθὲν διὰ τῆς Πράξεως τοῦ 1928 καθεστῶς, ὡς τοῦτο ἰσχύει μέχρι σήμερον, μὲ πλήρη σεβασμὸν ὡσαύτως τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Κατὰ συνέπειαν ὁ Κατάλογος τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων θὰ

ἀποστέλλεται πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρὸς ἄσκησιν ὑπ’ Αὐτοῦ τῶν δικαιωμάτων Αὐτοῦ περὶ ὑποδείξεως ὑποψηφίων, μόνον διὰ τὰς Ἱερᾶς Μητροπόλεις τῶν Νέων Χωρῶν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 17-22 τοῦ προμνησθέντος Καταστατικοῦ Χάρτου.

Πρὸς τούτοις καὶ εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀγαθῆς καὶ φιλαδέλφου διαθέσεως ἡμῶν πρὸς τὴν Ὑμετέραν φίλην Παναγιότητα, ἡ Ταπεινότης ἡμῶν προέτεινε εἰς τὸ Σεπτὸν Σῶμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὅπως ἰκανοποιηθῆ τὸ γραπτὸν αἶτημα τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος διὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ὄνόματος Αὐτῆς κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, ἀπὸ μέρους τῶν Μητροπολιτῶν τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν, διὰ τοῦ ἐξῆς τύπου: «*Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατριάρχου ἡμῶν (δεῖνος)*» προστιθεμένης καὶ τῆς παγίας ἡδὴ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1929 φράσεως «*καὶ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας*», ὅπερ καὶ ὁμοφώνως ἐνεκρίθη.

Ἀποστέλλοντες οὖν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων, τὸν ἐγκριζόμενον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 1ης παρελθόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., ὡς

καὶ τὸ Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 6ης Νοεμβρίου ἐ.ἔ., τὸ διαλαμβάνον τὴν ληφθεῖσαν, κατὰ τὰ ἄνω, Ἀπόφασιν, καὶ ἔχοντες δι’ ἐλπίδος ὅτι, διὰ τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ληφθείσης Ἀποφάσεως τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θὰ καταπαύσῃ ὁ σάλος ὅστις κλυδωνίζει ἀμφοτέρας τὰς Ἀγιωτάτας Ἐκκλησίας ἡμῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σκανδαλίζει τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα Αὐτῶν, κατασπαζόμεθα τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα φιλήματι ἀγάπης ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν καὶ διατελοῦμεν,

Ἀθήνησι τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 2003

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Σημ. Ἡ ὡς ἄνω Ἐπιστολὴ μετὰ τοῦ Καταλόγου τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων παρεδόθη στὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο στὶς 13/11/2003 ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος καὶ τοῦ Α’ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμ. Κυρίλλου Μισιακούλη.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

«*Ἡ τῶν πλειόνων ψήφος κρατεῖται*» διδάσκουν οἱ Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι. Μὲ σεβασμὸ σὲ αὐτὸν τὸν Κανόνα καὶ μὲ συναίσθηση εὐθύνης ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινε μὲ σαφῆ πλειοψηφία στίς 6/11/2003 τὴν ἀπόφαση ποὺ ἤδη παρεδόθη στὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη ἀπὸ δύο Μητροπολίτες καὶ ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ὡς γνωστὸν στίς 13 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος καὶ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Α' Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολογιώτατο Ἄρχιμ. Κύριλλο Μισιακούλη μετέβησαν στὸ Φανάρι καὶ ἐπέδωσαν στὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο τὸ ὡς ἄνω κείμενο. Μέχρι τὴν στιγμή ποὺ τὸ παρὸν τεύχος τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ὄδευε πρὸς τὸ Τυπογραφεῖο δὲν εἶχε ἀνακοινωθεῖ ἡ σχετικὴ ἀπάντηση ἢ τοποθέτηση τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς Συνόδου.

Οἱ δύο προτάσεις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, οἱ ὁποῖες ἐνεκρίθησαν ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τῶν Συνοδικῶν Ἱεραρχῶν εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

1. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σέβεται, ἀναγνωρίζει καὶ τηρεῖ τὸ διαμορφωθὲν διὰ τῆς Πράξεως τοῦ 1928 καθεστῶς, ὡς τοῦτο ἰσχύει μέχρι σήμερον, μὲ πλήρη σεβασμὸν ὡσαύτως τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου.

2. Ὁ κατάλογος τῶν ἐκλογίμων θὰ ἀποστέλλεται πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρὸς ἄσκησιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν δικαιωμάτων του περὶ ὑποδείξεως ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφήν μόνον διὰ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῶν «*Νέων Χωρῶν*», τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 17-22 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου.

Μὲ τίς προτάσεις αὐτὲς ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀποδεικνύει τὸν σεβασμὸ τῆς πρὸς τὸ Σεπτὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ἀλλὰ δηλώνει ὅτι σέβεται καὶ τὴ νομιμότητα. Ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι Νόμος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ὁ γνωστὸς 590/1977, καὶ σ' αὐτὸν τὸ Νόμο προβλέπεται ἡ διαδικασία ἐκλογῆς Μητροπολιτῶν, χωρὶς νὰ γίνεταί ἀναφορὰ σὲ ἔγκριση τοῦ Καταλόγου ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας προέβη σὲ μία ἀκόμη παραχώρηση εἰς ἔνδειξιν σεβασμοῦ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ψηφίζοντας ὁμοφώνως τὴν πρόταση ὅτι οἱ Μητροπολίτες τῶν «*Νέων Χωρῶν*» πρέπει νὰ μνημονεύουν τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη καὶ ὡς Ἀρχιεπίσκοπο τῶν περιοχῶν αὐτῶν καὶ στὴ συνέχεια νὰ μνημονεύουν τὴν Ἱερὰ Σύνοδο.

Ἡ παρουσίαση τῶν εἰσηγήσεων τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου καὶ Βύρωνος, Καισαριανῆς καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ φώτισαν ὅλες τίς ἱστορικὲς καὶ νομοκανονικὲς πτυχὲς τοῦ ζητήματος. Ἕνας ἐκ τῶν ὁμιλητῶν ὑπενθύμισε καὶ τὸ σχόλιο τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ τεύχος ἀριθ. 29-30 τῆς 25ης Ἰουλίου 1928. Ἐγγραφε σχετικὰ μὲ τὴν Πράξη τοῦ 1928 τὸ ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας μας.

«...Ἡ λύσις, ὁσονδήποτε καὶ μὴ ἦνε ἀπολύτως σύμφωνος πρὸς τὴν κανονικὴν ἀκρίβειαν, δὲν εἶνε, παρὰ τοῦτο ὅλως μεμονωμένη, ἐφ' ὅσον δὲ ἔνθεν μὲν ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς οἰκονομίας τῶν περιστάσεων, ἔνθεν δ' οὐδ' ἑτέρας τῶν συμβαλλομένων Ἐκκλησιῶν τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα λυμαίνεται οὐσιαστικῶς, ὑπὸ πάντων

ἐκρίθη ὡς ἡ μόνη δυναμένη νὰ γείνη ἀποδεκτή, καὶ δὴ ἐπὶ θετικῇ ἀμοιβαίᾳ ἐκκλησιαστικῇ ὠφελείᾳ». (Σημ. Διατηροῦμε τὴν ὀρθογραφία τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ συντάκτου).

Βλέπουμε, λοιπόν, ὅτι ἤδη ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες ἐφαρμογῆς τῆς Πράξεως διεπιστοῦτο ἡ ἀντίθεσή της μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες. Παρὰ ταῦτα, ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὴν Ἑκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ σεβασμὸ στὴν δεινὴ θέση ποὺ εἶχε περιέλθει ἡ Μήτηρ Ἑκκλησία μετὰ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφὴ καὶ τὴν ἀπώλεια μεγάλου μέρους τοῦ ποιμνίου της. Ἐπακολούθησε ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ 1928 καὶ 1929, τὶς ὁποῖες ἐδημοσιεύσαμε στὸ τεῦχος Αὐγούστου-Σεπτεμβρίου 2003 τοῦ περιοδικοῦ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ, διὰ τῶν ὁποίων τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο συνεφώνησε ὅτι μπορεῖ νὰ προτείνει ὑποψηφίους, ὄχι ὅμως νὰ ἐγκρίνει τὸν κατάλογο τῶν ἐκλογίμων γιὰ τὶς «Νέες Χῶρες». Ἡ «θετικῇ, ἀμοιβαίᾳ ἐκκλησιαστικῇ ὠφελείᾳ» προέκυψε ἀπὸ τὴν πρακτικὴ, ἡ ὁποία ἐτηρήθη ἐπὶ 75 χρόνια καὶ ἡ ὁποία διαταράχθη μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν. Ἐλπίζουμε καὶ εὐχόμεθα ὁ Σεπτὸς Οἰκουμενικὸς Θρόνος καὶ οἱ περὶ Αὐτὸν Συνοδικοὶ Μητροπολίτες νὰ συμβάλουν μὲ τὶς ἀποφάσεις των στὴν ἐπαναβεβαίωση καὶ διατήρησι αὐτοῦ τοῦ ἐποικοδομητικοῦ κλίματος, τὸ ὁποῖο ὄλοι ἐπιθυμοῦμε, κληρὸς καὶ λαός, ἐπ' ἀγαθῷ Ὁρθοδοξίας καὶ Ἑλληνισμοῦ.

**Η ΕΠΙΣΗΜΗ
ΕΙΡΗΝΙΚΗ
ΕΠΙΣΚΕΨΗ
ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ**

(4-8 Ὀκτωβρίου 2003)

Πενθήμερη επίσημη επίσκεψη στὶς Βρυξέλλες πραγματοποίησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, προκειμένου νὰ τελέσει τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν πρωτεύουσα τῆς Εὐρώπης. Στὴ διάρκεια τῆς ἐπισκέψεως, ὁ Μακαριώτατος εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συναντηθεῖ μὲ ὑψηλόβαθμους ἀξιωματούχους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, καθὼς ἐπίσης καὶ νὰ ὁμιλήσει στὴν Ὀλομέλεια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος.

Τὸν Μακαριώτατο συνόδευαν οἱ:

1. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων
2. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων, Μέλος Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν θεμάτων
3. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, Πρόεδρος Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Ε.Κ.Υ.Ο.
4. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους κ. Ἀγαθόνικος
5. Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητος
6. Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης
7. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Ἐκπρόσωπος Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου
8. Ἱερολογιώτατος π. Βαρνάβας Θεοχάρης, Ἀρχιδιάκονος Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
9. Δημήτριος Φουρλεμάδης, Δ/ντῆς Μ.Κ.Υ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ»

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως ἐξελίχθηκε ὡς ἑξῆς:

Σάββατο 4 Ὀκτωβρίου 2003

Τελετὴ ἐγκαίνιων Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Μὲ λαμπρότητα καὶ ἐπισημότητα, λίγο μετὰ τὴν ἄφιξη τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς Βρυξέλλες, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, τέλεσε τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση. Στὴν τελετὴ ἦταν παρόντες οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Βελγίου κ. Παντελεήμων, Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ, Βάρνης κ. Κύριλλος, τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας στὸ Παρίσι κ. Ἰωσήφ, τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη κ. Λουκάς, οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Εὐμενείας κ. Μάξιμος, Σινώπης κ. Ἀθηνάγορας, ἡ κ. Ἄννα Διαμαντοπούλου, Ἐπίτροπος τῆς Ἑλλάδος στὴν Ε.Ε., οἱ Εὐρωβουλευτὲς Ἄννα Καραμάνου, Ἀντώνιος Τρακατέλλης καὶ Ἰωάννης Κουκιιάδης, ὁ πρῶν Ὑπουργὸς καὶ Βουλευτῆς κ. Ἀλέκος Παπαδόπουλος, Ἐκπρόσωπος τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, Ἐκπρόσωπος τοῦ Στρατηγείου τοῦ ΝΑΤΟ, ὁ Πρέσβης τῆς Ἑλλάδος στὸ Βασίλειο τοῦ Βελγίου κ. Ἰωάννης Κοραντῆς, ὁ Πρέσβης στὸ ΝΑΤΟ κ. Βασίλειος Κασκαρέλης, ἡ Πρέσβειρα τῆς Κύπρου κ. Καλλιόπη Ἀβραὰμ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Τοῦ
Ἀρχιμ. **Ἐπιφανίου Οἰκονόμου**
Ἐκπροσώπου Τύπου
τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστοδούλου

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἐγκαινιάζει τὸ νέο κτίριο τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς Βρυξέλλες (4-10-2003). Τὸν συνοδεύει ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος, Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς τελετῆς, ὁ Μακαριώτατος τόνισε τὴ σημασία τῆς λειτουργίας τοῦ Γραφείου στὸ κέντρο λήψης τῶν ἀποφάσεων γιὰ τὰ Εὐρωπαϊκὰ πράγματα. «*Εἶναι συγκινητικό*», τόνισε, «*νὰ βλέπεις στὸ κτίριο νὰ κυματίζουν οἱ δύο σημαῖες ἡ Ἑλληνικὴ καὶ αὐτὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, ποὺ δείχνουν τὸν Εὐρωπαϊκὸ προσανατολισμὸ τῆς Ἐκκλησίας μας ἢ ὅποια ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ δέχεται τὰ μηνύματα τῶν καιρῶν μας*». Ὁ Μακαριώτατος εὐχαρίστησε τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖο, ὁ ὁποῖος ἐνέκρινε τὴ σύσταση τοῦ Γραφείου, καθὼς ἡ Μητρόπολη Βελγίου ἀνήκει στὸ κλίμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

δεῖπνο ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ε.Ε., πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς συνοδείας του, στὸ ὁποῖο παρακάθισαν προσωπικότητες τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς σκηνῆς, πολλοὶ ἀξιωματοῦχοι καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Στὴ διάρκεια τοῦ δείπνου, ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωσε τὰ διπλώματα στοὺς πολλοὺς καὶ ἐκλεκτοὺς χορηγοὺς πού, μὲ τὶς γενναῖες χορηγίες τους, συνετέλεσαν στὴ δημιουργία καὶ λειτουργία πλέον τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν καρδιὰ τῆς Εὐρώπης.

Κυριακὴ 5 Ὀκτωβρίου 2003

Θεῖα Λειτουργία

Ἐπίσημο δεῖπνο

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐγκαινίων παρετέθη ἐπίσημο

Πολυαρχιερατικὴ Θεῖα Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης

Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, τελέστηκε τὸ πρωῒ τῆς Κυριακῆς στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναὸ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Βρυξελλῶν.

Στὴ Θεία Λειτουργία ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες:

Βελγίου κ. Κύριλλος

Βάρνας κ. Κύριλλος

Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων

Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος

Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος

Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθόνικος

Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ

καὶ οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι

Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης

Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος

Περὶ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελγίου κ. Παντελεήμων προσφώνησε τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐκφώνησε τὴν παρακάτω ὁμιλία:

**Προσφώνησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Βελγίου καὶ Ἐξάρχου Κάτω Χωρῶν καὶ
Λουξεμβούργου κ.κ. Παντελεήμονος πρὸς
τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστόδουλον κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν
τελεσθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν
τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Βρυξελλῶν
τὴν 5ην Ὀκτωβρίου 2003**

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Καλῶς ἤλθατε εἰς τὰς Βρυξέλλας ἔδραν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βελγίου μετὰ τῆς τιμίας Ὑμῶν Σynοδίας.

Αἱ Βρυξέλλαι καὶ γενικώτερον ἡ Μητρόπολις δὲν τυγχάνει ἄγνωστος εἰς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, διότι ἐπισκεφθήκατε τὰς χώρας τοῦ Βελγίου, Ὀλλανδίας καὶ Λουξεμβούργου εἰς ἄλλας ἐποχάς, καὶ ὅπωςδήποτε ὑπὸ ἄλλην ἰδιότητα, εἴτε ὡς Ἀρχιμανδρίτης, εἴτε ὡς Μητροπολίτης Δημητριάδος.

Εἰς αὐτὸν ἐδῶ τὸν Ναὸν ἐψάλλατε ἀπὸ τὸ ἀναλόγιον, λειτουργοῦντος τότε τοῦ νῦν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Καλλινίκου.

Ὡς καλῶς γνωρίζετε, ἡ Μητρόπολις ταῦτη, ἡ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατ' Αὐγου-

στον μῆνα τοῦ ἔτους 1969, μὲ πρῶτον Ποιμενάρχην τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην νῦν Κῶου κ. Αἰμιλιανόν, ἐχρειάσθη πολὺν χρόνον διὰ νὰ ὀργανωθῆ ὡς ἔχει, καὶ ἔτι περισσότερον ἄφθονον κόπον.

Εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἔχει τρία στάδια ὀρόσημα διὰ τὴν ζωὴν τῆς.

Τὸ πρῶτον μὲ τὴν ἴδρυσιν τῶν Ἱενοριῶν εἰς Ἀμβέρσαν τὸ ἔτος 1900, εἰς Βρυξέλλας τὸ ἔτος 1926, καὶ εἰς Ρόττερνταμ τὸ ἔτος 1955.

Ἀπὸ τὸ ἔτος τοῦτο 1955 ἄρχεται τὸ δεύτερον στάδιον, μὲ τὴν ἔλευσιν ἑκατοντάδων ἐργατῶν κατὰ ἑβδομάδα, διὰ νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὰς ἀνθρακωφόρους περιοχὰς τοῦ Βελγίου καὶ εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Ὀλλανδίας.

Τὸ τρίτον στάδιον ἄρχεται ἀπὸ τὸ ἔτος 1967, μὲ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ΝΑΤΟ ἐν Βελγίῳ, καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ἄλλων διεθνῶν Ὄργανισμῶν, ἥτοι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου, Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου κλπ.

Πολλοὶ συμπατριῶται μας ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ Βέλγιον ἢ τὸ Λουξεμβούργον μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐργαζόμενοι εἰς τοὺς προαναφερομένους ὀργανισμοὺς.

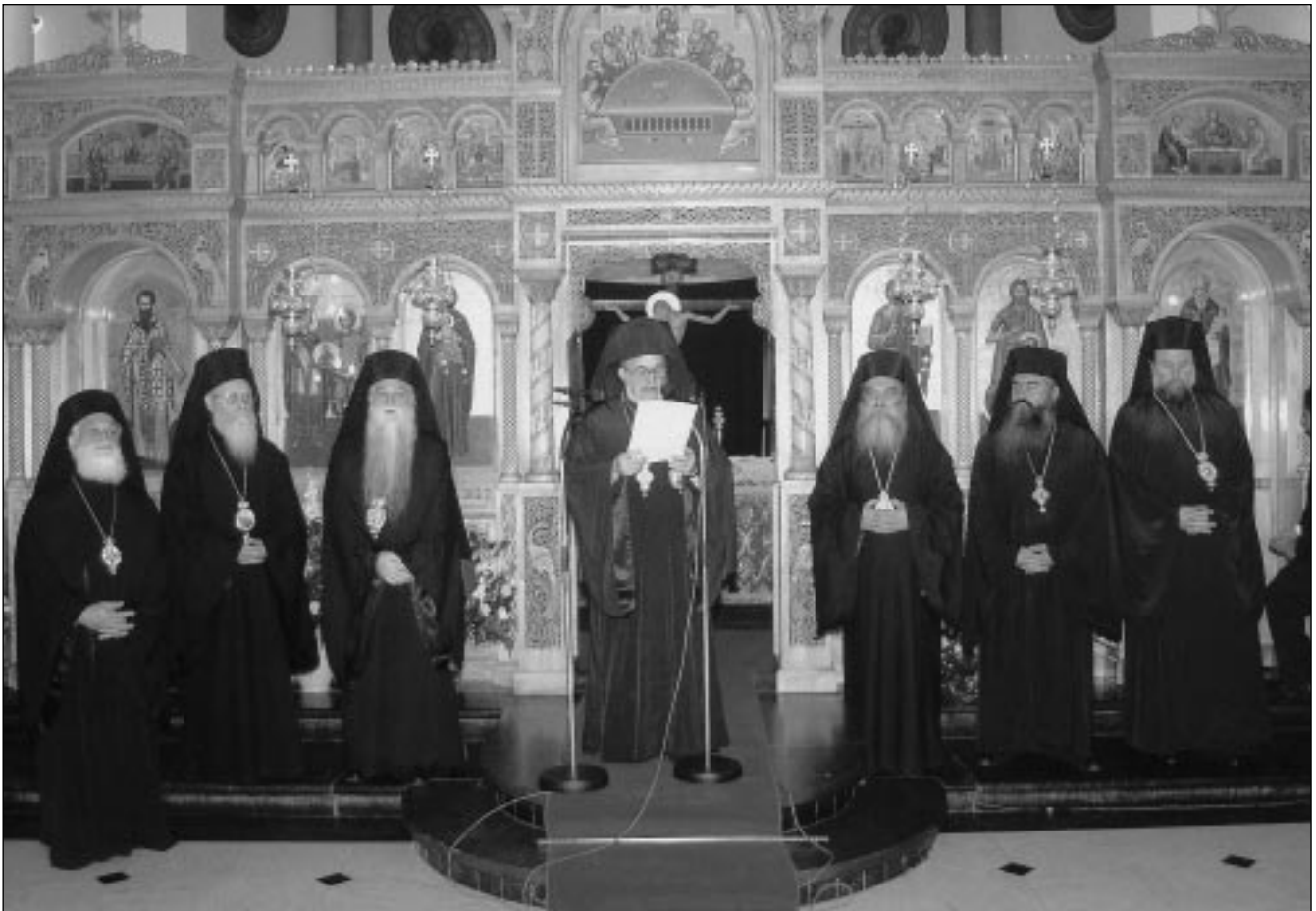
Ἀπὸ ὅλους ἀπητήθη πολὺς κόπος διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Μητροπόλεως.

Τὰ λειτουργικὰ μας καθήκοντα ἐξετελέσαμεν κατ' ἄρχας εἰς παραπήγματα, διὰ νὰ φθάσομε εἰς τὴν ἀπόκτησιν ναῶν καὶ Ἱενοριακῶν Κέντρων.

Ἐπετύχαμε τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Ὀρθοδόξου Θρησκευματος ἐκ μέρους τῶν Κρατῶν Βελγίου καὶ Λουξεμβούργου, καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ Ὀρθοδόξου Θρησκευτικοῦ μαθήματος εἰς τὰ Δημόσια καὶ Κρατικὰ Σχολεῖα τοῦ Βελγίου.

Ἄπαντες Μακαριώτατε εἰργάσθημεν Κληρὸς καὶ Λαὸς ὁ καθεὶς εἰς τὸν τομέα του, ἰδίᾳ τὰ τελευταῖα ἔτη, οὕτως ὥστε ἡ Μητρόπολις μας σήμερον νὰ ἔχη εἴκοσι Ἱενορίας εἰς τὸ Βέλγιον, τέσσαρας εἰς τὴν Ὀλλανδίαν καὶ μίαν εἰς τὸ Λουξεμβούργον, εἰς τὸ ὅποῖον, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἐντὸς ὀλίγου καταθέτομεν τὸν θεμέλιον λίθον διὰ τὴν ἀνέγερσιν ναοῦ.

Οἱ πιστοὶ μας δὲν εἶναι μόνον Ἕλληνες ἀλλὰ καὶ Βέλγοι, Ὀλλανδοὶ κλπ., οἵτινες προσῆλθον εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ μᾶς ἤξιωσε νὰ ἔχωμεν μίαν Γυναικείαν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου εἰς ΑΣΤΕΝ τῆς Ὀλλανδίας, πολὺ πλησίον τῶν συνόρων τοῦ Βελγίου, μὲ ἕξ μοναχάς, καὶ δύο παρεκκλήσια εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ ΖΑΒΕΝΤΕΜ τῶν Βρυξελλῶν.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βελγίου κ. Παντελεῖμων ὁμιλεῖ κατὰ τὴν πολυαρχιερατικὴ θεία Λειτουργία στὸν Ἱ. Ναὸ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν στὶς Βρυξέλλες (5/10/2003).

Ὁ ναὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἐτελέσατε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν (Ὁ Ἀρχιστράτηγος Μιχαὴλ εἶναι πολιοῦχος καὶ προστάτης τῆς πόλεως τῶν Βρυξελλῶν), ἔχει ἀνακαινισθῆ ἐκ βάθρων καὶ ἀποτελεῖ τὸ Μητροπολιτικὸν Κέντρον, ὃχι μόνον τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ὄλων τῶν ἐνταῦθα ὀρθοδόξων, ἀνεξαρτήτου δικαιοδοσίας, καταγωγῆς καὶ ἐθνικότητος.

Πάντα ταῦτα ἐτελέσθησαν ὑπὸ τὴν Σεπτὴν καθοδήγησιν καὶ μέριμναν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπαγόμεθα, τῆς Μητρὸς μας Πατρίδος Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐνταῦθα ἐκπροσώπων της, μετὰ τῶν ὁποίων διατηροῦμεν ἀρίστην συνεργασίαν, Διπλωματικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, ἰδιαίτερος ὁμως τῶν Κρατῶν τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Λουξεμβούργου, ὡς καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς ὁποίας διατηροῦμεν ὄντως ἀδελφικὰς σχέσεις.

Ἰδιαιτέρα λόγῳ τῆς συμπνοίας καὶ συνεργασίας Μητροπόλεως, Κοινοτήτων, Συλλόγων καὶ λοιπῶν Ὁργανώσεων, καὶ τοῦ εὐλογημένου λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀναγνωρίζει τὴν προσφορὰν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ προσφέρει ἐκ τοῦ ὑστερήματός του.

Θὰ ἦτο μεγάλη μου παράλειψις, Μακαριώτατε Δέσποτα, ἐὰν δὲν ἐξέφραζον τὰς ἐνδομύχους εὐχαριστίας, τὰς τε προσωπικὰς καὶ τῶν χριστιανῶν τῆς Ἐπαρχίας μου, πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, πρὸς Ὑμᾶς καὶ τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, οἵτινες δέχεσθε τὴν παράκλησίν μου διὰ τὴν ἀπόσπασιν κληρικῶν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Ἐνοριῶν μας.

Ὑμᾶς οὐχὶ μόνον ὡς Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅστις εἰσηγήσθε τὰς προτάσεις τῶν ἀδελφῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, ἀλλὰ καὶ διότι ὄλως προθύμως ἠκούσατε με εὐήκοον οὖς τὴν παράκλησίν μου, καὶ παρεκαλέσατε γνωστοὺς εἰς Ὑμᾶς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ μοῦ συμπαρασταθοῦν.

Μακαριώτατε εὐλογήσατε τὸν ἐκκλησιασθέντα σήμερον λαὸν τοῦ Θεοῦ, ὅστις δι' ἐμοῦ ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ, καὶ εὐχηθῆτε, ὅπως συνεχίσουμε τὴν τιμίαν διακονίαν μας ἐνταῦθα, πρὸς δόξαν καὶ ἀγλαΐσμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους μας. Ἀμήν.

**Ὁμιλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου
στὸν Ἱερό Ναὸ τῶν Παμμεγίστων Ἁγίων Ταξιαρχῶν
στὶς Βρυξέλλες***

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Βελγίου καὶ Ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ Ἀδελφὲ κύριε Παντελεήμων. Σὰς ἐκφράζω ἐκ μέρους καὶ τῶν Μελῶν τῆς Τιμίας Συνοδείας μου ἀλλὰ καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς, θερμὲς εὐχαριστίες γιὰ τὴν φιλόφρονα ὑποδοχὴ τὴν ὁποία μᾶς ἐξασφαλίσατε, ἀπὸ τὴν χθεσινὴ μεσημβρία, ὅταν τὸ πρῶτον ἀφίχθημεν εἰς τὴν εὐλογημένη χώρα καὶ πόλιν σας.

Σὰς εὐχαριστῶ διὰ τοὺς λόγους τῆς Εὐγενείας σας, μὲ τοὺς ὁποίους πρὶν ἀπὸ λίγο θελήσατε νὰ ἐκφράσετε τὰ αἰσθήματα τῆς καρδιάς σας ἀπέναντι σ' ἐμᾶς, ποὺ εἴμεθα ἐν Χριστῷ ἀδελφοί σας. Εὐχαριστῶ δι' ἄλλην μία φορὰν καὶ τὸν Παναγιότατον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφὸν κ. Βαρθολομαῖον, καθὼς καὶ ὑμᾶς, διότι σήμερα, παρεχωρήσατε εἰς τὴν ταπεινότητά μου τὸ Θυσιαστήριό σας, προκειμένου νὰ τελέσουμε τὴν ἀναίμακτη Λατρεία, τὸ Μυστήριον δηλαδὴ τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ νὰ προσευχηθοῦμε ἐπικεφαλῆς Κλήρου καὶ Λαοῦ διὰ τὴν εὐστάθειαν τῆς Ἐκκλησίας σας καὶ διὰ τὴν κατὰ Θεὸν προκοπὴ τοῦ ποιμνίου σας.

Ὅπως σὰς ἔλεγα καὶ χθὲς τὸ βράδυ καὶ προχθὲς, ἐμεῖς αἰσθανόμεθα ἐδῶ ὅτι εἴμεθα οἰκεῖοι ὅτι ἤλθομεν εἰς τὰ ἴδια καὶ οἱ αὐλὲς τοῦ Κυρίου ἐδῶ εἰς τὸ Βέλγιον καὶ ἰδιαιτέρα στὶς Βρυξέλλες, δὲν μᾶς εἶναι ἀπλῶς προσφιλεῖς, ἀπὸ παλαιότερες ἐπισκέψεις, τῶν ὁποίων ἀνεμνήσθητε πρὶν ἀπὸ ὀλίγον ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι αἰσθανόμεσθε ὅτι εἴμαστε ἓνας λαός, μιὰ φυλὴ, ὁμαίμονες οἱ πάντες, γαλουχημένοι μὲ τὸ ἴδιο πνευματικὸ γάλα, τῆς Ἀμώμου Ὁρθοδοξίας μας καὶ τῆς Φιλτάτης Πατρίδος μας τῆς Ἑλλάδας.

Γιὰ τοῦτο τὸν λόγο καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου, ἐκφράζονται βαθύτατες καὶ εὐγνώμονες εὐχαριστίες γιὰ τὴν μᾶς παρεχωρήσατε αὐτὴ τὴν μεγαλειώδη εὐκαιρία, νὰ

εἴμεθα σήμερα μαζί σας, ἀγαπητοὶ Ἕλληνες ποὺ κατακλύζετε αὐτὸ τὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναό, τῶν Ἁγίων Ταξιαρχῶν, καὶ τοὺς ὁποίους καθὼς βλέπουμε ἐδῶ, αἰσθανόμεσθε τὴ συγγένεια τὴν πνευματικὴ τὴν ὁποία ἔχουμε ἀφενὸς, ἀλλὰ καὶ ἀφετέρου αἰσθανόμεσθε τὸ τι μᾶς προσφέρει ἡ Ἁγία Μητέρα μας Ἐκκλησία ἢ Ἁγία μας δηλαδὴ Ὁρθοδοξία.

Εἶναι γνωστὸ καὶ ἀπὸ τὴν Ἱστορία καὶ ἀπὸ τὴν παράδοσή μας, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία μας ἔχει παίξει σπουδαίότατο ρόλο στὴν ἀνέλιξη τοῦ γένους μας καὶ ὅτι ὁ λαός μας, εἶναι στερεὰ προσηλωμένος εἰς αὐτὴ ἤδη ἀπὸ τῶν παλαιῶν χρόνων.

Αὐτὴ ἡ σχέση ἢ τόσο στενὴ, ἢ ὁποία συνδέει τοὺς Ἕλληνες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τους εἶναι μιὰ σχέση θὰ ἔλεγα ζωῆς, γιὰ τὴν ἀποτελεῖ καθ' ἡμᾶς, ὄρον ἐπιβιώσεως τοῦ ἔθνους μας, ἢ διαφύλαξης καὶ ἢ διατήρησις τῆς σχέσεως αὐτῆς. Τὴ σχέση αὐτὴ τὴ ζοῦμε καὶ τὴ βιώνουμε καθημερινὰ στὴν πατρίδα, ἀπὸ τὴν ὁποία κάποτε ξεκινήσατε καὶ ἐσεῖς ὅσοι εἶστε μόνιμοι τώρα πλέον κάτοικοι τῆς χώρας αὐτῆς, ἢ στὴν ὁποία πρόκειται κατὰ τὰ σχέδια τοῦ καθενὸς νὰ ἐπιστρέψετε κάποτε.

Ἐδῶ ὁμως, εἰς τὴν λεγόμενη Διασπορά, δηλαδὴ στὸν μεγαλειώδη αὐτὸ Ἑλληνισμό ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Μητέρας Πατρίδας μας, αὐτὴ ἡ σχέση ἀνάμεσα στοὺς Ἕλληνες καὶ στὴν Ἐκκλησία τους γίνεται ἀκόμα πιὸ οὐσιώδης καὶ πιὸ ἀναγκαία, γιὰ τὴν ἀποτελεῖ τὸ ἐπίκεντρο οὐσιαστικὰ τῆς ζωῆς τους, ὅπως αὐτὸ τὸ γνωρίζετε ἐσεῖς καλύτερα ἀπὸ ἐμὲ, ἀλλὰ τὸ γνωρίζω καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὶς συχνὲς ἐπισκέψεις μου στὶς χώρες ποὺ φιλοξενοῦν Ἕλληνες συμπατριῶτες μας.

Καὶ εἶναι αὐτὸ κάτι τὸ ὁποῖο δὲν προέρχεται ἀπλῶς ἀπὸ τὴν παλαιὰ παράδοσή μας, ἀπὸ τὸ παρελθὸν δηλαδὴ καὶ ἀποτελεῖ κατὰ κάποιον τρόπο ἓνα μουσειακὸ ἀντικείμενο, τὸ ὁποῖο τὸ σεβόμεσθε γιὰ τὴν ἀρχαιότητά του, ἀλλὰ εἶναι κάτι τὸ ὁποῖο ἔχει σύγχρονες διαστάσεις καὶ σύγχρονη προσφορά, διότι χάρις σ' αὐτὸ διαφυλάττουμε τὴν αὐτοσυνειδησία μας οἱ Ἕλληνες, ὅπουδῆποτε τῆς γῆς καὶ ἂν βρεθοῦμε καὶ μέσα στὴν Ἐκκλησία συνεχίζουμε νὰ βιώνουμε τὴν ταυτότητά μας.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ζωὴ μας ὅλη, ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ γεννιόμαστε μέχρι τὴ στιγμή ποὺ θὰ ὀδηγηθοῦμε στὸν τάφο, τὴν περνᾶμε μέσα καὶ γύρω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ὅπως αὐτὸ συμβαίνει ἀκόμα στὴ Μητέρα Πατρίδα στὰ μεγάλα πανηγύρια, ὅπου οἱ Ἕλληνες συσπειρώνόμεσθε γύρω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας, γιὰ τὴν ἐκεῖ βρίσκουμε τὴν ἐκφρα-

* Ἀπομαγνητοφωνημένο κείμενο τῆς ἀπὸ στήθους ὁμιλίας.

σή μας και γιατί ποτέ ἡ Ἐκκλησία μας δὲν μᾶς ἔχει προδώσει.

Ἄλλωστε ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία διαφυλάττει τὰ ζώπυρα καὶ τῆς πνευματικότητάς μας καὶ τῆς ἐθνικότητάς μας. Εἰς δὲ τὰ δύσκολα χρόνια τῆς πικρᾶς δουλείας ὅπως εἶναι γνωστόν, χάρις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διαφυλάξαμε τὴν γλώσσα μας, καὶ τὴν ἱστορική μας αὐτοσυνειδησία, μὲ ἀποτέλεσμα σὲ μᾶς στὸν λαό μας, νὰ συμβεῖ ἓνα θαῦμα, γιὰ τὸ ὁποῖο ὀμιλεῖ τόσο εὐγλωττα ὁ Ἐθνικός μας Ἱστορικός ὁ Κων/νος Παπαρηγόπουλος, ὁ ὁποῖος κρίνοντας τὸ γεγονός ὅτι ἐπὶ 400 χρόνια, ὁ ἑλληνικός λαὸς ἦτο ὑπόδουλος εἰς τοὺς Τούρκους σημειώνει ἐμφαντικά.

Τὸ ἔθνος τοῦ 1821 ἦταν τὸ ἴδιο καὶ ἀπαράλλαχτο τὸ ἔθνος τοῦ 1453. Τὶ κι ἂν εἶχαν περάσει 400 ὀλόκληρα χρόνια; Τὶ κι ἂν ἦτο ἀπηγορευμένο πολλές φορές νὰ διδάσκεται καὶ νὰ ὀμιλεῖται ἡ ἑλληνική γλώσσα; Τὶ καὶ ἂν ὑπῆρχε σειρά ὀλόκληρη νεομαρτύρων ποὺ ἐθυσίασαν τὴν ζωὴ τους, γιατί δὲν δέχτηκαν νὰ τουρκέψουν, ὅπως λέγει ὁ λαὸς μας; Ὅλα αὐτὰ βεβαίως, ὑπῆρξαν μεσολάβησαν, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξαν ἱκανὰ νὰ ἀλλοτριώσουν τὴν ψυχὴ τοῦ Ἑλληνα, ἀλλὰ ἀντίθετα ἦταν ἐκεῖνα ποὺ ἐπύργωσαν μέσα στὶς καρδιές μας, τὴν ἀγάπη μας στὸν Θεό, τὴν αὐτοπεποίθησή μας, τὴν ἀγάπη μας στὴν οἰκογένεια, στὴ γλώσσα μας, στὴν παράδοσή μας καὶ στὴν πατρίδα μας.

Καὶ τώρα ποὺ οἱ χρόνοι ἔχουν περάσει, καὶ τώρα ποὺ οἱ λαοὶ μας καὶ ὁ δικὸς μας λαὸς καὶ οἱ ἄλλοι λαοὶ τῆς Εὐρώπης, δὲν τυραγνόμεθα ἀπὸ κανένα καὶ δὲν ἐκβιαζόμαστε οὔτε καταπιεζόμαστε, τώρα ἔχουμε ἴσως περισσότερη ἀνάγκη νὰ διαφυλάξουμε αὐτὸ ποὺ μᾶς παρέδωσαν οἱ πατέρες μας γιὰ νὰ μὴν ἀφομοιωθοῦμε ἀπὸ ἄλλους ἰσχυρότερους λαοὺς ἀπὸ ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἴσως μεγαλύτερη οἰκονομικὴ δύναμη ἀπὸ αὐτὴ τὴν ὁποία ἔχουμε ἐμεῖς ἢ ἔχουν ὄγκο δημογραφικὸ, τὸν ὁποῖο δὲν ἔχουμε ἐμεῖς.

Ἄλλὰ οἱ Ἕλληνες πάντοτε ἀποδείξαμε ὅτι τὸ κύτταρό μας εἶναι ἀνθεκτικὸ καὶ τὸ DNA μας γιὰ νὰ μιλήσω ἔτσι μὲ τὴ γλώσσα τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι πολὺ ἰσχυρὸ καὶ δὲν ἀνταλλάσσει τίποτα καὶ δὲν ὑποτάσσεται εὐκολὰ εἰς ὁποιαδήποτε ξένη δύναμη, ἡ ὁποία ἐπιδιώκει ἐνίστε διὰ μέσῳ μᾶς εἰρηνικῆς εἰσχωρήσεως νὰ ἀλλοιώσει ἐνδεχομένως τὴν ἰδιοσυστασία, τὴν ἰδιοπροσωπία καὶ τὰ χαρακτηριστικά μας γνωρίσματα.

Καὶ πρέπει νὰ τονίσω μιὰ καὶ βρισκόμαστε στὶς Βρυξέλλες, ποὺ θεωρεῖται ὅτι εἶναι ἡ καρδιά τῆς Εὐρώπης

λόγω τοῦ ὅτι ἐδῶ ἐδρεύουν ὅλα τὰ θεσμικὰ σχεδὸν ὄργανα τῆς Ε.Ε. ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Ε.Ε. γιὰ τοὺς ἐπιμέρους λαοὺς, δὲν εἶναι νὰ ἐγκαταλείψουμε οἱ λαοὶ τὶς παραδόσεις μας εἴτε τὴ γλώσσα μας εἴτε τὴν θρησκεία μας, ἀλλὰ ἀντιθέτως, ὑπάρχουν προγράμματα μὲ τὰ ὁποῖα ἐνισχύονται αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητάς μας εἰς τρόπον ὥστε νὰ μένουν ἀναπολόγητοι ὅσοι καὶ εἰς τὴν πατρίδα μας ἀκόμα ὑπάρχουν, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται ὅτι τάχα τώρα ποὺ εἴμαστε μέσα στὴν Ε.Ε. τώρα πρέπει τάχα νὰ ὁμογενοποιηθοῦμε οἱ πάντες, νὰ γίνουμε δηλαδὴ ἓνας χυλὸς καὶ μιὰ σούπα, γιὰ νὰ μὴν ξέρει κανένας οὔτε ἀπὸ ποῦ ἔρχεται, οὔτε ποῦ πηγαίνει.

Αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ πολιτικὴ τῆς Ε.Ε. Καὶ τὸ λέμε αὐτὸ σ' ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι ὀχυρώνονται τάχα πίσω, ἀπὸ διθην τέτοιες ὁδηγίες, οἱ ὁποῖες ἔχουν τάχα δοθεῖ γιὰ νὰ ἐκθεμελιώσουν αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν θεμέλια τῆς ζωῆς μας, καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Ὅμως ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ ὁποία, δὲν ὑποτάσσεται σὲ πολιτικὲς σκοπιμότητες, ἀλλὰ ὑπηρετεῖ τὸν Θεὸ καὶ τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τοῦ λαοῦ μας, ἀνέκαθεν καὶ σήμερα ἐξακολουθεῖ νὰ τονίζει καὶ νὰ διδάσκει αὐτὲς τὶς ὑπερούσιες ἀρχές καὶ ἀξίες, ἐπάνω στὶς ὁποῖες, οἱ πατέρες μας, θεμελίωσαν τὸν πολιτισμὸ τους καὶ τὴν πρόοδό τους καὶ τὴν εὐτυχία τους.

Καὶ μέσα στὴν Ἐκκλησία εἶναι ποὺ διδασκόμαστε πραγματικὰ τὰ οὐσιώδη τῆς ζωῆς μας, δηλαδὴ τὴν ὑποχώρηση τοῦ ἀτομοκεντρισμοῦ καὶ τὴν ἀντικατάστασή του ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ ἰδεῶδες. Γιατὶ μέσα στὴν Ἐκκλησία μαθαίνουμε ὅτι δὲν ἰσχύει τὸ ἐγὼ, ἀλλὰ ἰσχύει τὸ ἐμεῖς, ὅπως ἔλεγε ὁ ἀείμνηστος Στρατηγὸς Μακρυγιάννης.

Γι' αὐτὸ καὶ στὴν Ἐκκλησία διδασκόμαστε νὰ λατρεύουμε τὸν Θεὸ καὶ νὰ προσευχόμαστε σ' Αὐτὸν σὲ πληθυντικὸ προσωπικὸ. Πάτερ ἡμῶν λέμε ὄχι Πάτερ μου, τὸ μοῦ εἶναι ἄγνωστο μέσα στὴν Ἐκκλησία. Τὸ μᾶς εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖο κυριαρχεῖ καὶ αὐτὸ ἔχει ὄχι ἀπλῶς συμβολικὴ σημασία, ἀλλὰ ἔχει πολὺ μεγάλη οὐσιαστικὴ σημασία γιὰ τὴν τοποθέτησή μας, ἀπέναντι στὰ οὐσιώδη τῆς ζωῆς.

Καὶ προσευχόμενοι στὸν Θεὸ χρησιμοποιοῦμε τὸ πρῶτο πληθυντικὸ πρόσωπο. Ὑμνοῦμεν Σέ, εὐλογοῦμεν Σέ, προσκυνοῦμε Σέ, δοξολογοῦμεν Σε, εὐχαριστοῦμεν Σέ διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξα λέμε. Καὶ κοινωνοῦμε ὅλοι μὲ τὸ ἴδιο κουταλάκι, γιατί πιστεύουμε ὅτι εἴμαστε ἀδελφία καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ σιχαίνεται ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Καὶ

αὐτὴ εἶναι μιὰ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας πού συνδυάζεται βεβαίως καὶ μὲ τὰ Ἅγια Μυστήρια.

Γιατὶ κανεὶς πιστὸς δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸ νὰ πιστέψει ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ κολλήσει κάποια ἀσθένεια μὲ τὸ Χριστό. Γιατὶ ὁ Χριστὸς δίνει μόνο ζωὴ καὶ ἔχει σχέση μόνο μὲ τὴ ζωὴ καὶ οὐδέποτε μὲ τὸν θάνατο. Ὁ Ἰδιὸς τὸ εἶπε, ὅτι ἦρθε γιὰ νὰ δώσει σ' ἐκείνους πού Τὸν πιστεύουν, ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσι.

Ἄλλὰ ὅπως εἶπα καὶ προηγουμένως, μέσα στὴν Ἐκκλησία διασώζονται καὶ τὰ ἐθνικά μας σύμβολα καὶ τὰ ἐθνικά μας ιδεώδη. Καὶ δὲν εἶναι χωρὶς σημασία τὸ γεγονός ὅτι μέσα στὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες μας, ὑπάρχει ἡ σημαία τοῦ ἔθνους μας, γιὰ νὰ διαδηλώνεται πρὸς πᾶσα κατεύθυνση.

Ὅτι αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία παρὰ τὴν οἰκουμενικότητά της, ἡ ὁποία βεβαίως καὶ δὲν θίγεται ἀπὸ αὐτὸ ἀλλὰ παρὰ τὴ θεολογικὴ οἰκουμενικότητά της, ἐν τούτοις δὲν ντρέπεται νὰ πεῖ ὅτι εἶναι ἐθνικὴ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἔχει συνδεθεῖ μὲ ἕναν συγκεκριμένο λαὸ στὴν προκειμένη περίπτωση μὲ τὸν ἑλληνικὸ μας λαό, ὅπως ἡ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία μὲ τὸν βουλγαρικὸ λαό, ὅπως ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία μὲ τὸν Σερβικὸ λαό, ὅπως ἡ Ρωσικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μὲ τὸν ρωσικὸ λαὸ κλπ. χωρὶς ὅμως αὐτὴ ἡ σύνδεση νὰ φθάνει νὰ ὀδηγεῖ εἰς τὸν ἐθνοφυλετισμὸ καὶ στὸν κακὸ ἐθνικισμὸ, ὁ ὁποῖος ὑψώνει τείχη μίσους ἀπέναντι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν μοιάζουν μ' ἐμᾶς.

Γι' αὐτὸ ἀκούσαμε σήμερα στὸ Εὐαγγέλιο ὅτι μεγαλύτερη ἀρετὴ καὶ μεγαλύτερη εὐλογία πού ὑπάρχει στὸν κόσμῳ εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ὄχι ἀπλῶς ἡ ἀγάπη, ἡ ἀπὸ τὸ συμφέρον κινούμενη, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη ἡ ὁποία δὲν ἔχει συμφέροντα. Ἡ ἀγάπη, ἡ ὁποία ἀπευθύνεται ἀκόμα καὶ σ' ἐκείνους πού θεωροῦμε ἐχθρούς μας.

Πιὸ μεγαλειώδης διδασκαλία ἀπὸ αὐτὴ δὲν ἔχει ἀκουστεῖ ποτὲ στὴν ἀνθρωπότητα. Γι' αὐτὸ καὶ πρέπει ἀγαπητοὶ νὰ θεωροῦμαστε ὅτι εἴμαστε ἰδιαίτερα προνομιούχοι καὶ εὐλογημένοι. Γιατὶ ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ ἀνήκουμε στὴν Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας καὶ ἠθέλησε ἐπίσης νὰ ἀνήκουμε στὸ γένος τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὁποῖο ἔχει οἰκουμενικὸ χαρακτῆρα. Καὶ ἐπειδὴ εἴμαστε Ἕλληνες, γι' αὐτὸ εἴμαστε καὶ Οἰκουμενικοὶ γι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ ἀγκαλιάζουμε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, γι' αὐτὸ καὶ μπροστά μας δὲν ὑψώνουμε ποτὲ τείχη διαχωριστικά, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἀνοίγουμε τὶς καρδιές μας, γιὰ νὰ χωρέσουν ἐκεῖ ὅλοι οἱ ἀνθρώποι, ὅποιασδήποτε φυλῆς, θρησκείας, προελεύσεως καὶ γένους καὶ ἂν εἶναι.

Καὶ μέσα στὸν Χριστιανισμὸ, ἐκεῖ καταξιώνονται καὶ τὰ φύλα τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ ἀνδρῶν καὶ τὸ γυναικεῖο φύλο. Στὸ πρόσωπο μάλιστα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τιμᾷ τὴ γυναῖκα, τὴν ὁποία τὴν ἀξιοποιεῖ κατὰ τὰ καθήκοντά της καὶ κατὰ τὶς ἰκανότητές της, στὸ μεγαλειώδες κοινωνικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο ἀναπτύσσει τόσο στὴν πατρίδα μας ὅσο καὶ ἐδῶ στὴ Διασπορά.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ἀγαπητοὶ μου, πού σήμερα, αἰσθάνομαι κι ἐγώ, μεγάλη χαρὰ καὶ μεγάλη εὐτυχία, καθὼς σὰς βλέπω ἐδῶ νὰ ἔχετε κατακλύσει αὐτὸ τὸν ναό, καθὼς σὰς βλέπω νὰ ἐφαρμόζετε στὴν ζωὴ σας ἐν τῇ πράξει αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἔχετε διδαχτεῖ ἀρχικὰ στὴν πατρίδα, ὅσο ἦσασταν ἐκεῖ, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐδῶ πού βρεθήκατε κάτω ἀπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση τοῦ Σεβασμιότατου Ποιμενάρχου σας καὶ τῶν ἄλλων Πνευματικῶν σας Πατέρων.

Καὶ αὐτὰ ὅλα, τὰ ὁποῖα εἶπε προηγουμένως ὁ Μητροπολίτης σας, γιὰ τὰ κατορθώματα τρόπο τινὰ τῆς Ἁγίας Ὁρθόδοξης Ἑλληνικῆς μας Ἐκκλησίας εἶναι καρπὸς καὶ ἀπόρροια τοῦ συνδέσμου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συνεργασίας, τὴν ὁποία ὅλοι μαζί ὀφείλουμε νὰ ἔχουμε γιὰτὶ εἶναι ἕνας καὶ κοινὸς ὁ στόχος καὶ κοινὸς ὁ σκοπός.

Γιατὶ ἂν ἀποστοῦμε, ἂν ἀποχωριστοῦμε, ἂν ἀπαρηθοῦμε, αὐτὸ τὸν στόχο καὶ αὐτὸ τὸν σκοπὸ, τότε μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι θὰ μείνουμε χωρὶς ρίζες καὶ ξέρετε τὶ παθαίνει τὸ δένδρο πού τοῦ κόβουν τὶς ρίζες του. Θὰ μείνει γιὰ λίγο θαλερό, ὕστερα ἀπὸ λίγο ὅμως πρόκειται νὰ ξεραθεῖ καὶ θὰ ἔρθῃ τὸ πριόνι νὰ τὸ κόψει καὶ νὰ τὸ ρίξει μέσα ὡς καύσιμη ὕλη στὴ σόμπα πρὸς θέρμανση.

Ἄλλὰ ὁ λαὸς μας, ἔχει ἱστορία καὶ ἔχει μέλλον. Δὲν εἶναι γιὰ τὴ σόμπα, δὲν εἶναι ἔλα καὶ τελειώσαμε τώρα, ὅτι κάναμε, κάναμε, ὅτι ἔγινε, ἔγινε. Ἐδῶ μπροστά μας ἔχουμε τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας, στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ φιλοδοξοῦμε νὰ παίξουμε ἕναν ἠγετικὸ ρόλο, καὶ θὰ τὸν παίξουμε τὸν ἠγετικὸ ρόλο μὲ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖο ἐκφράζουμε καὶ ἐκπροσωποῦμε.

Ἀκοῦστε ἀδελφοί. Ἡ Ἑλλάδα δὲν ἦταν ποτὲ ἕνα πλούσιο κράτος. Ἡ Ἑλλάδα δὲν ἦταν ποτὲ ἕνα μεγάλο κράτος. Μόλις καὶ μετὰ βίας τώρα, στὴν τελευταία ἀπογραφή, φθάσαμε περάσαμε λίγο τὰ δέκα ἑκατομμύρια κατοίκων καὶ ἴσως δὲν εἶναι ὅλοι αὐτοὶ Ἕλληνες, γιὰτὶ στὴν πατρίδα ἔχουν ἔρθῃ καὶ ἄλλοι ξένοι.

Ποτὲ λοιπὸν δὲν ὑπήρξαμε ἕνα κράτος μὲ ὄγκο μεγάλο, ὥστε οἱ ἄλλοι νὰ ὑπολογίζον τὸν ὄγκο μας, καὶ ἔξ

αὐτοῦ τοῦ λόγου νὰ μᾶς σέβονται, ὅπως αὐτὸ συμβαίνει με πολλὰ ἄλλα κράτη τῆς Ε.Ε. Ἀλλὰ ἂν δὲν εἶχαμε ἐμεῖς, αὐτὰ ποὺ ἔχουν οἱ ἄλλοι, εἶχαμε κάτι ἄλλο, ποὺ ὅταν ἐμεῖς τὸ εἶχαμε, μόνο ἐμεῖς, οἱ ἄλλοι δὲν εἶχαν τίποτα. Κι αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα ποὺ εἶχαμε, τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ ποὺ εἶχαμε. Γιατὶ οἱ πατέρες μας, ἦταν αὐτοὶ ποὺ παρήγαγαν ἰδέες, ἦταν αὐτοὶ ποὺ παρήγαγαν πνεῦμα, καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα, με τὴν ἐξαγωγή του, ἐφώτισε ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα.

Σήμερα ἐμεῖς, δὲν πρέπει νὰ αἰσθανόμαστε ὅτι εἴμαστε κατώτεροι τῶν προγόνων μας καὶ δὲν πρέπει νὰ περιοριζόμαστε ἀπλὰ καὶ μόνο νὰ λέμε, ποιῶν προγόνων ἐμεῖς εἴμαστε ἀπόγονοι. Γιατὶ αὐτὸ καὶ μόνο δὲν εἶναι καθόλου τιμητικὸ γιὰ μᾶς. Τιμητικὸ εἶναι ἂν μποροῦμε καὶ ἐμεῖς πατώντας στὰ ἴδια βῆθρα νὰ προσφέρουμε στὴν ἀνθρωπότητα αὐτὸ ποὺ ἡ ἀνθρωπότητα περιμένει ἀπὸ μᾶς. Κι αὐτὸ ποὺ περιμένουν ὅλοι εἶναι αὐτὴ ἡ πνευματικὴ ἀναγέννηση τοῦ κόσμου, ἡ πνευματικὴ ἀναγέννηση τῆς ἀνθρωπότητας καὶ αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ ρόλος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας σήμερα, μέσα στὸ εὐρωπαϊκὸ γίνεσθαι, μέσα στὸ εὐρωπαϊκὸ κατεστημένο, γιατί οἱ ἀρχές τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κατεστημένου εἶναι ἀρχές χριστιανικές, εἶναι ἀρχές ποὺ προεῖδαν μέσα κατευθείαν ἀπὸ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Σὰς εὐχομαι λοιπὸν νὰ ἔχετε πιστότητα, πρὸς τὴν παράδοσή μας, νὰ εἴστε προσκεκολλημένοι στίς πνευματικές μας τίς ἐθνικές μας καὶ τίς παραδοσιακές μας ρίζες καὶ νὰ αἰσθάνεστε ὑπερήφανοι, γιατί ἔχετε αὐτὴ τὴν καταγωγή καὶ νὰ αἰσθάνεστε προνομιούχοι, γιατί ἐκπροσωπεῖτε ἕνα τέτοιο ἔθνος ὅπως εἶναι τὸ δικό μας, ποὺ αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει τὴν συνεργασία μας με τοὺς ἄλλους λαοὺς ἀλλὰ ἀντίθετα γίνεται ἕνα ἐφαλτήριο, ποὺ πατώντας πάνω σ' αὐτὸ μποροῦμε νὰ κάνουμε βήματα σταθερὰ γιὰ νέες ἐπιδόσεις, γιὰ νέες κατακτήσεις, στὸν τομέα τοῦ πολιτισμοῦ.

Σὰς κομίζουμε ἀπὸ τὴν πατρίδα τὰ χαιρετίσματα, ὅπως λέμε στὴ γλώσσα μας, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ποὺ ἀγωνίζονται, ἐκεῖ, σὰς μεταφέρουμε τὴν ἀγάπη τους, τὴν ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας. Σὰς μεταφέρουμε τίς προσευχές μας, καὶ σὰς διαβεβαιώνουμε ὅτι νὰ ὑπολογίζετε σ' αὐτές. Γιατὶ σὰς ἀγαπάμε, ἐπειδὴ θεωροῦμε ὅτι κι ἐσεῖς καὶ ἐμεῖς εἴμαστε μέλη ἐκ μέρους τοῦ ἴδιου σώματος, τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Σεβασμιώτατε εὐχαριστῶ καὶ γιὰ τὸ πρακτικὸ δῶρο,

τὸ ὁποῖο μοῦ προσεφέρατε. Βέβαια ὅταν τὸ ἔπαιρνα σὰς εἶπα ὅτι καλὸ εἶναι νὰ μὴν καθόμαστε στὸ τραπέζι πάρα πολὺ συχνὰ γιατί μάλιστα, ὅταν θὰ ἔχουμε καὶ τὸ ὠραῖο τραπεζομάντιλο, θὰ γίνεται κι αὐτὸ μία αἰτία, νὰ καθόμαστε ἄλλη μιὰ φορὰ παραπάνω. Ἀλλὰ αὐτὸ θὰ εἶναι εἰς βῆρος μας.

Δὲν πειράζει ὁμως, ἐμεῖς ἐκτιμᾶμε, ἐκτιμᾶμε τὴν ἀγάπη σας, ἐκτιμᾶμε τὴν χειρονομία σας καὶ τὸ δῶρο αὐτὸ τὸ ὁποῖο τὸ λαμβάνουμε ἀπὸ τὰ χέρια σας, ὡς προερχόμενο ἀπὸ ἕναν ἀδελφὸ μας ἐν Χριστῷ.

Ἐπιτρέψτε καὶ εἰς ἐμένα νὰ ἀνταποδώσω τὸ δῶρο σας, ἐπειδὴ μᾶς εἶπατε ὅτι ἐμεῖς ἔχουμε ἐκκλησιαστικὰ δῶρα, ἐμεῖς φέραμε ἐκκλησιαστικὰ δῶρα. Καὶ θέλω νὰ σὰς προσφέρω αὐτὸ τὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐγκόλπιο, ὡς εὐλογία ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας με πολλὴ ἀγάπη καὶ με κάθε τιμὴ.

Ἐπιτρέψατέ μου δὲ Σεβασμιώτατε καὶ εἰς τοὺς δύο Βοηθούς σας Ἐπισκόπους ἐπίσης, τοὺς πολὺ ἀγαπητοὺς καὶ γνωστοὺς εἰς ἐμὲ ἀπὸ παλαιά, νὰ προσφέρω ἐπίσης, τὸ ἴδιο με σὰς δῶρο, αὐτὸ τὸ Ἐγκόλπιο. Στὸν Ἅγιο Εὐμενεῖας, καὶ στὸν Ἅγιο Σινώπης Ἀθηναγόρα ἐπίσης, ποὺ εἶναι καὶ καινούριος Ἐπίσκοπος ἐπίσης τὸ ἴδιο αὐτὸ δῶρο με πολλὴ ἀγάπη. Εἰς δὲ τὸν Προϊστάμενο τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς, νὰ μοῦ ἐπιτρέψτε νὰ προσφέρω αὐτὸ τὸν Σταυρὸ τῆς Εὐλογίας, ὥστε νὰ εὐλογεῖ τοὺς πιστοὺς, ὡσάκις ἱερουργεῖ στὸν Ναό.

Πολιτιστικὴ ἐκδήλωση στὸ θέατρο «Residence Palace»

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς πραγματοποιήθηκε μεγάλη πολιτιστικὴ ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας στὸ Θέατρο «Residence Palace», τὸ ὁποῖο ἦταν κατάμεστο ἀπὸ τὸ ἐνθουσιῶδες κοινὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁμογένειας, τὸ ὁποῖο, με χαρακτηριστικὸ τρόπο, ἔδειξε τὴν μεγάλη του ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησία μας καὶ τὸν Προκαθήμενό της. Στὴν ἐκδήλωση συμμετείχαν Παραδοσιακοὶ πολιτιστικοὶ Σύλλογοι τῶν ὁμογενῶν μας στὸ Βέλγιο ποὺ μετέφεραν τὴν παράδοση σχεδὸν ὅλων τῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος, με παραδοσιακοὺς χοροὺς, καθὼς καὶ Βυζαντινὴ ἐξ Ἑλλάδος Χορωδία ποὺ ἔψαλλε Βυζαντινοὺς ὕμνους καὶ Δημοτικὰ τραγούδια.

Στὴ διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος μίλησε στὸ πυκνὸ ἀκροατήριό ὡς ἑξῆς:

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ὁμιλεῖ σὲ πολιτιστικὴ ἐκδήλωση τῶν Ἑλλήνων τοῦ Βελγίου (Βρυξέλλες, 5/10/2003).

Ὁμιλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου στὸ Theatre de Residence Palace στὶς Βρυξέλλες*

Δὲν βλέπω τὴ γοργόνα. Φοβᾶμαι ὅτι θὰ μᾶς λείπει τώρα. Καὶ ὅμως ἡ γοργόνα ἀπόψε εἶχε τὴν τιμητικὴ της καὶ τὰ παιδιά μας ἀπέδωσαν, τὰ Ἑλληνόπουλα, πὺν βρίσκονται ἐδῶ, στὶς Βρυξέλλες, ἀπέδωσαν κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο, τὴ διαχρονικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα, τοὺς πόθους καὶ τοὺς καημοὺς τῆς Ρωμοσύνης. Γι' αὐτό, τοὺς ἀξίζει ἓνα θεμιτὸ χειροκρότημα.

Ἡ γοργόνα εἶναι ἓνας μῦθος, τὸ καταλαβαίνουμε καὶ τὸ ξέρουμε ὅλοι. Ἀλλὰ ἓνας μῦθος, πάνω στὸν ὅποιο ἔχει στηριχθεῖ καὶ θεμελιωθεῖ αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς διαρκείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πίσω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Μέγα Ἀλέξανδρου καὶ τῆς γοργόνας, κρύβεται ὅλη ἡ ἱστορία μας, ὅλη ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνισμοῦ πὺν δὲν μπορεῖ νὰ πεθάνει ποτέ, γιατί ζεῖ μέσα στὶς καρδιές μας καὶ γιατί ὅλοι μας ἐνδιαφερόμαστε νὰ ζήσει καὶ νὰ κυριεύσει καὶ νὰ βασιλεύσει σάν τὸν Μέγα Ἀλέξανδρο.

Καὶ εἶναι αὐτὸ ἓνα μήνυμα, τὸ ὅποιο ἔρχεται ἀπὸ πολὺ μακριά, φτάνει νὰ ἀκούγεται στὴ σημερινὴ ἐποχὴ,

πὺν κάπως παράξενα ἤχει στὰ αὐτιά μας. Γιατί σήμερα ἔχουμε συνηθίσει νὰ μὴ μιλάμε γιὰ διεκδικήσεις. Καὶ βεβαίως ἡ περίοδος τῆς μεγάλης ιδέας ἔχει περάσει ἀνεπιστρεπτί, γιὰ μᾶς, τοὺς Ἑλληνες, ἀλλὰ ὡστόσο, ἔχουμε πολὺ νὰ κερδίσουμε ἀν διαφυλάξουμε μέσα στὴν καρδιά μας αὐτὰ τὰ ζώπυρα γιὰ τὸ ἔθνος μας, γιὰ τὴν πατρίδα μας, γιὰ τὴν παράδοσή μας, ἡ ὅποια εἶναι στενὰ συνυφασμένη μετὰ τὴν Παναγία μας, μετὰ τὴν Ἐκκλησία μας, μετὰ τὴ Θεοσκεία μας, μετὰ ὅλη μας αὐτὴ τὴ ζωὴ μας.

Ἡ γοργόνα ἔρχεται ἀπὸ πολὺ μακριά καὶ διαποτίζει, διασχίζει ὅλα τὰ πέλαγα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ μετὰ τὸν τρόπο τῆς θέλει νὰ δείξει, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἔχει τέλος καὶ τὸ ἀκοῦμε αὐτὸ νὰ ἐκφράζεται μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας, κάθε φορὰ πὺν τοῦ δίνεται μιὰ τέτοια εὐκαιρία σὲ ὅλα τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῆς Ἑλλάδας, σὲ ὅλα τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς. Ἀπὸ τὴ μακρινὴ Κύπρο μετὰ τὸν Πόντο.

Δὲν ἔχει σημασία ὅπως εἶπε καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἀγαῖας προηγουμένως ὅτι πολλὰ μέρη ἑλληνικὰ δὲν ἀνήκουν σήμερα στὴν Ἑλλάδα, δὲν ἀνήκουν σήμερα στὴν πατρίδα, ἡ ἀνάμνησή τους ὅμως γιὰ τὶς ἀλύτρωτες καὶ κυρίως γιὰ τὶς ἀλησιμόνητες πατρίδες, πρέπει νὰ παραμένει πάντοτε ζωντανὴ μέσα στὴν καρδιά καὶ μέσα στὴν ψυχὴ

* Ἀπομαγνητοφωνημένο κείμενο τῆς ἀπὸ στήθους ὁμιλίας.

μας, γιατί μόνο ἔτσι διαφυλάσσονται καὶ ἔχουν ἀθανασία καὶ αἰωνιότητα τὰ ὄνειρα καὶ τὰ ὁράματα τῆς φυλῆς μας.

Ἐκ τῆς μακρινῆς Κύπρου θὰ ἀκούσουμε, ὅτι ἡ Ρωμοσύνη «ἐμφιλεῖ στὴν ἄκρη τοῦ κόσμου», ὅτι δηλαδή ἡ Ρωμοσύνη ἔχει ὅπως ὁλος ὁ κόσμος τὴν ἴδια ἡλικία καὶ θὰ λείπει, ὅταν ὁ κόσμος λείπει. Καὶ στὸν Πόντο ἐπάνω θὰ ἀκούσουμε ὅτι καὶ ὅταν ἀκόμα ἡ Ρωμοσύνη παθαίνει ζημιές, τότε καὶ πάλι ἀνθεῖ καὶ φέρει πάλι τόσο.

Εἶναι αὐτὴ ἡ ἰδέα, αὐτὸς ὁ πόθος γιὰ ζωὴ καὶ διαχρονικότητα καὶ γιὰ διάρκειά τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ εἶναι κάτι ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει ἄμεσα. Μᾶς ἐνδιαφέρει γιατί ὑπάρχουν κάποιοι οἱ ὅποιοι λένε σήμερα, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἔχει πιὰ ἱστορικὴ προοπτικὴ, ὅ,τι εἶχε νὰ δώσει τὸ ἔδωκε στὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἐπομένως τώρα πιὰ ἀποτελεῖ μιὰ ἐφεδρεία, ἀποτελεῖ ἓνα κειμήλιο τοῦ παρελθόντος, ποὺ πρέπει ἀπλῶς νὰ τὸ βλέπουμε καὶ νὰ τὸ σεβόμαστε.

Ἄχι. Ὁ Ἑλληνισμὸς εἶναι ζωντανός, ἔχει μιὰ παράδοση, ἡ ὁποία ξεκινάει ἀπὸ πολὺ μακριὰ καὶ φθάνει μέχρι τὶς ἡμέρες μας. Καὶ δὲν ἔχουμε νὰ χάσουμε, ἀντίθετα ἔχουμε νὰ κερδίσουμε πολὺ ἂν αὐτὸ τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ αὐτὴ τὴν παράδοση μὲ τὴ διαχρονικότητα μὲ τὴν οὐσιότητα ἡ ὁποία τὸν διακρίνει μπορέσουμε σήμερα νὰ τὸν προσαρμόσουμε στὶς σημερινές συνθήκες, συνθήκες οἱ ὁποῖες, ἐπιβάλλουν νὰ ἔχουμε ἐρείσματα, νὰ ἔχουμε ἐρείσματα πνευματικά, νὰ ἔχουμε ἐρείσματα ἐθνικά, νὰ ἔχουμε ἐρείσματα παραδοσιακά, ἂν θέλουμε νὰ ζήσουμε, ἂν δὲν θέλουμε νὰ ἀφομοιωθοῦμε ἂν δὲν θέλουμε πράγματι νὰ περάσουμε, εἰς τὴν παρασκιά τῆς ἱστορίας καὶ νὰ πάψουμε νὰ παίζουμε ρόλο στὰ δρώμενα αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Γι' αὐτὸ χάρηκα ἀπόψε. Ἀπόψε αὐτὴ ἡ ἐκδήλωση δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ λέγεται πὼς ἔγινε πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἔγινε γιὰ νὰ τιμηθοῦν τὰ νιάτα τῶν Βρυξελλῶν. Τὰ δικά σας τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα ἐδῶ σήμερα ἔδωσαν μιὰ συγκλονιστικὴ μαρτυρία. Καὶ εἶναι αὐτὰ τὰ παιδιά, αὐτοὶ οἱ λεβέντες, αὐτὲς οἱ κοπελιές, ὅλα τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα φοιτοῦν στὰ σχολεῖα τοὺς φοιτοῦν στοὺς συλλόγους ποὺ διασώζουν τὴν παράδοση τῶν τόπων.

Ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται καὶ ποὺ μαθαίνουν δημοτικὸς χοροὺς, μαθαίνουν δημοτικὰ τραγούδια, μαθαίνουν τὴν παράδοσή μας, ἔτσι ἀκριβῶς ὅπως πρέπει νὰ τὴ μαθαίνουν. Καὶ εἶστε ἀξιέπαινοι οἱ δάσκαλοι τῶν παιδιῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ γονεῖς ποὺ εἶστε ἀσφαλῶς ἐδῶ καὶ τὰ καμαρώνετε τὰ παιδιά σας καὶ δικαιούστε νὰ τὰ καμαρώνετε, γιατί αὐτὴ εἶναι ἡ χρυσή μας ἐλπίδα καὶ

αὐτὰ τὰ παιδιά εἶναι ἐκεῖνα, στὰ ὁποῖα θὰ παραδώσουμε αὔριο τὴ σκυτάλη γιὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδας καὶ τοῦ κόσμου ὁλόκληρου.

Θὰ ἤθελα ἐπειδὴ ἀπόψε ὅπως εἶπα αὐτὴ ἡ γιορτὴ μᾶλλον εἶναι γιορτὴ τῆς νεολαίας, μᾶλλον εἶναι γιορτὴ τῶν νιάτων ἐδῶ στὶς Βρυξέλλες, νὰ μοῦ ἐπιτραπῆ δυὸ λόγια νὰ πῶ σ' αὐτὰ τὰ παιδιά.

Παιδιά μου σᾶς καμάρωσα κι ἐγὼ ὅπως ὁλος αὐτὸς ὁ κόσμος, ποὺ ἤρθε σήμερα ἐδῶ καὶ ἔχει κατακλύσει αὐτὸ τὸ θέατρο. Καμάρωσα τὰ νιάτα σας, τὴ ζωντάνια σας, καμάρωσα τὴν ἀγάπη σας πρὸς τὴν παράδοσή μας, πρὸς τὴν πατρίδα μας καὶ πρὸς τὴν θρησκεία μας. Καμάρωσα τὰ ὁράματα καὶ τὰ ὄνειρα ποὺ κρύβετε μέσα στὴν καρδιά σας, γιατί αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι στὰ ἀχνάρια τῶν προγόνων καὶ τῶν πατέρων σας βαδίζετε.

Σήμερα πολλοὶ μιᾶνε γιὰ τὰ ὁράματα ποὺ πρέπει νὰ δώσουμε στὴν νεολαία, γιὰ νὰ μπορέσει, ἡ νεολαία, νὰ ἐπιτελέσει ἓναν ἱερὸ σκοπὸ ποὺ ἔχει καὶ νὰ ἐπιτύχει στὴ ζωὴ. Ἀλλὰ στὴ δική μας τὴ φυλὴ τὰ ὁράματα εἶναι δεδομένα, τὰ ὁράματα εἶναι δοκιμασμένα, ἔχουν τύχει ἐπεξεργασίας, μέσα ἀπὸ δάκρυα, μέσα ἀπὸ ἀγῶνες, μέσα ἀπὸ περιπέτειες. Αὐτὴ ἡ φυλὴ εἶναι τυραννισμένη, αὐτὴ ἡ φυλὴ εἶναι δοκιμασμένη, κι ὁμως κατόρθωσε νὰ ἐπιβιώσει. Κατόρθωσε νὰ ζήσει, κατόρθωσε νὰ φθάσει μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, καὶ σήμερα ἐμφανίζεται μὲ μιὰ ζωτικότητα μὲ ἓναν δυναμισμό.

Ἐσεῖς παιδιά μου αὐτὴ τὴ ζωτικότητα καὶ αὐτὸ τὸν δυναμισμό, καλεῖστε νὰ τὸν ἀναπτύξετε ἀκόμα περισσότερο. Καλεῖστε τὰ ὁράματα ποὺ παίρνετε καὶ τὰ ὄνειρα, τὰ ὁποῖα αὐτὴ τὴ στιγμή εἶναι ἐκεῖνα ποὺ χαρακτηρίζουν τὴ σκέψη σας, καλεῖστε αὐτὰ νὰ τὰ ἐφαρμόσετε νὰ τὰ σαρκώσετε σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ. Γιατί μόνο ἔτσι θὰ δείξετε ὅτι ἔχετε μιὰ οὐσιαστικὴ παρουσία μέσα στὴ ζωὴ σας καὶ μέσα στὴν ζωὴ τοῦ κόσμου. Ζεῖτε σὲ ἓνα κοσμοπολίτικο περιβάλλον. Καὶ στὴν Ἑλλάδα τὸ ἴδιο περιβάλλον σχεδὸν ὑπάρχει, μόνο μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι ἐκεῖ εἴμαστε πιὸ κοντὰ στὶς πηγές μας, εἴμαστε πιὸ κοντὰ στὶς ρίζες μας.

Ἄλλὰ τὸ θέμα αὐτὸ δὲν ἔχει νὰ παίξει, δὲν ἔχει νὰ κάνει μὲ τὴν ἀπόσταση καὶ τὶς ἀποστάσεις τῶν χιλιόμετρων. Μπορεῖς νὰ εἶσαι μέσα στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ζεῖς μιὰ ζωὴ ξένη πρὸς τὴν παράδοση τῆς Ἑλλάδας καὶ μπορεῖς νὰ εἶσαι μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ ζεῖς τὴν Ἑλλάδα μέσα στὴν καρδιά σου, νὰ ζεῖς τὴν Ὁρθοδοξία μέσα στὴν καρδιά σου. Μέσα στὴν ψυχὴ σου.

Γι' αὐτὸ δὲν εἶναι ὁ τόπος, εἶναι ὁ τρόπος. Καὶ αὐτὸ τὸν τρόπο θέλουμε νὰ σᾶς διδάξουμε ἡμεῖς οἱ μεγαλύτεροι καὶ θέλουμε νὰ σᾶς ποῦμε ὅτι στὰ χέρια τὰ στιβαρὰ τὰ δικά σας θέλουμε νὰ παραδώσουμε τὴ σκυτάλη πού ἡμεῖς παραλάβαμε κάποτε ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας καὶ ἀπὸ τοὺς προγόνους μας.

Καὶ αὐτὴ τὴ σκυτάλη ὀφείλουμε ὅλοι νὰ τὴν τιμήσουμε, γιατί εἶναι ζυμωμένη μὲ τὸν ἰδρώτα τοῦ λαοῦ μας καὶ μὲ τὰ αἵματα τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἡρώων μας, διότι χιλιάδες ἔπεσαν στὰ πεδία τῶν μαχῶν ἀλλὰ καὶ ἀλλοῦ, καὶ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν αὐτὴ τὴν ἐλευθερία πού ἀπολαμβάνουμε ἡμεῖς σήμερα.

Καὶ πρέπει νὰ εἶμαστε εὐγνώμονες καὶ στὸν Θεό, καὶ στὴν πατρίδα καὶ στοὺς ἡρώες μας καὶ στοὺς Ἁγίους μας, γιατί πραγματικὰ αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πού ὑποστηρίζουν στὸ πρόσωπό τους, τὰ ἄφθαρτα ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῆς Φυλῆς καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας. Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔζησαν καὶ ἀπέκτησαν τὴν ἐμπειρία αὐτοῦ, τὸ ὁποῖο λέμε παράδοση τοῦ ἔθνους μας, καὶ αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀποτελοῦν τοὺς ὁδοδείκτες τῆς πορείας σας καὶ τῆς δικῆς μας, τῆς πορείας.

Ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι ἀπὸ σᾶς, δὲν εἶμαστε, παιδιά μου, τέλειοι, δὲν εἶμαστε ἅγιοι, δὲν εἶμαστε ἄμωροι εὐθυνῶν. Γιατί ἔχουμε κάνει πάρα πολλὰ λάθη στὴ ζωὴ μας. Μὴ κοιτᾶτε τὰ λάθη μας, κοιτᾶτε τὶς ἀρετὲς μας, κοιτᾶτε τὰ κατορθώματά μας. Κοιτᾶτε τοὺς γονεῖς σας, πού εἶναι ἀγωνιστὲς σὲ τούτη τὴ ζωὴ, οἱ ὁποῖοι πραγματικὰ ἀγωνίζονται γιὰ νὰ σᾶς παραδώσουν μιὰ ζωὴ καλύτερη ἀπὸ τὴ δική τους, γιατί καὶ ἡμεῖς παραλάβαμε μιὰ ζωὴ καλύτερη ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν πατέρων μας.

Οἱ γονεῖς μας πέρασαν μέσα ἀπὸ ἀγῶνες, μέσα ἀπὸ δοκιμασίες μέσα ἀπὸ πολέμους καὶ περιπέτειες. Ἐμεῖς δὲν δοκιμάσαμε τέτοια πράγματα, ἀλλὰ τὰ ἀκούσαμε ἀπὸ πρῶτο χέρι, ἀπὸ πρῶτο στόμα, ἀπὸ πρώτη λαλιὰ καὶ ἐσεῖς ἀπὸ δεύτερο χέρι καὶ ἀπὸ δεύτερη λαλιὰ ἀκούτε τὰ δεινοπαθήματα τῶν Ἑλλήνων, ἀκούτε τοὺς ἀγῶνες, ἀκούτε ὅλα ἐκεῖνα πού ὑπῆρξαν ἢ προϋπόθεση γιὰ νὰ ἀναπνέουμε σήμερα τὸν ἀέρα τῆς λευτεριάς, γιὰ νὰ εἶμαστε ἰσότιμα μέλη μέσα στὴν Ε.Ε.

Αὐτὰ ὅλα μὴν τὰ ξεχάσετε ποτέ. Καὶ κάτι ἀκόμα. Μὴν ξεχάσετε ὅτι σὲ τούτη τὴ ζωὴ ὅλα εἶναι ἐκεῖνα πού κατακτώνται δὲν σοῦ χαρίζεται τίποτα. Θὰ τὸ κατακτήσεις μὲ τὸν ἀγῶνα σου καὶ μὲ τὸν ἰδρώτα σου.

Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐσεῖς τὰ νέα παιδιά πού ζεῖτε σ' αὐτὴ τὴν πρωτεύουσα, τὰ νέα παιδιά πού ἔχετε μέσα σας

αἷμα ἑλληνικό, ἐν τούτοις, ἔχετε τὴ δυνατότητα νὰ μπορεῖτε νὰ ἐκτιμᾶτε αὐτὸ πού εἴστε, αὐτὸ πού γίνατε, αὐτὸ πού πρέπει νὰ παραδώσετε καὶ ἐσεῖς μὲ τὴ σειρά σας στὰ δικά σας τὰ παιδιά.

Γι' αὐτὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μου, σᾶς φέρνω τὴν εὐλογία ἀπὸ τὴ Μητέρα Πατρίδα, σᾶς φέρνω τὴν εὐλογία τῆς Ἑλλάδας, σᾶς φέρνω τὴ σκέψη ὅλων μας πού εἶναι κοντὰ σας, γιατί ξέρουμε πόσο οἱ γονεῖς σας ἔχουν ἀγωνιστεῖ, γιὰ νὰ μπορεῖτε ἐσεῖς νὰ ἀπολαμβάνετε αὐτὰ πού ἀπολαμβάνουν τὰ παιδιά τῆς ἡλικίας σας, στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀλλοῦ.

Καὶ θέλουμε νὰ σᾶς ποῦμε ὅτι σᾶς καμαρώνουμε· μπορεῖ νὰ ἔχετε σφάλματα, μπορεῖ νὰ κάνετε λάθη, μπορεῖ πολλές φορές νὰ μᾶς πικραίνετε ὅταν δὲν μᾶς ἀκούτε, ὅταν νομίζετε ὅτι αὐτὰ πού σᾶς λέμε τὰ λέμε ἀπὸ ἰδιοτροπία. Δὲν τὰ λέμε ἀπὸ ἰδιοτροπία παιδιά μου, τὰ λέμε ἀπὸ ἀγάπη καὶ ἀπὸ ἐνδιαφέρον. Ἐάν δὲν σᾶς ἀγαπάγαμε, θὰ σᾶς ἀφήναμε νὰ κάνετε ὅ,τι θέλετε.

Γιατί ἐσεῖς δὲν ἔχετε πείρα ἀκόμα τῆς ζωῆς, δὲν ἔχετε δοκιμάσει τίς πικρίες πού ἔχουμε δοκιμάσει ἴσως πολλοὶ ἀπὸ μᾶς, ὅταν κάναμε λάθη στὴ ζωὴ μας καὶ θέλουμε αὐτὰ τὰ λάθη νὰ μὴν τὰ κάνετε κι ἐσεῖς κατὰ πῶς λέει καὶ μιὰ κινέζικη παροιμία. «*Σοφὸς εἶναι ἐκεῖνος*» λέει «*πού τα παθήματά του –τοῦ γίνονται μαθήματα, ἀλλὰ σοφότερος εἶναι ἐκεῖνος, πού τὰ παθήματα τῶν ἄλλων τοῦ γίνονται μαθήματα*». Καταλαβαίνετε νομίζω τὴ διαφορά. Δὲν χρειάζεται νὰ πάθει, γιὰ νὰ μάθει. Βλέπεις τί παθαίνει ὁ ἄλλος καὶ ἀποφεύγεις νὰ κάνεις ἐκεῖνο πού ἐκεῖνος ἔκανε καὶ ἔπαθε.

Αὐτὸ θέλουμε νὰ σᾶς χαρίσουμε μὲ τὴν πείρα μας, ἢ ὁποῖα συνοδεύεται ταυτόχρονα καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπη μας.

Ἀγαπητοὶ μου, τὰ παιδιά σας νὰ τὰ καμαρώνετε καὶ νὰ ζήσουν τὰ παιδιά σας καὶ ἐσεῖς νὰ ζήσετε γιὰ νὰ τὰ δεῖτε νὰ εἶναι ἐπιτυχημένα, σὲ τούτη τὴ ζωὴ, νὰ εἶναι ἄνδρες καὶ γυναῖκες μὲ ἐσωτερικὸ πνευματικὸ περιεχόμενο, ἔτσι θέλουμε νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἔτσι ἦταν πάντοτε ὁ ἄνθρωπος, ὁ Ἑλληνας, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἀκόμα μέχρι τὸν καθ' ἡμᾶς χρόνον.

Αὐτὴ ἡ ἐσωτερικὴ καλλιέργεια, ὁ ἐσωτερικὸς πνευματικὸς πλοῦτος πού τὸν λέμε καὶ πολιτισμὸ, αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος πού μᾶς χαρακτηρίζει, πού μᾶς χαρακτήριζε καὶ πρέπει νὰ μᾶς χαρακτηρίσει καὶ στὰ ἐπόμενα χρόνια.

Καὶ τώρα πού ἔχουμε μπεῖ μέσα στὴν κοινωνία τῶν προηγμένων ἀνθρώπων, τῶν προοδευτικῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀνθρώπων πού εἶναι ἐκσυγχρονισμένοι πού λένε ὅτι

τά ξέρουν όλα, αλλά πολλές φορές παρασύρονται από το κακό και από την άμαρτία τους και τώρα ακόμα πιο πολύ μᾶς είναι χρήσιμες αυτές οι ιδέες, αυτές οι αξίες, αυτές οι αρχές για να μπορούμε να κρατιόμαστε σε μιὰ κατάσταση αυτοταπείνωσης, σε μιὰ κατάσταση αυτοσυνειδησίας.

Θέλω να σᾶς εὐχαριστήσω για τὴν ἀγάπη σας πρὸς τὸ πρόσωπό μου πού ἀντανακλάται στὴν Ἐκκλησία μας, στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδας.

Θέλω να εὐχαριστήσω τὸν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη σας, πού μᾶς ὑποδέχτηκε ἐδῶ, μὲ πολλὴ εὐγένεια καὶ καλοσύνη, να εὐχαριστήσω τοὺς κ.κ. Πρέσβεις, οἱ ὁποῖοι ἦσαν πάντοτε παρόντες σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις μας.

Νὰ εὐχαριστήσω τὸν Θεοφιλέστατο Ἀρχαῖας για τὸ κατόρθωμα αὐτὸ πού ἔγινε, να ἀποκτήσουμε αὐτὸ τὸ ἀκίνητο, στὸ ὁποῖο ἔχει ἐγκατασταθεῖ τὸ γραφεῖο μας.

Θέλω να εὐχαριστήσω ὅλους σας, ὅσοι μᾶς ἀγαπᾶτε καὶ ὅσοι ἀκόμα δὲν μᾶς ἀγαπᾶτε, παρὰ τὸ ὅτι θέλω να πιστεύω ὅτι ὅλοι ὅσοι εἴσατε ἐδῶ, εἴσατε ἀπὸ ἐκείνους πού μᾶς ἀγαπᾶτε καὶ προσεύχεστε για μᾶς.

Καὶ πρὶν τελειώσω, θὰ ἤθελα να προσφέρω σὲ καθένα ἀπὸ τὰ παιδιά μας ἐδῶ, σὰν μικρὸ ἐνθύμιο μιὰ μικρὴ εἰκονίτσα. Πού εἶναι μέσα σὲ θήκη καὶ μποροῦν να τὴ βάζουν τὰ παιδιά καὶ μέσα στὴν τσάντα τους ἀκόμα, καὶ μέσα στὴν τσέπη τους ἀκόμα καὶ να τὴ φέρουν μαζί τους σὰν ἕνα φυλαχτό, γιατί πρέπει να ξέρομε ὅτι αὐτὸ πού εἶπε ὁ Χριστός μας, ἔχει πάντα ἐφαρμογὴ καὶ ἀξία. Χωρὶς ἐμένα δὲν μπορεῖτε να κάνετε καὶ να ἐπιτύχετε ἀπολύτως τίποτα.

Γι' αὐτὸ παιδιά μου, σᾶς εὐχομαι, καλὴ ἐπιτυχία, καλὴ πρόοδο στὴν ζωὴ σας καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας μας να εἶναι πάντοτε μαζί σας. Ὁ Θεός, να σᾶς εὐλογεῖ ὅλους καὶ ἔχετε τὴν ἀγάπη μας, τὴν εὐχή μας καὶ τὴν εὐλογία μας. Νὰ ζήσετε.

Δευτέρα 6 Ὀκτωβρίου 2003

Συνεργασία μὲ τὸν κ. Michel Barnier

Ἡ τρίτη ἡμέρα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριώτατου στὶς Βρυξέλλες ξεκίνησε μὲ ἐπίσκεψη στὸν ἀρμόδιο Ἐπίτροπο για τὴν Περιφερειακὴ πολιτικὴ καὶ τὴν Διακυβερνητικὴ διάσκεψη κ. Michel Barnier.

Στὴ διάρκεια τῆς συνάντησης, ὁ Μακαριώτατος ἔκανε λόγο για τὴν ἐπιθυμία τῆς Ἐκκλησίας να συμμετάσχει στὸ Γ' Κ.Π.Σ. καθὼς καὶ για τὴν ὑποβολὴ τῶν προτάσε-

ών της για 60 ἐπιδοτούμενα ἔργα (ἀναπαλαίωση καὶ συντήρηση θρησκευτικῶν μνημείων, ἐνίσχυση εὐπαθῶν πληθυσμιακῶν ομάδων κ.ἄλ.) στὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Οἰκονομίας οἱ ὁποῖες παραμένουν, μέχρι τοῦδε, σὲ ἐκκρεμότητα. Ἐπεσήμανε, ἐπίσης, τὸν κίνδυνο ἀπώλειας τῶν κονδυλίων εἴτε ἀπὸ τὴ μὴ ὑποβολὴ τῶν σχετικῶν ἐπιλέξιμων προτάσεων, εἴτε ἀπὸ τὴν καθυστέρηση ἐγκρίσεως ἐπιλέξιμων προτάσεων, πού ἔχουν ἐγκαίρως ὑποβληθεῖ.

Ὁ ἐπίτροπος δεσμεύτηκε να ἐνημερώσει τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργό, καθὼς καὶ τὸν Ὑφυπουργό Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Χρήστο Πάχτα για τὴν συνάντησή του μὲ τὸν Μακαριώτατο, ἀλλὰ καὶ να πιέσει για τὴν προώθηση τῶν προτάσεων τῆς Ἐκκλησίας μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο. Ἐπεσήμανε, ἐπίσης, τὴ σημασία πού ἔχει ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν στὸ διάλογο για τὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη σὲ θεσμικὸ ἐπίπεδο. Τελειώνοντας, ἀναφέρθηκε στὸ προοίμιο τῆς ὑπὸ διαμόρφωσιν Συνταγματικῆς Συνθήκης τῆς Ε.Ε. καὶ παρατήρησε ὅτι ἡ ἀναγραφὴ τῶν θρησκευτικῶν καὶ οὐμανιστικῶν παραδόσεων τῆς Εὐρώπης ἀποτελεῖ μεγάλη ἐπιτυχία, γιατί λειτουργεῖ σὲ ἐπίπεδο ἐξισορρόπησης διαφορετικῶν τάσεων.

* Ἀκολούθησε ἐπίσκεψη στὸ μέγαρο τῶν Βολλανδιστῶν Πατέρων, οἱ ὁποῖοι εἶναι παγκοσμίως γνωστοὶ για τὶς ἐκδοτικὲς τους δραστηριότητες, κυρίως στὸν τομέα τῆς Ἀγιολογίας, καθὼς καὶ για τὴν τεράστια σὲ ὄγκο καὶ πλοῦτο βιβλιοθήκη τους πού ἀποτελεῖ σημεῖο ἀναφορᾶς για τοὺς Θεολόγους μελετητὲς καὶ ὄχι μόνο. Ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ συνοδεία του ξεναγήθηκαν στὸ χῶρο καὶ ἔτυχαν εὐρείας ἐνημέρωσης για τὸ ἔργο τῶν Βολλανδιστῶν.

Γεῦμα μὲ τοὺς δημοσιογράφους

Τὸ μεσημέρι ὁ Μακαριώτατος παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν Δημοσιογράφων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ρεπορτάζ πού τὸν συνόδευσαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, προκειμένου να καλύψουν τὴν ἐπίσκεψη, καθὼς καὶ στοὺς μόνιμους ἀνταποκριτὲς τῶν Ἑλληνικῶν Μ.Μ.Ε. στὶς Βρυξέλλες.

Ἐπίσκεψη στὴν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Αἰγιδίου στὴν Ἀμβέρσα

Τὴν πασίγνωστη στὸν Ρωμαιοκαθολικὸ κόσμο κοι-

νότητα τοῦ Ἁγίου Αἰγιδίου ἐπισκέφθηκε στή συνέχεια ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος καί συγκεκριμένα τὸ παράρτημα ποῦ ἐδρεύει στήν Ἀμβέρσα. Ἐκεῖ ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἔγινε δεκτὸς μὲ ἐνθουσιασμό καί συγκίνηση ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Κοινότητος καί τὴν Πρόεδρό της Βαρόνη Hilde Kieboom καί προέβη στὰ ἀποκαλυπτήρια ἐντοιχισμένης πλάκας ἀφιερωμένης στὸ γεγονός τῆς ἐκεῖ ἐπισκέψεώς του.

Δεῖπνο μὲ Ἕλληνες Εὐρωβουλευτὲς

Ἐπίσημο δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου καί τῆς συνοδείας του παρέθεσε ὁ Εὐρωβουλευτὴς κ. Ἀντώνιος Τρακατέλλης, ἐπικεφαλῆς τῶν Ἑλλήνων Εὐρωβουλευτῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος (Ε.Λ.Κ.), στὸ ξενοδοχεῖο Χίλτον. Στὴ διάρκεια τοῦ δείπνου ὁ Μακαριώτατος εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συγχρωτιστεῖ μὲ ἓνα κομμάτι τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ στὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο, νὰ ἀνταλλάξει μαζί τους χρήσιμες ἀπόψεις καί νὰ γίνει κοινωνὸς τῶν ἐμπειριῶν, ἀλλὰ καί τῶν σκέψεών τους.

Τρίτη 7 Ὀκτωβρίου 2003

Συνάντηση μὲ τὸν κ. Hans – Gert Pottering

Κατὰ τὴν προτελευταία ἡμέρα τῆς παραμονῆς του στὶς Βρυξέλλες, ὁ Μακαριώτατος συναντήθηκε, ἐν πρώτοις, μὲ τὸν κ. Hans – Gert Pottering, Πρόεδρο τῆς Κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τοῦ Ε.Λ.Κ. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνάντησης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Λ.Κ. ἔκανε λόγο γιὰ τὴν τροπολογία ποῦ κατέθεσε τὸ κόμμα γιὰ τὴν ἀναφορὰ τῆς Χριστιανικῆς κληρονομίᾶς τῆς Εὐρώπης στὴ Συνταγματικὴ Συνθήκη τῆς Ε.Ε., ἡ ὁποία, τελικῶς, ἀπερρίφθη, ἀλλὰ καί γιὰ τὴ συνέχιση τῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴν τελικὴ ἐπίτευξη τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ στόχου. Τόνισε, ἐπίσης, τὴ σημασία τῆς ἀναγνώρισης τοῦ θεσμικοῦ διαλόγου μεταξὺ τῶν ὀργανῶν τῆς Ε.Ε. καί τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν, ἐνὸς διαλόγου ποῦ συμβάλει δυναμικὰ στὴν ἐπίτευξη τῆς εἰρήνης καί στὴν προώθηση τῆς ἀνάπτυξης καί τῆς προόδου στὶς σχέσεις τῶν λαῶν. Σχετικὰ μὲ τὸ ἐνδεχόμενο εἰσοδοχῆς τῆς Τουρκίας στὴν Ε.Ε. ὑπογράμμισε τὴν ἀρνητικὴ στάση του, ἐνῶ δήλωσε ὅτι τάσσεται ὑπὲρ μιᾶς προνομιακῆς σχέσης τῆς γείτονος μὲ τὴν Ἑνωσι.

Ἀπὸ τὴ μεριά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέλυσε τὶς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σχετικὰ μὲ τὴν ἀναγνώριση τῆς Χριστιανικῆς κληρονομίᾶς τῆς Εὐρώπης, ἐνόησε τῆς σύνταξης τοῦ λεγομένου Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος καί ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτη ἱκανοποίησή τους γιὰ τὸ γεγονός ὅτι οἱ θέσεις τοῦ Ε.Λ.Κ. ταυτίζονται μὲ αὐτὲς τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν περίπτωση τῆς Τουρκίας, ὁ Μακαριώτατος συμφώνησε μὲ τὶς θέσεις τοῦ κ. Προέδρου καί σημείωσε ὅτι ὁ πολιτισμὸς τῆς γείτονος εἶναι ἀξιόλογος μὲν, ἀλλὰ ξένος πρὸς τὸν Εὐρωπαϊκόν.

Πολὺ σημαντικὴ ἦταν, ἐπίσης, ἡ ἐπισήμανση τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὴν ἐπαναλειτουργία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης καί τὴν ἀνάγκη στελέχωσης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μὲ νέους Κληρικούς ἄρτια ἐκπαιδευμένους.

Συνάντηση μὲ τὴν κ. Ἄννα Διαμαντοπούλου

Ἀκολούθησε συνάντηση καί ἐκτενὴς συνεργασία τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χριστοδούλου μὲ τὴν κ. Ἄννα Διαμαντοπούλου, Ἐπίτροπο ἀρμόδια γιὰ τὴν ἀπασχόληση καί τὶς Κοινωνικὲς ὑποθέσεις. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνάντησης, ἡ κ. Διαμαντοπούλου ὑπέβαλε πρόταση γιὰ τὴ συνεργασία Πολιτείας, Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, Κοινωνίας τῶν Πολιτῶν καί Ἐκκλησίας στὸ πλαίσιο τοῦ Ἐθνικοῦ σχεδίου γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς φτώχειας, τόσο σὲ ἐπίπεδο κοινοῦ σχεδιασμοῦ, μὲ ἐξειδίκευση ποσοτικῶν στόχων, ὅσο καί σὲ ἐπίπεδο ὑλοποίησης.

Ἀκολούθως, ἔκανε ἐκτενὴ ἀναφορὰ στὸ χαρτοφυλάκιό της καί μίλησε γιὰ τὸ θέμα τῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων, γιὰ ζητήματα κοινωνικῆς νομοθεσίας, γιὰ τὴ δημιουργία δικτύου Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν, γιὰ τὴν παρὰ νομὴ διακίνηση γυναικῶν καί παιδιῶν, γιὰ τὰ στερεότυπα τῶν γυναικῶν ποῦ διαμορφώνουν τὰ Μ.Μ.Ε., γιὰ τὸ Ἐκπαιδευτικὸ σύστημα κ.λπ.

ΠΑίρνοντας τὸ λόγο, ὁ Μακαριώτατος ἔκανε ἀναλυτικὴ παρουσίαση τοῦ φιλανθρωπικοῦ καί κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μὲ πόρους ποῦ ἀντλοῦνται ἀπὸ τὸ λαὸ κυρίως, μὲ ἐλάχιστη κρατικὴ ὑποστήριξη. Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, ἐκτενῶς στὸ σχέδιο τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴ δημιουργία δικτύου Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν στὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις, γιὰ τὰ ἐνοριακὰ συσσίτια ποῦ ἡ Ἐκκλησία μας διατηρεῖ, μίλησε γιὰ τὰ πρότυπα Ἐκκλη-

σιαστικά ιδρύματα, ὅπως τὸ Ἴδρυμα περιθάλψης Α.Μ.Ε.Α. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης καὶ διατύπωσε αἴτημα γιὰ τὴν ἐνίσχυση, μὲ κοινοτικούς πόρους, τῶν ὡς ἄνω προσπαθειῶν καὶ δραστηριοτήτων.

* Τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας ὁλοκληρώθηκε μὲ δεῖπνο πού παρέθεσε ὁ κ. Ἰωάννης Κοραντῆς, Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος στὸ Βασίλειο τοῦ Βελγίου, πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς Συνοδείας του.

Τετάρτη 8 Ὀκτωβρίου 2003
Συνάντηση μὲ τὸν κ. Patrik Cox

Ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου στὶς Βρυξέλλες ξεκίνησε μὲ τὴν συνάντησή του μὲ τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου κ. Patrik Cox. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συζητήσεως, ὁ Μακαριώτατος τόνισε τὴ σημασία τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς

θεμελίου τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ στὴν ὑπὸ κατάρτιση Συνταγματικὴ Συνθήκη τῆς Ε.Ε. Ἐπεσήμανε ὅτι ὑπάρχει μὲν ἀναφορὰ στὶς πνευματικὲς ἀξίες, ἀλλὰ ὄχι στὴν πηγὴ αὐτῶν πού εἶναι ὁ Χριστιανισμός. Ὁ Μακαριώτατος, ἐπίσης, ἔκανε λόγο γιὰ τὸ μείζον ζήτημα τῆς ταυτότητας τῆς Ἑυρώπης, τῆς ἀθηνικότητος τοῦ πολιτισμοῦ της καὶ τῆς εὐθύνης τῶν πολιτικῶν νὰ ἀναγνωρίσουν, ποιὲς εἶναι πραγματικὰ οἱ ρίζες τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου τάχθηκε, μὲ τὴ σειρά του, ὑπὲρ μιᾶς ἐξειδικευμένης ἀναφορᾶς στὶς Χριστιανικὲς ρίζες τῆς Ἑυρώπης στὸ προοίμιο τῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης, ἐνῶ σημείωσε ὅτι τὸ Συμβούλιο τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Χωρῶν-Μελῶν μετὰξὺ ἄλλων κρίσιμων ζητημάτων θ' ἀποφασίσει καὶ γιὰ τὸ θέμα αὐτό.

Σχετικὰ μὲ τὸ ἄρθρο 51 τῆς ὑπὸ διαμόρφωση Συνταγματικῆς Συνθήκης τόνιστηκε ἀπὸ κοινοῦ ὅτι διασφαλίζεται μὲ αὐτὸ τὸ νομικὸ καθεστῶς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς Ἑυρωβουλευτὲς τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος (Βρυξέλλες, 8/10/2003).

τῶν Θρησκευτικῶν Ἐνώσεων, ἀναγνωρίζεται ὁ θεσμικὸς διάλογος μεταξὺ τῶν ὀργάνων τῆς Ε.Ε. καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐνῶ διαφυλάσσεται ἀποτελεσματικότερα τὸ εἰδικὸ καθεστῶς πού διέπει τὸ Ἅγιον Ὅρος.

Ὁμιλία στὴν Ὀλομέλεια τοῦ Ε.Α.Κ.

Ἀπὸ τὶς κορυφαῖες στιγμὲς τῆς παρουσίας τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας στὴν Πρωτεύουσα τῆς Εὐρώπης ἦταν ἡ ὁμιλία πού ἐκφώνησε στὴν ὀλομέλεια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, κατόπιν ἐπισημοῦ προσκλήσεώς του. Τὸν Μακαριώτατο καλωσόρισε καὶ προσφώνησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Κόμματος κ. Hans – Gert Pöttering, ὁ ὁποῖος μίλησε μὲ ἰδιαίτερος κολακευτικά λόγια γιὰ τὸν ἡγέτη τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ παρουσίασε στοὺς Βουλευτὲς τὸ πολυσχιδὲς ἔργο του.

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος ἐκφώνησε βαρυσήμαντη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη στὸ τεῦχος Ὀκτωβρίου 2003 τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Συνάντηση μὲ τὴν κ. Viviane Reding

Ἀκολούθησε συνάντηση μὲ τὴν ἀρμόδια Ἐπίτροπο γιὰ τὴν Ἐκπαίδευση καὶ τὸν Πολιτισμὸ κ. Viviane Reding. Στὴ διάρκεια τῆς συζήτησης ἔγινε λόγος γιὰ τὴ διατήρηση τῶν ριζῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν καὶ τὴ δημιουργία γεφυρῶν μεταξὺ τῶν πολιτισμῶν στὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ρόλο τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος στὸ ὡς ἄνω ἐγχείρημα. Τονίστηκε ὁ σημαίνων ρόλος τῆς Ἐκκλησίας ὡς παράγοντα πολιτισμοῦ (διατήρηση παραδόσεων καὶ γλώσσας) καὶ ὡς φορέα ἀγάπης καὶ διαλόγου μὲ ἄλλους πολιτισμούς. Ἡ κ. Ἐπίτροπος ἀναγνώρισε τὴ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας μας στὴ διαμόρφωση τῆς διευρυμένης Εὐρώπης σὲ πολιτισμικὸ ἐπίπεδο.

Ὁ Μακαριώτατος ἔκανε μιὰ σύντομη περιγραφικὴ ἀναφορὰ στὸ φιλανθρωπικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μίλησε ἰδιαίτερα γιὰ τὴν προσφορά τῆς στοὺς μετανάστες καὶ στοὺς πρόσφυγες καὶ

μάλιστα σὲ στιγμὲς ἀδράνειας τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης. Ἀνέπτυξε, στὴ συνέχεια, τὶς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα ἀναφορᾶς τῆς Χριστιανικῆς κληρονομιάς τῆς Εὐρώπης στὴν ὑπὸ διαμόρφωση Συνταγματικὴ Συνθήκη τῆς Ε.Ε. καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ κ. Ἐπίτροπος παρατήρησε ὅτι ἡ ὄλη συζήτηση εἶναι ἄνευ οὐσίας, καθὼς ἡ ἀναφορὰ κρίνεται αὐτονόμητη σὲ ἐπίπεδο ἀναγνώρισης καὶ σεβασμοῦ τῆς ἱστορίας τῆς Γηραιᾶς Ἡπείρου.

Συνάντηση μὲ τὸν Dr Javier Solana

Ὁ κύκλος τῶν ἐπισήμων ἐπαφῶν τοῦ Μακαριωτάτου ὀλοκληρώθηκε μὲ τὴν συνάντησή του μὲ τὸν Ὑπατο Ἐκπρόσωπο τῆς Ε.Ε. γιὰ τὴν ἔξωτερικὴ πολιτικὴ καὶ τὴν κοινὴ ἀσφάλεια Dr Javier Solana.

Στὴ διάρκεια τῆς συζήτησης πού ἀκολούθησε, ὁ κ. Solana τόνισε ὅτι ἡ ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀσφάλειας στὴν Εὐρώπη καὶ σ' ὀλόκληρο τὸν κόσμο δὲν εἶναι ζήτημα πού ἀφορᾶ μόνο στοὺς πολιτικούς, ἀλλὰ σὲ ὄλους, ἰδιαίτερα δὲ στὶς Ἐκκλησίες πού ὀφείλουν νὰ κινητοποιήσουν τὶς δυνάμεις τους γιὰ ἓνα καλύτερο κόσμο.

Ὁ Μακαριώτατος ἀνέπτυξε στὸν Εὐρωπαῖο ἀξιωματοῦχο τὸ ρόλο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν ἀποκατάσταση τῆς σταθερότητας στὰ Βαλκάνια καὶ στὴν προσέγγιση μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς, καθὼς καὶ τὴν προσφορά τῆς (καλλιέργεια ἐλπίδος, συμπαράσταση) στὰ δύσκολα χρόνια τῆς Κομμουνιστικῆς περιόδου. Ἀνέπτυξε, ἐπίσης, τὸ ρόλο πού μποροῦν νὰ παίξουν οἱ Ἐκκλησίες καὶ τὸ πῶς συμβάλει ἡ Ἐκκλησία μας στὴ βελτίωση τῆς κατάστασης στὴ Μέση Ἀνατολή.

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος παρουσίασε τὸ ἔργο τῆς Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ διάφορες χῶρες τοῦ κόσμου, μὲ τὴν εὐγενὴ συμβολὴ καὶ στήριξη τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Ἐπεσήμανε, τέλος, τὴν ἀνάγκη ἐνεργοποίησης τῶν Ἐκκλησιῶν γιὰ τὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς συνεργασίας τῆς Ε.Ε. καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

**ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΤΗΣ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
(από 26ης Αυγούστου έως
2ας Σεπτεμβρίου 2003)**

Τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου
Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας
κ. Ἀμβροσίου καὶ
τοῦ Καθηγητοῦ
κ. Γεωργίου Γαλιῆ

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,

Κατόπιν σεπτῆς ἐντολῆς τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἀγιοπάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετασχόντες τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς (ΚΕ) τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (ΠΣΕ) ἐν Γενεύῃ ἀπὸ 28.8 ἕως 2.9 ἔ.ἔ., προαγόμεθα ὅπως ὑποβάλλωμεν εὐσεβάστως σχετικὴν Ἐκθεσιν.

Τῶν ἐργασιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβαν μέρος πολλαὶ δεκάδες μελῶν τῆς ΚΕ, προήδρυσεν ὁ Καθολικὸς (Πατριάρχης) τῆς «ἀρμενικῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας» τῆς Κιλικίας κ. Ἀράμ ὁ Α', ἐνῶ μεταξὺ τῶν προέδρων παρευρίσκατο καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐφέσου κ. Χρυσόστομος. Ἐπίσης, ἔλαβον μέρος ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν μεταξὺ ἄλλων Ὁρθοδόξων οἱ: Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως καὶ Θείων κ. Ἀθανάσιος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σασσίμων κ. Γεννάδιος, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κέννας κ. Μακάριος, ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ἐκ τῆς ρωσικῆς ἐκκλησίας ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος κ. Ἰλαρίων, ἐκ τῆς ρουμανικῆς ἐκκλησίας ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Γαργοβιστίου κ. Νήφων, ἐκ Κύπρου ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Τριμυθούντος κ. Βασίλειος, ἐκ Φινλανδίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἑλσιγκίου κ. Ἀμβρόσιος κ.ἄ. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν ἐξ ἄλλου ἀνεκοινώθη ἡ κοίμησις μελῶν ἢ τέως μελῶν τῆς ΚΕ τοῦ ΠΣΕ, ἐν οἷς καὶ ὁ Μητροπολίτης Σουροῦς κυρὸς Ἀντώνιος (Μπλούμ), κοιμηθεὶς τὴν 4ην Αὐγούστου ἔ.ἔ.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν (26.8) ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις τοῦ Προεδρεύοντος Καθολικοῦ τῆς Κιλικίας κ. Ἀράμ τοῦ Α', ἡ ὁποία ἐπεκέντρωσε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς εἰς τὴν ἀνάγκην συνεργασίας μεταξὺ τῶν θρησκείων, δυναμένων νὰ μεταμορφώσουν, ἢ ἀντιθέτως νὰ ἀποσταθεροποιήσουν τὴν παγκοσμιοποιημένην πλουραλιστικὴν κοινωνίαν. Ὁ πρόεδρος ἐπεσήμανε τὴν ἀναγκαιότητα ἐνὸς διαλόγου, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ δοθοῦν κοινὰ ἀπαντήσεις εἰς τὰ προβλήματα τῶν συγχρόνων, μὴ ἀπαραιτήτως χριστιανικῶν κοινωνιῶν. Κατὰ τὴν ἄποψιν τοῦ προέδρου κ. Ἀράμ ὁ τοιοῦτος διάλογος πρέπει «ἀναγκαιῶς νὰ περιλαμβάνῃ τὰ κάτωθι στοιχεῖα καὶ τὶς κάτωθι διαστάσεις»: 1) Τὴν χριστολογικὴν διάστασιν. 2) Τὴν πνευματολογικὴν διάστασιν. 3) Τὴν ἱεραποστολικὴν διάστασιν καὶ 4) Τὴν ἐσχατολογικὴν διάστασιν. Ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Καθολικὸς κ. Ἀράμ, «ἡ παγκοσμιοποίησις ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὸ αὐτό, ἀνεξαρτήτως τῆς θρησκείας, τῆς φυλῆς ἢ τοῦ πολιτισμοῦ των. Εἰς τὸ “παγκόσμιο χωριό” πρέπει νὰ ζήσωμεν μαζί. Ὁ διάλογος δεν συνιστᾷ πλέον ἓν θεολογικὸν πρόβλημα μόνον, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν εἶναι μία ὑπαρξιακὴ ἀπαίτησις πρὸς κοινὴν ζωὴν. Αἱ θρησκείαι εἶχον ἐπὶ αἰῶνας τὰς ἰδίας αὐτῶν κοινότητας, τὸ ἴδιον αὐτῶν πνευματικὸν ἦθος, εἶχον κτίσει τὰ θεολογικά, ἠθικὰ καὶ κανονικὰ τείχη τους, πρὸς ἰδίαν προστασίαν. Σήμερον λαμβάνει μορφήν εἷς νέος πολιτισμὸς τῆς συνυπόξεως», ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖ τὴν συνεργασίαν τῶν θρησκείων ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ πεδίου πρὸς ὄφελος τῶν λαῶν.

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Ἀράμ περιεῖχεν ἕνια ἀσαφῆ καὶ παρεξηγήσιμα σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐπεσημάνθησαν κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν ζωηρὰν συζήτησιν εἰς τὴν ὀλομέλειαν καὶ τὰς ἐπιτροπὰς. Ἡ ἡμετέρα ἀντιπροσωπεῖα κατέθεσε γραπτῶς τὰς ἐνστάσεις παρατηρήσεις τῆς, συνοψιζομένης εἰς τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις: 1) εἴμεθα ἔτοιμοι πρὸς ἓνα τοιοῦτον διάλογον, δὲν ὑπάρχουν ἄλλα θέματα περισσότε-

ρον ἐπείγοντα διὰ τὸ ΠΣΕ, ἐν τοιοῦτον ἀνοιγμα δὲν θὰ εἶναι ἐμπόδιον διὰ τὸ ἔργον τοῦ ΠΣΕ, τῆς προσεγγίσεως μὲ τὰς ἄλλας θρησκείας, δὲν προηγείται ἢ προσέγγις μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ΠΣΕ, 2) Αἱ ἄλλαι θρησκείαι ἐπιθυμοῦν ἓνα τοιοῦτον διάλογον, καὶ εἶναι ἔτοιμοι πρὸς τοῦτο, 3) Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ ἔζων ὁμοίως, εἰς παρόμοιαν πλουραλιστικὴν καὶ παγκοσμιοποιημένην κοινωνίαν ὁμοῦ μετὰ ἀλλοπίστων. Ποία ἦτο ἡ στάσις των; 4) Τὸ ὄραμα τοῦ κειμένου περὶ ἐσχατολογικῆς ἀνακαινίσεως καὶ μεταμορφώσεως τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς κτίσεως θὰ ἐπιτευχθῆ διὰ τῆς συνεργασίας τῶν θρησκείων (καὶ ποίων; Ἰσλάμ, Ἰνδουϊσμό, ἀφρικανικὰ θρησκείματα...) καὶ ὄχι διὰ τοῦ Χριστοῦ, ὅπως κηρύσσει τὸ Εὐαγγέλιον, 5) εἶναι δυνατὸν τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν νὰ μετατραπῆ εἰς Παγκόσμιον Συμβούλιον θρησκείων;

Ὁ εἰσηγητὴς προέβη εἰς διευκρινήσεις, ὅτι ὡς διάλογον ἐννοεῖ τὰς συνεννοήσεις πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων καὶ εἰρηνικὴν συμβίωσιν ἐντὸς πολλῶν συγχρόνων κοινωνιῶν, περιλαμβανουσῶν ὁμοῦ χριστιανοὺς καὶ ἀλλοθρήσκους.

Ἡ ἐπακολουθήσασα Ἐκθεσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κ. Konrad Raiser ἀνεφάρετο εἰς πρακτικὰ θέματα καὶ δὴ εἰς τὴν ἀνάγκην, ὅπως διακονήσουν αἱ χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι τὴν Ζωὴν, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς βοήθειας τῶν ἐν ἀνάγκαις εὐρισκομένων ἀνθρώπων. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς προέβη εἰς ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τοῦ ΠΣΕ εἰς τὸν τομέα αὐτόν, χωρήσας ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν συμβάντων ἐντὸς τοῦ ΠΣΕ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα ἀπὸ τῆς τελευταίας, πρὸ ἐνὸς ἔτους, συνελύσεως τῆς ΚΕ.

Ἡ ΚΕ ἠσχολήθη περαιτέρω κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν καὶ ἐνδιαμέσως κατὰ τὰς ἐπακολουθησάσας ἡμέρας μὲ τρέχοντα ζητήματα ἡσσοнос σημασίας (διοικητικὰ, ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως ὑπαλλήλων κ.ἄ.), ἅτινα διαλαμβάνονται εἰς τὰ σχετικὰ ὑποβαλλόμενα ἔγγραφα.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἴδιας, πρώτης, ἡμέρας συνήλθον τὰ μέλη κεχωρισμένως κατὰ γεωγραφικὰς περιοχάς, ἀσχοληθέντα μὲ θέματα ἐπίκαιρα τοῦ χώρου των. Ἡ ἡμετέρα ἀντιπροσωπεῖα μετέσχεν, ὡς εἰκόσ, εἰς τὴν ὁμάδα τῆς Εὐρώπης, ὅπου συνεζητήθη μεταξὺ ἄλλων τὸ θέμα τῆς ἀναγραφῆς τῆς χριστιανικῆς ταυτότητος τῆς Εὐρώπης εἰς τὸ καταρτιζόμενον Εὐρωπαϊκὸν Σύνταγμα καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως γίνουσι αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, 27ην Αὐγούστου, ἡ Ἐπιτροπὴ

ἤκουσε τὰς εἰσηγήσεις τῆς πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν συνέλευσιν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐξονομασθείσης Ἐπιτροπῆς κρίσεως τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ ἀπερχομένου τὴν 31.12.2003 Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ΠΣΕ. Διὰ τὴν θέσιν αὐτὴν εἶχον ὑποβληθεῖ 19 ὑποψηφιότητες ἐκ μέρους ἐκκλησιῶν ἢ ὀργανισμῶν καὶ 9 ἐκ μέρους τῶν ἰδίων τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἡ ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς 6 ἐκ τῶν ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσεν εἰς συνέντευξιν. Ἐκ τούτων, ὁ εἰς ἀπέσυρε τὴν ὑποψηφιότητά του, ἐκ δὲ τῶν 5 λοιπῶν ἡ ἐπιτροπὴ προέτεινε 2, ἵνα ἐξ αὐτῶν ἐπιλεγῆ ὑπὸ τῆς ΚΕ ὁ καταλληλότερος. Οἱ 2 αὐτοὶ ὑποψήφιοι ἦσαν, ὁ Νορβηγὸς κ. Trond Bakkevig καὶ ὁ Κενυάτης κ. Sam Kobia. Ἡ ἐπιλογή δὲν ἦτο εὐχερῆς, διότι ὁ Νορβηγὸς ὑπερεῖχε τοῦ συνυποψηφίου του κατὰ τὴν θεολογικὴν μόρφωσιν, ἐνῶ ὁ ἕτερος κατὰ τὴν διοικητικὴν πείραν καὶ γνῶσιν τῶν τοῦ ΠΣΕ, ὡς ὦν ἀνώτερος ὑπάλληλός του. Οἱ δύο ὑποψήφιοι ἐνεφανίσθησαν καὶ ὡμίλησαν ἐνώπιον τῆς ΚΕ, καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, 28ην Αὐγούστου, ἐγένετο μυστικὴ ψηφοφορία κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβον, ἐπὶ 134 ψηφισάντων, ὁ κ. Bakkevig 52 ψήφους καὶ ὁ κ. Kobia 78, ἐνῶ εὐρέθησαν καὶ 4 λευκὰ ψηφοδέλτια.

Ὁ ἐκλεγείσ κ. Kobia κατὰ τὸ ὑποβληθὲν βιογραφικὸν του σημείωμα ἐγεννήθη τὸ 1947 εἰς Κένυαν, εἶναι ἔγγαμος καὶ ἔχει 4 τέκνα. Πρὸ τῆς εἰς ἡλικίαν 8 ἐτῶν ἐγγραφῆς του εἰς τὸ σχολεῖον, ἐφύλασσε ποίμνια ἀγελάδων καὶ αἰγῶν εἰς τὸ χωρίον του. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Θεολογικὸν Κολλέγιον τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ εἰς τὸ θεολογικὸν Σεμινάριον Mac Cormick τοῦ Σικάγου, ὡς καὶ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτο Τεχνολογίας τῆς Μασσαχουσέτης (MIT). Εἶναι ἐπίτιμος διδάκτωρ Θεολογίας τοῦ Χριστιανικοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου τῶν ΗΠΑ. Διετέλεσε Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τῆς Κένυας, ὑπηρετήσεν εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ ΠΣΕ καὶ ἀπὸ τοῦ 1993 εἶναι Ἐκτελεστικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Δικαιοσύνης, Εἰρήνης καὶ Δημιουργίας τοῦ ΠΣΕ. Συνέγραψε βιβλία ἐπὶ θεολογικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἀφρικανικῶν θεμάτων.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁ νέος Γενικὸς Γραμματεὺς ὁμίλησεν εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἐκθέσας τὸ πρόγραμμα του καὶ τὰς σκέψεις του περὶ τῆς μελλοντικῆς ἐργασίας του.

Τὴν 29ην Αὐγούστου ἡ Συνέλευσις ἤκουσε τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς προπαρασκευῆς τῆς προσεχοῦς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΠΣΕ ἐν Βραζιλίᾳ τὸ 2006. Ὡς γενικὸν θέμα τῆς Συνελεύσεως ἡ ΚΕ ἐπέλεξεν ἐκ πολλῶν

προταθέντων τὸ θέμα τῆς Χάριτος. Ἡ συγκεκριμένη διατύπωση καὶ αἱ λεπτομέρειαι θὰ συζητηθοῦν περαιτέρω ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης, ἡ ΚΕ συνεζήτησεν ἑτέρας λεπτομερείας, ὡς π.χ. τὸ θέμα τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων ἕξ ἐκάστης ἐκκλησίας-μέλους.

Ἐν συνεχείᾳ, ἡ ΚΕ ἠσχολήθη μὲ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐπιμέρους ἐπιτροπῶν. Ἰδιαιτέραν μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνδιαφέροντα σημεῖα τῆς ὁποίας σημειοῦμεν. Ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ ΠΣΕ, ἡ Εὐρώπη συμβάλλει κατὰ 63%, ἡ Βόρειος Ἀμερική κατὰ 32% καὶ αἱ λοιπαὶ περιοχαὶ μόνον κατὰ 5%. Ἐπίσης, ἡ Εὐαγγελικὴ ἐκκλησία τῆς Γερμανίας προσφέρει τὸ 30% τῶν ἐσόδων, αἱ Μετερρυθμισμέναι ἐκκλησίαι γενικῶς τὸ 22%, οἱ Λουθηρανοὶ τὸ 19%, οἱ Ἀγγλικανοὶ τὸ 10%, αἱ λοιπαὶ μὴ ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι τὸ 17% καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι (ὁμοῦ μετὰ τῶν Προχαλκηδονίων καταβάλλουν 63.000 ἑλβετικά φράγκα, ἐνῶ ἡ Εὐαγγελικὴ ἐκκλησία τῆς Γερμανίας μόνη τῆς περιπτου 2 ἑκατομμύρια (1.986.199)). Ἡ σχέση αὐτὴ καθίσταται περισσότερον ἐντυπωσιακὴ, ἐὰν συγκριθῇ πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν

πιστῶν ἐκάστης ἐκκλησίας οἱ Γερμανοὶ ἀποτελοῦν τὸ 6%, οἱ Μετερρυθμισμένοι παγκοσμίως τὸ 9%, οἱ Λουθηρανοὶ ἐπίσης τὸ 9%, οἱ Ἀγγλικανοὶ τὸ 11%, οἱ λοιποὶ τὸ 20% καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι μετὰ τῶν Προχαλκηδονίων τὸ 45%. Ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν μελῶν μόνον τὸ 66% (ἢ τὰ 2/3) εἶναι συνεπεῖς πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις των. Ἡ Οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ ἐλπίζει νὰ αὐξήσῃ ἕως τὸ 2005 τὰ ἔσοδα, ἀπὸ 6 ἑκατομμύρια ἑλβετικά φράγκα εἰς 10 ἑκατομμύρια.

Τέλος, τὴν Κυριακὴν 31ην Αὐγούστου ἐγένετο ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Rossey ἡ ἀποχαιρετιστήριος τελετὴ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀπερχομένου Γενικοῦ Γραμματέως κ. K. Raiser. Ἡ ἡμετέρα ἀντιπροσωπεῖα ἐνέγραψε τὰς εὐχὰς τῆς εἰς τὸ πρὸς τοῦτο ἀνοιγὲν βιβλίον.

Αἱ ἐργασίαι ἔληξαν τὴν 2αν Σεπτεμβρίου 2003.

Ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας
Ἄμβρόσιος

Καθηγητῆς Γ. Ἀντ. Γαλίτης

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τοῦ
Ἰ. Α. Ε. Καραθανάση
Καθηγητοῦ τοῦ Α.Π.Θ.

Ἡ συνθήκη τῆς Λωζάνης συνεκλήθη στήν ὁμώνυμη πόλη τῆς Ἑλβετίας μετὰ τὴν κατάρρευση τοῦ μικρασιατικοῦ μετώπου τὸ 1922· οἱ δυνάμεις τῆς Entente φοβούμενες ἐπίθεση τοῦ κεμαλικοῦ στρατοῦ στὰ Στενὰ καὶ στήν Κωνσταντινούπολη, πού ἦσαν ὑπὸ τὴν κατοχὴ τους, ἐπεδίωξαν τὴν ὑπογραφή εἰρήνης, ὕστερα ἀπὸ συνδιάσκεψη, ἡ ὁποία ἄρχισε στὶς 20 Νοεμβρίου 1922 καὶ ὅπου ἔλαβαν μέρος, πλὴν τῶν δυνάμεων τῆς Entente, ἡ Ἑλλάδα, ἡ Τουρκία τοῦ Κεμάλ, ὡς νικήτρια μάλιστα αὐτὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου προβάλλουσα ὑπερβολικὲς ἀξιώσεις, οἱ Η.Π.Α., ἀλλὰ καὶ ἄλλες χῶρες, πού ἐνεπλέκοντο σὲ διαφορὲς μὲ τὴν Τουρκία. Ὑστερα ἀπὸ πολλὰς διαβουλεύσεις, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν συζητήσεων, λόγῳ τῆς τουρκικῆς ἀδιαλλαξίας καὶ τῶν συγκρουομένων συμφερόντων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, στὶς 24 Ἰουλίου 1923 ὑπεγράφη ἡ περιώνυμη συνθήκη τῆς Λωζάνης μὲ τὰ συνημμένα πρωτόκολλα, συμβάσεις καὶ ἄλλα συναφῆ πού ρύθμιζαν τὰ ἑλληνοτουρκικὰ θέματα. Ἡ συνθήκη περιελάμβανε 143 ἄρθρα πού ἐλάχιστα ἀφοροῦσαν τὴν Ἑλλάδα, ὅπως τὸ ἄρθρο 12 μὲ τὸ ὁποῖο ἀναγνωρίσθηκε ἡ ἑλληνικὴ κυριαρχία στὶς νήσους τῆς Ἀνατ. Μεσογείου Λήμνο, Σαμοθράκη, Λέσβο, Χίο, Σάμο καὶ Ἰκαρία ἢ τὸ ἄρθρο 13 γιὰ ἀποστρατικοποίηση τῶν ἑλληνικῶν νήσων, ἢ τὰ ἄρθρα 15 καὶ 17, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ Τουρκία παραιτοῦνταν τῶν δικαιωμάτων της ἐπὶ τῶν Δωδεκανήσων ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας. Μεγάλης σπουδαιότητος ἦταν τὸ ἄρθρο 14 πού ὄριζε εἰδικὸ καθεστῶς γιὰ τὴν Ἰμβρο καὶ τὴν Τένεδο πού ναι μὲν παρέμειναν ὑπὸ τὴν τουρκικὴ κυριαρχία, ἀλλὰ θὰ ἀπολάμβανον εἰδικὴ διοικητικὴ ὀργάνωση, ἀποτελούμενη ἀπὸ τοπικὰ στοιχεῖα, θὰ εἶχαν τοπικὴ ἀστυνομία, στελεχωμένη ἀπὸ τὸν αὐτόχθονα πολιτισμὸ. Ἡ συνθήκη ρύθμιζε, ὡσαύτως, τὸ θέμα τῆς ἰθαγένειας ἐκείνων πού κατοικοῦσαν στήν Τουρκία ἢ τῶν ἄλλων πού κατοικοῦσαν σὲ ἐδάφη πού ἀποσπάσθηκαν ἀπὸ τὴν Τουρκία. Ἡ εἰδικὴ σύμβαση τῆς 30 Ἰανουαρίου 1923 ὄριζε τὴν ὑποχρεωτικὴ ἀνταλλαγὴ ἑλληνικῶν καὶ μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν, ἀπὸ τὴν ὁποῖα ἐξαιρέθηκαν, ὡς γνωστόν, οἱ Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως πού εἶχαν ἐγκατασταθεῖ σ' αὐτὴν πρὸ τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1918 καὶ οἱ μουσουλμάνοι τῆς Δυτ. Θράκης. Ἐκτὸς τούτων, ἡ Συνθήκη τῆς Λωζάνης ὑποχρέωνε τὴν Τουρκία νὰ σέβεται τὰ δικαιώματα τῶν μειονοτήτων (προστασία ζωῆς, ἐλεύθερη ἄσκηση τῆς λατρείας, ἰσότητα ἀπέναντι τοῦ νόμου ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἐθνικότητα, φυλὴ ἢ θρησκεία τοῦ ἀτόμου).

Τὸ πόσο σεβᾶσθηκε τὴν συνθήκη τῆς Λωζάνης ἡ Τουρκία φαίνεται ἀπὸ τὴν συρρίκνωση τῆς Ρωμηοσύνης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου μὲ τίς γνωστὲς μεθοδεύσεις τῆς Τουρκίας, ἀπὸ τὸ 1923 καὶ ἐντεῦθεν, οἱ Ρωμηοὶ τῆς βασιλεύουσας δὲν ξεπερνοῦν σήμερα τὰ 3.000 ἄτομα· ἡ ἴδια, καὶ χειρότερη, κατάσταση διαμορφώθηκε σταδιακῶς ἀπὸ τὸ 1923 στήν Ἰμβρο καὶ τὴν Τένεδο. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἡ Τουρκία ἔχει καταργήσει μονομερῶς τὴν συνθήκη τῆς Λωζάνης ἐναντι τῶν Ρωμηῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Ἰμβρο καὶ τῆς Τενέδου. Ἀντιθέτως, ἡ Ἑλλάς σέβεται ἀπολύτως τὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων Μουσουλμάνων τῆς Δυτ. Θράκης, πού ζοῦν, προοδεύουν καὶ συμβιώνουν ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μὲ τοὺς Ἕλληνες Χριστιανοὺς κατοίκους τῆς Δυτ. Θράκης.

Στὴν Λωζάνη ἐλήφθη πρόνοια διασφαλίζουσα τὴν νομικὴ ὑπόσταση καὶ δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στήν σχετικὴ συνεδρία τῆς 10 Ἰανουαρίου 1923, ὅποτε αὐτὸ ἀπεστερήθη κάπως, κατὰ τὴν διατύπωση ἐγκύρων νομομαθῶν, τῆς πολιτικῆς καὶ διοικητικῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποῖα ἐπὶ αἰῶνες ἀσκοῦσε

μέ βάση τὸ προνομιακὸ καθεστῶς ποὺ ἀπολάμβανε ἀπὸ τὸ 1453. Ὑπὸ τὴν ἔννοια αὐτὴν ὁ Πατριάρχης ὡς Ἐθνάρχης (μιλέτ-μπαση) ἐκπροσωποῦσε τὸ ρωμαίικο γένος ἐνώπιον τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ διοικητικὸς χαρακτήρας τοῦ Πατριαρχείου ἀναλυόταν στὴν ἀνώτατη ἐποπτεία καὶ αὐτόνομη διοίκηση τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινοτικῶν σχολῶν, τῶν εὐαγῶν ἰδρυμάτων, τῶν ναῶν, τῶν κοιμητηρίων καὶ ἀργότερα μὲ τοὺς Ἐθνικοὺς Κανονισμοὺς οἱ κατὰ τόπους ἀρχιερεῖς *ex officio* ἦσαν μέλη τῶν τοπικῶν, ὀθωμανικῶν ἐννοεῖται, νομαρχιακῶν συμβουλίων. Παρὰ τὴν ἀποψίλωση αὐτὴν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διατήρησε, καὶ διατηρεῖ, ἀκέραιες τὶς πνευματικὲς καὶ ἐκκλησιαστικῆς φύσεως προνομίες του. Παρέμεινε ἄθικτη ἡ πνευματικὴ δικαιοδοσία του, αὐτὴν δηλ. ποὺ εἶχε ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἦταν «*καθεστηκυία ἀρχή*» καὶ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος δεχόταν τὴν ιδιότητά του αὐτὴν ἀποκλειομένου, τοιουτοτρόπως, τοῦ χαρακτηρισμοῦ ὡς κοινοῦ σωματείου, νομικοῦ προσωπικοῦ ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δικαίου εἴτε ἐγκαθιδρύματος, τόσον μᾶλλον ὅσον τὸ μέχρι τοῦ 1913 «*κρατοῦν ἐν Τουρκία δίκαιον ἠγγόει τὴν ὑπαρξίν νομικῶν προσώπων καὶ δὴ ὑφ' ἣν ἔννοϊαν ἀντιλαμβάνονται αὐτῶν αἱ ἄλλαι νομοθεσίαι*». Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δὲν ὑπῆρξε ποτὲ Ἐκκλησία τῆς Τουρκικῆς Πολιτείας, οὔτε ὑπῆρξε ποτὲ νομοθετικὴ πράξις ἰδρύσεώς του ἀπ' αὐτὴν, οὔτε ποτὲ προικοδοτήθηκε ἀπὸ αὐτὴν, οὔτε ποτὲ Πατριάρχης διορίσθηκε ἀπὸ τὴν Τουρκικὴ κυβέρνησις. Ἀπλῶς τὸ ἄρθρο 13 τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν περὶ ἐκλογῆς Πατριάρχου ὥριζε νὰ παρουσιάσεται ὁ Πατριάρχης πρὸ τοῦ σουλτάνου γιὰ νὰ ἀναγνωρισθῆ ἐπισήμως. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἦταν καὶ παρέμεινε ἐπὶ αἰῶνας αὐτοτελὴς Ἀρχή, ἰδιότυπος αὐτοδύναμος θεσμὸς μὲ ἰδική του ἐξουσία, ἐνεργώντας μὲ δικoὺς του νόμους, ἐντὸς ἀλλοδόξου Πολιτείας «*καὶ διακεκομμένως ἀπ' αὐτῆς*», ἐξουσία του ποὺ δὲν περιχαρᾶνεται μὲς τὰ πολιτικὰ ὅρια τῆς Τουρκίας, ἀλλ' ἐπεκτείνεται πέραν αὐτῆς. Ἄλλωστε, τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ὁρίζει ὅτι ἡ προσάρτηση χώρας, ὡς συνέβη τὸ 1453, δὲν σημαίνει ἐξαφανισμὸ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἐπὶ προσαρτωμένου ἐδάφους δρῶντος νομικοῦ προσώπου. Ὁ Θρόνος λοιπὸν δὲν ἐπανιδρύθηκε, οὔτε εἶχε καμμία σχέση μὲ τὸ τουρκικὸ δίκαιο, ἀφοῦ ἦταν θεσμὸς προϋφιστάμενος τῆς ἐμφανίσεως τοῦ τουρκικοῦ κράτους, πραγματικότητα ποὺ δημιούργησε κεκτημένον δικαίωμα, ποὺ ἐπιβλήθηκε ὡς τοιοῦτον ἐπὶ αἰῶνες καὶ ἀπο-

λαμβάνον τὸν παγκόσμιον σεβασμὸν. Ὁ χαρακτήρας αὐτὸς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ἕως σήμερον καὶ οἱ σχέσεις τοῦ Θρόνου μὲ ξένες πολιτείες, μολονότι εἶναι ἐκκλησιαστικῆς φύσεως, λογίζονται ὡς διεθνεῖς.

Γι' αὐτὸν τὸν λόγο ὁ ἐκάστοτε Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης γίνεται δεκτὸς μὲ τιμὲς ἀρχηγοῦ κράτους ἀναγόμενες, οἱ τιμὲς αὐτές, στὴν σφαιρα τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου. Ἔτσι, ἄλλωστε, ἀναγνωρίζεται καὶ ἀπὸ τοὺς κορυφαίους διεθνολόγους· γιὰ παράδειγμα ὁ λόρδος Βάλτερ Φιλλimore, ἐκ τῶν ἐφόρων τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου τῆς Χάγης, τόνιζε τὸν Αὐγούστο τοῦ 1923 ὅτι τὸ διεθνὲς δίκαιον δὲν ἐπιλαμβάνεται μόνον τῶν κρατῶν ἀλλὰ καὶ θεσμῶν ἐξουσίας ἄλλου εἶδους ὡς εἶναι οἱ ὑπατοὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ὀργανωμένων θρησκευτῶν ὡς ὁ Πάπας, ἢ Α.Π. ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ γιὰ τοὺς Μωαμεθανοὺς ὁ Χαλίφης. Ἐπ' αὐτῶν ἐπιμένουμε νὰ σημειώσουμε τὶς τιμὲς ποὺ ἀπολαμβάνει ὁ ἐκάστοτε Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπὸ τὰ ξένα κράτη εὐρισκόμενος ὁ ἴδιος στὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ καὶ τὶς ὁμόλογες, ὅταν ἀρχηγὸς ξένου κράτους ἐπισκέπτεται τὴν Κωνσταντινούπολη.

Γράφουμε ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ φανεῖ ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δὲν εἶναι ἴδρυμα ὑπαγόμενον στὶς διατάξεις ἐσωτερικῆς φύσεως τοῦ τουρκικοῦ κράτους καὶ ὅτι ἡ νομικὴ ὑπόστασίς του καθορίζεται σαφῶς ἀπὸ τὸ ἄρθρο 45 τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης.

Καὶ γράφουμε αὐτὰ, τὰ συναφῆ, καὶ ἀσφαλῶς ἐν περιλήψει, γιὰ τὴν νομικὴ θέση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διότι κατὰ τὶς συζητήσεις στὴν Λωζάνη ἡ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία ἦταν ἀμετακίνητη στὸ ζήτημα τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη. Ἡ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία στὴν Λωζάνη ἰσχυριζόταν τοῦτο προβάλλοντας τὴν διακήρυξη τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Ἀγκύρας, ὅτι ἐφ' ὅσον κατηγορήθησαν ὅλα τὰ παραδοσιακὰ προνόμια τῶν Ὄθωμανῶν σουλτάνων, αὐτὸ σήμαινε αὐτομάτως καὶ κατάργηση ὅλων τῶν προνομίων, ἐκπαιδευτικοῦ, πολιτικοῦ, οικονομικοῦ καὶ κυρίως θρησκευτικοῦ χαρακτήρος, ποὺ οἱ σουλτάνοι εἶχαν παραχωρήσει στοὺς ἡγέτες τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων τῆς χώρας. Κατὰ ταῦτα, τὸ Πατριαρχεῖο ποὺ λειτουργοῦσε ὡς τὸ 1923 καὶ ὡς «*πολιτικὸς θεσμὸς*» ἔπρεπε νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη. Οἱ Τοῦρκοι, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἰσμέτ Ἰνονοῦ, ἔμειναν ἀμετακίνητοι στὶς θέσεις του ἐπ'

αὐτοῦ ἀπὸ τὰ μέσα Δεκεμβρίου τοῦ 1922, ὅταν τὸ θέμα ἤλθε πρὸς συζήτηση στὴν ἀρμόδια ὑποεπιτροπή, δηλώνοντας μάλιστα ὅτι ἡ ἀπομάκρυνση τοῦ Πατριαρχείου ἀποτελοῦσε προϋπόθεση γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν ὁμήρων, ποὺ εἶχε ἐγκριθεῖ λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ὑποεπιτροπή. Ἐνώπιον τοῦ ἀδιεξόδου ὁ βρεττανὸς λόρδος Curzon, Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς χώρας του, προέτεινε ἀφ' ἑνὸς μὲν συζήτηση τοῦ θέματος στὴν ὀλομέλεια τῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς στὶς 28 Δεκεμβρίου 1922/10 Ἰανουαρίου 1923, ἀφ' ἑτέρου ἔναρξη ἰδιωτικῶν συνομιλιῶν. Τελικῶς, ἡ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεῖα δέχθηκε τὸ πρῶτὶ τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1923 νὰ μὴν ἐπιμένει γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεῖα μὲ τὸν Βενιζέλο ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωση νὰ πεισθεῖ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος ὁ Μεταξάκης (ποὺ οἱ Τοῦρκοι θεωροῦσαν ὑπεύθυνον γιὰ τὴν δράση του στὴν μικρασιατικὴ ἐκστρατεία) νὰ παραιτηθεῖ. Κατόπιν ὅλων αὐτῶν τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο παρέμεινε στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ ὑπεγράφη ἀπὸ τὶς δύο ἀντιπροσωπεῖες στὶς 30 Ἰανουαρίου 1923 ἡ σύμβαση γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν.

Συμπερασματικῶς: ἡ συνθήκη τῆς Λωζάνης ἔλαβε πρόνοια νὰ παραμείνει τὸ Πατριαρχεῖον στὴν Κωνσταν-

τινούπολη ὡς θεσμὸς καθαρῶς θρησκευτικὸς, πράγμα τὸ ὁποῖο ἐδέχθησαν καὶ οἱ Τοῦρκοι διὰ τοῦ Ἰσμέτ Ἰνονοῦ· δὲν εἶναι σωματεῖον, καθίδρυμα, νομικὸ πρόσωπο δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου οὔτε ἐκκλησία τῆς Τουρκικῆς πολιτείας, ἀλλ' αὐτοδύναμος θεσμὸς ἰδιότυπος, κεκτημένος νομικὴν ὑπόσταση πανταχόθεν ἀναγνωριζόμενη· τὸ ἰδιότυπο τοῦ χαρακτῆρος του διέπλεσε καὶ τὸ νομικὸ καθεστῶς του ποὺ δὲν ἀμοιρεῖ ἰδιοτήτων ἀναγομένων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον στὴν σφαῖρα τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου. Ἡ Συνδιάσκεψη τῆς Λωζάνης διετήρησε τὶς πνευματικὲς καὶ ἐκκλησιαστικὲς προνομίαις περικλύποντας τὴν πολιτικὴ καὶ διοικητικὴ ἐξουσία του. Κατὰ ταῦτα, ὅποια ἐνέργεια τῆς Τουρκικῆς Πολιτείας θεωρεῖ τὴν θέση τοῦ Θρόνου ὡς θέμα ἐσωτερικῆς φύσεως, φυσικῶ τῷ λόγῳ ἀντίκειται στὴν Συνθήκη τῆς Λωζάνης ποὺ ἀσχολήθηκε ἐπὶ μακρὸν γιὰ τὴν νομικὴ τοῦ ὑπόστασις στὸ πνεῦμα τῶν διεθνῶν συζητήσεων. Καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν ἀκριβῶς προστατεύεται ἀπὸ αὐτὴν βᾶσει τοῦ οἰκείου αὐτῆς ἄρθρου. Καὶ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοια τοῦ ἰδιότυπου θεσμοῦ, τοῦ πανταχόθεν ἀναγνωριζομένου, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δύναται νὰ θεωρηθεῖ καὶ ὡς μὴ κυβερνητικὸς ὄργανισμὸς, ὑπὸ τὴν σύγχρονη μορφὴ ὁμολόγων ἰδρυμάτων, προστατευόμενος ἀπὸ διεθνεῖς νόμους καὶ διατάξεις.

Τὰ 80 χρόνια τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης**Τὰ 80 χρόνια τῆς Συνθήκης
τῆς Λωζάννης****Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ
τῆς Χάλκης****Ἀπάνθροπα Δικαιώματα****Ἡ Διεθνὴς παρουσία
τῆς Ἐκκλησίας μας**

80 χρόνια συμπληρώνονται ἐφέτος ἀπὸ τὴν ὑπογραφή μᾶς σειρᾶς κειμένων πού ἔχουν μείνει στὴν Ἱστορία ὡς «Συνθήκη τῆς Λωζάννης», ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλβετικῆς πόλεως ὅπου ἐγράφη τὸ διπλωματικὸ ἐπιστέγασμα τῆς Μικρασιατικῆς τραγωδίας. Στὴν οὐσία πρόκειται γιὰ τὴν Ἑλληνοτουρκικὴ Σύμβαση περὶ Ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν (30 Ἰανουαρίου 1923) καὶ γιὰ τὴν Συνθήκη Εἰρήνης τῆς 24ης Ἰουλίου 1923, στὴν ὁποία ἐπισυνάπτονται διάφορα Πρωτόκολλα. Ἐνδιαφέρουσα ἀνάλυση τῶν συνεπειῶν τῆς Λωζάννης πραγματοποιεῖ στοῦ ἀνὰ χεῖρας τεύχος ὁ Καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ στοῦ Ποιμαντικὸ Τμῆμα τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ἀθανάσιος Καραθανάσης. Ἐμεῖς θὰ θέλαμε νὰ μείνουμε στοῦ σημεῖο ἐκεῖνο τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς Συμβάσεως, τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται στοὺς μὴ ἀνταλλάξιμους πληθυσμοὺς. Συγκεκριμένα ἀναφέρεται στοὺς Μουσουλμάνους τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ στοὺς Ἕλληνες τοῦ Νομοῦ Κωνσταντινουπόλεως. Ὅμιλεῖ, λοιπόν, γιὰ θρησκευτικὴ μειονότητα στὴν Θράκη καὶ γιὰ ἐθνικὴ μειονότητα στὴν Κωνσταντινούπολη. Τοῦτο εἶναι χρήσιμο νὰ τὸ θυμόμαστε καὶ νὰ τὸ προβάλλουμε, διότι στὶς ἡμέρες μας γίνεται μία πολὺπλευρὴ ἀμφισβήτηση τοῦ καθεστῶτος τῆς ἑλληνικῆς Θράκης. Στὴν Θράκη οἱ Μουσουλμάνοι διακρίνονται σὲ Τουρκοφανεῖς, σὲ Πομάκους καὶ σὲ Ἀθιγγάνους. Λέμε Τουρκοφανεῖς καὶ ὄχι Τουρκογενεῖς ἢ Τοῦρκοι, διότι ὑπάρχουν σοβαρὰ ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα πού ὀδηγοῦν τοὺς εἰδικοὺς στοῦ συμπέρασμα ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ Τούρκους ἐκ γενετῆς, ἀλλὰ γιὰ ἐξισλαμισθέντες Χριστιανούς. Αὐτὴν τὴν ἄποψη ὑπεστήριξαν καὶ ὀρισμένοι ἐκ τῶν συμμετασχόντων σὲ πρόσφατο Συνέδριο γιὰ τὴν Συνθήκη τῆς Λωζάννης, τὸ ὁποῖο ὀργανώθηκε στὴν Κωνσταντινούπολη μὲ τὴν συμμετοχὴ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἐπιστημόνων (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 12/11/2003). Ὑπάρχουν, λοιπόν, καὶ νομικοὶ καὶ ἱστορικοὶ λόγοι γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ μειονότητα στὴν Θράκη δὲν μπορεῖ καὶ δὲν πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται «τουρκικὴ».

Κ.Χ.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης

Σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμὸς συμπαρίσταται στοῦ δίκαιο αἴτημα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιὰ τὴν ἐπαναλειτουργία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης. Ἡ ὑποχρέωση τῆς Τουρκίας νὰ σέβεται καὶ νὰ προστατεύει τὰ δικαιώματα τῶν μὴ Μουσουλμανικῶν μειονοτήτων ἀπορρέει ἀπὸ τὰ ἄρθρα 37-43 τῆς Συνθήκης Εἰρήνης πού ὑπεγράφη στὴν Λωζάννη τὸ 1923 καὶ ἀπὸ νεώτερες διεθνεῖς καὶ εὐρωπαϊκὲς διατάξεις. Ὅμως τὸ 1971 ἡ Τουρκία ἔκλεισε τὸ Πανεπιστημιακὸ Τμῆμα τῆς Χάλκης μὲ τὴν δικαιολογία ὅτι ἀπαγορεύονται ὅλα τὰ ἰδιωτικὰ Πανεπιστήμια. Σήμερα διαφαίνεται κάποια ἀκτίδα φωτὸς λόγω καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν προσανατολισμῶν τῆς τουρκικῆς ἡγεσίας. Εὐχόμεθα νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ λογικὴ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ πάλι τὸ Πατριαρχεῖο τὴν ἀναγκαῖα ἐκπαιδευτικὴ ὑποδομὴ γιὰ τὴν παραγωγή στελεχῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀπευθυνόμεστε σὲ ἐκείνους πού ἀρνοῦνται τὴν ὑπαρξὴ κρυφῶν σχολειῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ ἦσαν ἀνεκτικοὶ πρὸς τὴν ἑλληνικὴ παιδεία. Καὶ ἐρω-

τοῦμε: Ὅταν ἡ σύγχρονη Τουρκία, συνδεδεμένο μέλος τῆς Εὐρ. Ἐνώσεως, ἐμφανίζεται τόσο ἐχθρική πρὸς τὴν ἑλληνορθόδοξη σχολὴ τῆς Χάλκης, πῶς θέλουν νὰ πιστέψουμε ὅτι ἡ αὐταρχικὴ σουλτανικὴ διοίκηση τῶν προηγουμένων αἰώνων ἦταν τόσο φιλελεύθερη ἔναντι τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἑλληνορθοδόξων ὑπηκόων της;

Κ.Χ.

Ἄπάνθρωπα Δικαιώματα

Εἶναι ἀνησυχητικὸ τὸ γεγονός ὅτι τὸν τελευταῖο καιρὸ στὸ ὄνομα τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων διαπραττόνται στὸν εὐρωπαϊκὸ χῶρο ἀκρότητες καὶ ὑπερβολές, οἱ ὁποῖες ὀδηγοῦν σὲ κατάλυση τῆς ἔννοιας τῆς Δημοκρατίας καὶ σὲ καταδυνάστευση τῆς πλειοψηφίας ἀπὸ τὶς δυναμικὲς μειοψηφίες. Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖο συνέβη προσφάτως στὴν Ἰταλία. Ἐπειτα ἀπὸ προσφυγὴ ἐνὸς μουσουλμάνου γονέως, τοῦ ὁποίου τὸ παιδί φοιτᾷ σὲ ἰταλικὸ σχολεῖο, δικαστήριον τῆς γείτονος χώρας ἀπεφάσισε ὅτι πρέπει νὰ κατέβουν οἱ εἰκόνες καὶ τὰ σύμβολα τοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ ἀπὸ ὅλα τὰ ἰταλικά σχολεῖα. Εὐτυχῶς παρενέβη ὁ Πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας Κάρλ Ἀντζέλιο Τσιάμπι, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἡ ἐθνικὴ ταυτότητα τῆς χώρας του, καθὼς καὶ ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας, ὁ ὁποῖος παρέπεμψε τὸ θέμα στὸ Ἀνώτατο Δικαστήριον. Τέτοια περιστατικὰ τρομοκρατοῦν τὸ μέσο πολίτη καὶ μᾶς ὀδηγοῦν νὰ ἀναρωτηθῶμε: Ποῦ βαδίζει ὁ νομικὸς πολιτισμὸς τῆς Εὐρώπης; Θὰ κάνουν οἱ πολλοὶ ὅ,τι ζητοῦν οἱ λίγοι; Πῶς ταιριάζουν αὐτὰ μὲ τὶς διατάξεις τῆς νέας Εὐρωπαϊκῆς Συνθήκης πού λέγουν ὅτι προστατεύεται ἡ ἐθνικὴ ταυτότητα τῶν κρατῶν-μελῶν; Εἶναι ὄντως τραγελαφικὸ νὰ προτάσσουμε ὁμοφώνως τοῦ Προοιμίου αὐτῆς τῆς Συνθήκης τὴν γνωστὴ φράση τοῦ Θουκυδίδου ὅτι ἡ δημοκρατία βασιζέται «ἐς πλείονας» καὶ ὄχι «ἐς ὀλίγους» καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ νὰ ἀποδεχόμεστε τὴν πολυσυζητημένη ἀρχὴ ὅτι «κι ἂν ἀκόμη ἓνας ἐνοχλεῖται, τότε οἱ πολλοὶ ὑποτάσσονται στὸ... Ἀνθρώπινο Δικαιώ-

ωμα»! Μὲ τέτοιες τραγελαφικὲς καταστάσεις τὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα καταντοῦν Ἀπάνθρωπα Δικαιώματα.

Κ.Χ.

Ἡ Διεθνὴς Παρουσία τῆς Ἐκκλησίας μας

Συνεχῆς καὶ ἔντονο εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν συνεργασία μὲ τὶς ἀδελφῆς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ἀνὰ τὸν Κόσμο. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ εἶναι χρήσιμο νὰ τονισθοῦν τρεῖς ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες ἀπεφασίσθησαν κατὰ τὴν συνεδρίαση τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς 11ης-14ης Νοεμβρίου ἐ.ἔ. Συγκεκριμένα ἀναφερόμαστε στὴν σύσταση Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἐνίσχυση σὲ ἔμπνευχο ὕλικὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τὴν ἀποστολὴ ἀμφίων πρὸς τοὺς Ὁρθοδόξους κληρικὸς τῆς Γεωργίας καὶ τὴν ἔκφραση συμπαραστάσεως πρὸς τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρωσίας, τὸ ὁποῖο ἀνησυχεῖ ἀπὸ τὴν δράση τῆς Οὐνίας στὴν περιοχὴ τῆς δικαιοδοσίας του. Οἱ ἀνησυχίες αὐτὲς ἐπιτείνονται ἀπὸ τὶς πληροφορίες περὶ ἐνδεχομένης ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως τῆς Οὐνίας ὡς Πατριαρχείου στὴν Οὐκρανία. Τὸ ποίμνιο τῆς Οὐκρανίας ὑπάγεται ἐκκλησιαστικῶς στὸν Πατριάρχη Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν, ἀποτελεῖ δὲ τὸν στόχο διαφόρων ἐπιθέσεων καὶ διεισδύσεων ἀπὸ μὴ Ὁρθόδοξες προπαγάνδες. Τὸ ταραγμὲνο ἱστορικὸ παρελθὸν καὶ κυρίως ἡ συνεργασία τῶν Οὐνιτῶν μὲ τὰ γερμανικὰ στρατεύματα ἐπὶ Β' Παγκοσμίου Πολέμου ὀδήγησαν ἐπὶ σταλινισμοῦ σὲ καταπιεστικὰ μέτρα κατὰ τῶν Οὐνιτῶν. Μὲ τὴν δικαιολογία αὐτὴ καὶ περιβαλλόμενοι ἀπὸ τὶς «δάφνες» τῶν διωχθέντων οἱ Οὐνίτες (ὀνομαζόμενοι καὶ Ἑλληνοκαθολικοὶ) τῆς Οὐκρανίας διεκδικοῦν σήμερα τοὺς Ναοὺς τῶν Ὁρθοδόξων καὶ προκαλοῦν συνεχῶς ἐπεισόδια. Τὸ Βατικανὸ καλεῖται νὰ δώσει τέλος σὲ αὐτὴ τὴν προκλητικὴν δράση τῶν Οὐνιτικῶν ὁμάδων στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη καὶ στὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ οἱ κατὰ τόπους Ὁρθόδοξοι καλούμεθα νὰ συμπαρασταθοῦμε σὲ εὐλογεῖς ἀνησυχίες τῶν ἀπειλουμένων ὁμοδόξων μας.

Κ.Χ.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι εργασίες τῆς ἐκτάκτου Συνεδρίασεως τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἱερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἱεραὶ Μητροπόλεις
Δρυϊνουπόλεως,
Πωγωνιανῆς καὶ
Κονίτιδος
Γλυφάδας
Χαλκίδος
Φθιώτιδος
Σύρου

Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων

Συνήλθε σήμερα, Δευτέρα 3 Νοεμβρίου 2003, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 147ης Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου σὲ ἑκτακτὴ Συνεδρίασή της.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν Τῆς ἐνημερώθηκε τόσο ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο ὅσο καὶ ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Καλλίνικο γιὰ τὶς συνθήκες, μὲ τὶς ὁποῖες ἀνέλαβε ὁ ἴδιος μαζί μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο ἄτυπη μεσολαβητικὴ προσπάθεια πρὸς τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο, ὥστε νὰ ἐπιλυθεῖ μὲ εἰρηνικὴ κοινὴ ἀποδοχὴ τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖο ἀνέκυψε ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴ τοῦ Καταλόγου τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, ὡς καὶ ἐκείνης, ἡ ὁποία ἀνελήφθη ἀπὸ τοὺς κ.κ. Σταῦρο Ψυχάρη καὶ Ἀρίστο Κασμίρογλου.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος μετὰ ἀπὸ διεξοδικὴ μελέτη τοῦ ὅλου ζητήματος διαμόρφωσε τὴν πρότασή Τῆς πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία συνέρχεται ἐκτάκτως τὴν Τρίτη 4 Νοεμβρίου 2003. Ἡ πρόταση αὐτὴ θὰ παρουσιασθεῖ ἀρμοδίως στὴν Ἱεραρχία.

(3.11.2003)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

**Τὸ Ε΄ Πανελλήνιο Λειτουργικὸ Συμπόσιο Στελεχῶν
Ἱερῶν Μητροπόλεων**

Ἀρχισε τὴν Κυριακὴ 2 Νοεμβρίου 2003, στὸ Ἱερὸ Προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου στὸ Προκόπι Εὐβοίας τὶς ἐργασίες τοῦ τὸ Ε΄ Πανελλήνιο Λειτουργικὸ Συμπόσιο Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων μὲ θέμα: «*Ἱεουργεῖν τὸ Εὐαγγέλιον. Ἡ Ἁγία Γραφή στὴν Ὁρθόδοξη Λατρεία*».

Μετὰ τὸν καθιερωμένο Ἁγιασμό τὸ Συμπόσιο προσφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ. Κατόπιν ἀναγνώσθηκε μῆνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, στὸ ὁποῖο ὑπογραμμίστηκε, μετὰ τῶν ἄλλων, ἡ ἀνάγκη ἀνάλυσης καὶ ἐρμηνείας τοῦ καταγεγραμμένου λόγου τοῦ Θεοῦ στὶς μεταποστολικὲς γενεὲς τῶν Χριστιανῶν. Τὸ μῆνυμά του ὁ Μακαριώτατος ἔκλεισε μὲ τὶς ὀλόθερμες εὐχές του γιὰ ἐπιτυχία τοῦ Συμποσίου καὶ μὲ τὴν ἀποστολικὴ προτροπὴ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου νὰ πρωτανεύει στὴν σκέψη καὶ στὴν καρδιά τῶν συνέδρων, ὡς μέτρον κρίσεως τοῦ ἱεροκηρικτικοῦ τους λόγου καὶ κριτήριον διακονίας τοῦ ἄμβωνός τους: «*Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθής, μετῆ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος, καρπὸς δὲ τῆς δι-*

καιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην» (Ἰακώβ. 3, 17). Στὸ Συμπόσιο παρέστη καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἄρτης κ. Ἰγνάτιος.

Στὴ συνέχεια, ἔλαβε τὸν λόγο ὁ πρῶτος εἰσηγητής, Ἐλλογιμώτατος κ. Πέτρος Βασιλειάδης, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, μὲ θέμα: «Ὁ βιβλικὸς χαρακτήρ τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας». Ὁ κ. Βασιλειάδης ἐξήρε τόσο τὸν βιβλικὸ χαρακτήρα τῆς Ὁρθόδοξης Λατρείας, ὅσο καὶ τὴν εὐχαριστηριακὴ-ἐσχατολογικὴ κατανόηση τῶν ἀναγνωσμάτων τῆς Θείας Λειτουργίας. Τόνισε ὅτι, «σὲ Διορθόδοξο ἐπίπεδο ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία στὴ σύγχρονη ἐποχὴ πέρασε διαδοχικὰ τὰ στάδια τοῦ ὑπερτονισμοῦ τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς λειτουργικῆς κατανόησης τῆς Ὁρθοδοξίας, γιὰ νὰ καταλήξει στὴ βιβλικὴ διάσταση τῆς Ὁρθόδοξης Λατρείας».

Δεύτερος εἰσηγητῆς τῆς ἡμέρας ἦταν ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Ἰωάννης Φουντούλης, Ὁμότιμος Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, μὲ θέμα: «Τὸ σύστημα τῶν ἀγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων στὴν Ὁρθόδοξη Λατρεία. Πλεονεκτήματα, μειονεκτήματα, δυνατότητες βελτιώσεως». Ὁ ὁμιλητῆς ἔκανε μιὰ ἱστορικὴ ἀναδρομὴ τῶν Πανορθόδοξων Διασκέψεων κατὰ τὸν 20ὸν αἰῶνα καὶ τῆς προβληματικῆς, ἡ ὁποία ἀπασχόλησε τὴν ὀρθόδοξη σκέψη ὡς πρὸς τὴν ἀλλαγὴ ἢ μὴ τῶν ἐν χρήσει σημερινῶν ἀναγνωσμάτων. Ἀναφέρθηκε στὸ αἴτημα τῆς Α' Προσυνοδικῆς Ἐπιτροπῆς (1961) νὰ καταρτισθεῖ Κυριακοδρόμιο ποῦ θὰ καλύπτει κατὰ τὰ ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν ὁλόκληρη τὴν Καινὴ Διαθήκη. Παρόμοιοι ἦταν καὶ ὁ προβληματισμὸς γιὰ τὶς Παλαιοδιαθηκικὲς Περικοπές, οἱ ὁποῖες γιὰ λόγους θεολογικοὺς καὶ διδακτικοὺς ἐπιβάλλεται νὰ ἐνταχθοῦν στὴ λατρευτικὴ σύναξη τῆς Κυριακῆς, ὅπως ἴσχυε καὶ στὴν ἀρχαία τάξη. Μιὰ τέτοια βεβαίως ἐξέλιξη ἀπαιτεῖ σοβαρὴ μελέτη καὶ συμφωνία τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν.

Ἀκολούθησε γόνιμος διάλογος μεταξὺ τῶν συνέδρων καὶ οἱ ἐργασίες τῆς πρώτης ἡμέρας ἔκλεισαν μὲ ἀνακεφαλαιωτικὴ παρέμβαση τοῦ Προέδρου τῆς Α' Συνεδρίασης τοῦ Συμποσίου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ.

Τὴ Τρίτη 4 Νοεμβρίου, ἔλαβε χώρα ἡ Τετάρτη Συνεδρία, μὲ πρῶτο εἰσηγητὴ τὸν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Θεόδωρο Κουμαριανό, Λέκτορα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «Τὰ ἀγιογραφικὰ ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν τῶν περιόδων Ματθαίου καὶ Λουκᾶ». Μεταξὺ ἄλλων τονίσθηκε ἀπὸ τὸν ὁμιλητὴ ὅτι:

«Ἡ θεματολογία ποῦ καλύπτεται ἀπὸ τὰ ἀναγνώσματα εἶναι πολὺ πλούσια» καὶ «τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου καὶ οἱ Παραβολὲς θεωρήθηκαν ὡς οἱ περισσότερο ἀντιπροσωπευτικὲς περικοπές γιὰ νὰ μᾶς μιλήσουν γιὰ τὸν Ἀναστημένο Κύριο».

Δεύτερος εἰσηγητῆς ἦταν ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Καραϊσαρίδης, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Τὰ ἀγιογραφικὰ ἀναγνώσματα τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων». Ὁ ὁμιλητῆς ἀναφέρθηκε μεταξὺ τῶν ἄλλων στὴν ἐλλειμματικὴ παρουσία ἢ καὶ μείωση τῶν Παλαιοδιαθηκικῶν κυρίως ἀναγνωσμάτων κατὰ τὶς μνημεις τῶν ἑορταζομένων ἁγίων καὶ ἐντόπισε τὴν αἰτία στὴν «κατηγοροποίηση τῶν ἁγίων καὶ τὴν ὁμαδοποίηση τῶν ἀναγνωσμάτων». Συνέστησε καὶ εἰσηγήθηκε τὴν ἔκδοση Corpus Ἀναγνωσμάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποῖου θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ χρῆση καὶ ἡ συντονισμένη ἐπιλογὴ αὐτῶν κατὰ τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες στὴν μνήμη τῶν ἁγίων. Ἰδιαιτέρως τόνισε τὴν ἀπουσία τοῦ βιβλίου τῆς «Ἀποκαλύψεως» στὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τρίτος ὁμιλητῆς τῆς Δ' Συνεδρίας ἦταν ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Παναγιώτης Σκαλτσῆς, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος εἰσηγήθηκε τὸ πολὺ ἐνδιαφέρον θέμα: «Τὰ Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια». Ὁ ὁμιλητῆς ἔκανε ἱστορικὴ ἀναδρομὴ καὶ θεολογικὴ τεκμηρίωση τῶν «Ἑωθινῶν Εὐαγγελίων» καὶ ἀναφέρθηκε στὶς ρίζες τοῦ συστήματος ἀναγνώσεως αὐτῶν, ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ τους μορφή τῶν ἱεροσολυμητικῶν παραδόσεων ὡς τὴν ἐξέλιξή τους στὸ Βυζαντινὸ Λειτουργικὸ Τυπικὸ. Τόνισε ἀκόμη ὅτι «ἡ ἀνάγνωση τῶν Ἑωθινῶν Εὐαγγελίων ἀξίζει νὰ ἐπανεέλθει στὴν παλαιὰ θέση, μετὰ τοὺς ἀναβαθμοὺς καὶ πρὸ τῆς ψαλμωδίας τῶν κανόνων, ὅπως ἰσχύει σήμερον στὶς Ἱερὲς Μονές. Δύναται ὁμως ἢ ὡς ἄνω ἀναφερόμενη ἀνάγνωση νὰ μετατεθεῖ στὸ τέλος τῆς Δοξολογίας τοῦ Ὁρθρου καὶ εἰδικὰ μετὰ τὴν Δοξολογία, ὅπως ἴσχυε στὸ ἀσματικὸ ἐνοριακὸ τυπικὸ, ἢ μετὰ τοὺς Αἴνους, ὅπως ἴσχυε στὴν ἀρχαία Ἱεροσολυμητικὴ Παράδοση καὶ Πράξη».

Τὸ ἀπόγευμα ἔλαβε χώρα ἡ Ε' Συνεδρία, μὲ πρῶτο εἰσηγητὴ τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἱερεμία Φούντα, Ἱεροκήρυκα καὶ Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «Ἡ λειτουργικὴ χρῆση τοῦ Ἱεροῦ Ψαλτῆρος». Ὁ ὁμιλητῆς τόνισε τὴν ἀνάγκη τῆς ἀνάγνωσης τοῦ ψαλτηρίου γιὰ τὴν προκοπὴ καὶ πνευματικὴ βοήθεια κάθε ὀρθόδοξης ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος καὶ τὴν σύνταξη ἀπὸ εἰδικούς ἐρμηνευτὲς Καταλόγου ἢ

Οί συμμετέχοντες στο Ε΄ Πανελλήνιο Λειτουργικό Συμπόσιο Στελεχών Ἱερῶν Μητροπόλεων

Corpus περιστασιακῶν Ψαλμῶν πρὸς ἀνάγνωση αὐτῶν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς σὲ κάθε ἀνθρώπινη περίσταση.

Τελευταῖος ὁμιλητὴς τῆς ἡμέρας ἦταν ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Σωτήριος Δεσπότης, Λέκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «*Μεταφράσεις τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἡ Θεία Λατρεία*». Τόνισε πῶς τὰ Εὐαγγέλια εἶναι μεταφράσεις τῶν ἀραμαϊστὶ ἐρμηνευθέντων λόγων τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ καὶ συνολικότερα τοῦ γεγονότος τῆς ἐνσαρκῆς παρουσίας στὴν οἰκουμενικὴ ἑλληνικὴ γλῶσσα μὲσω τοῦ μεταφραστικοῦ χαρίσματος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ δόθηκε κατὰ τὴν Πεντηκοστή. Ἡ ἴδια ἡ Λατρεία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μεταφραστικὸ μέσο (μέσω τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς Θείας Κοινωνίας) τῶν γεγονότων τῆς Θείας Οἰκονομίας στὸν Κόσμο.

Σὲ κάθε Συνεδρία οἱ ἐξειδικευμένες Εἰσηγήσεις ἔδωσαν τὴν ἀφορμὴ καὶ τὸ κίνητρο ὥστε οἱ κ. Σύεδροι νὰ διαπιστώσουν, τεκμηριώσουν καὶ κατανοήσουν «*ἐπὶ τὸ ὀρθότερον*» πολλὰ ἀπὸ τὰ δρώμενα καὶ τελούμενα κατὰ

τὴ λατρεία.

Κατὰ τὴν πρωινὴ ΣΤ΄ Συνεδρία μίλησε ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Ἀθανάσιος Βουρλῆς, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «*Ὁ τρόπος ἀναγνώσεως - ἐκφωνήσεως τῶν ἀγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων*». Ὁ ὁμιλητὴς ἔκανε μίαν ἱστορικὴ ἀναδρομὴ τῆς ὑπαρξῆς καὶ ἐκφωνήσεως τῶν ἀναγνωσμάτων τόσο στὴν λατρεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅσο καὶ διαχρονικὰ ἀπὸ τοὺς Ἀποστολικούς χρόνους ὡς σήμερα καὶ μάλιστα στὴν Ἑλληνορθόδοξη τελετουργία. Τόνισε μάλιστα ὅτι «*Ἡ Ἐκκλησία μὲσω τῆς ἐμμελοῦς ἀπαγγελίας προβάλλει τὴν ἀξία τοῦ Θείου λόγου, διασώζει τὴν ἱεροπρέπεια καὶ σοβαρότητα τῆς λατρείας καὶ ὑπηρετεῖ παιδαγωγικὰ καὶ ψυχαγωγικὰ τὸν πιστό*».

Δεύτερος καὶ τελευταῖος ὁμιλητὴς τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Συμποσίου ἦταν ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Καλλιακμάνης, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, μὲ θέμα: «*Τὰ ἀγιογρα-*

φικά ἀναγνώσματα καὶ τὸ θεῖον κήρυγμα». Ὁ ὁμιλητὴς ἀναφέρθηκε στὴν ἔκταση καὶ τὸν πλοῦτο τῶν ἀγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων ποὺ διαχέονται στὴ λατρεία, τὰ ὁποῖα καὶ ἐμπνέουν τοὺς ἱεροκήρυκες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Τόνισε ἰδιαίτερως ὅτι: α) Τὸ κήρυγμα εἶναι ἀπαραίτητο συστατικὸ τῆς λατρείας. β) Οἱ ἱεροὶ κανόνες καθορίζουν σαφῶς τὸν χρόνο, τὸν τόπο, τὸν φορέα τοῦ κηρύγματος, καθὼς καὶ τὶς προϋποθέσεις τῆς κηρυγματικῆς ἐρμηνευτικῆς. γ) Τὸ κήρυγμα δὲν εἶναι ἔργο ἀνθρώπινο, ἀλλὰ θεανθρώπινο καὶ συντελεῖται στὴν Ἐκκλησία μὲ τὸ φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐπακολούθησε εὐρεία καὶ γόνιμη συζήτηση ἐπὶ τῶν εἰσηγήσεων καὶ τέλος τὸν λόγον ἔλαβε ὁ προεδρεύων τοῦ Συμποσίου, Ἐλλογιμώτατος κ. Ἰωάννης Φουντούλης, Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος ἔκανε ἀνακεφαλαιωτικὴ εἰσήγηση ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμποσίου, ἀνέγνωσε τὰ πορίσματα καὶ τὶς προτάσεις καὶ εὐχαρίστησε ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν στὴν ἄσπογη καὶ ἐπιτυχημένη διοργάνωση τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ γεγονότος τῆς Ἐκκλησίας μας.

(3.11.2003)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπίσκεψη στὸν Μακαριώτατο τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῆς Βουλγαρίας κ. Georgi Parvanof

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος δέχθηκε σήμερα στὶς 5.30 τὸ ἀπόγευμα σὲ ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη, διάρκειας περίπου πενήντα λεπτῶν, τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τῆς Βουλγαρίας κ. Georgi Parvanof. Τὸν κ. Parvanof, ὁ ὁποῖος βρίσκεται σὲ ἐπίσημη ἐπίσκεψη στὴ χώρα μας, συνόδευαν ὁ Πρέσβης τῆς Βουλγαρίας στὴν Ἀθήνα κ. Stefan Stoyanof καὶ ἄλλοι Βούλγαροι ἀξιωματοῦχοι.

Τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τῆς Βουλγαρίας ὑποδέχθηκαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος καὶ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ κ. Δανιήλ, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης, Διευθυντὴς τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Σκλήφας, Ἀρχιγραμματέας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης π. Πατρίκιος Καλεώδης, Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ἐθιμοτυπίας τῆς Ἱερᾶς Συνό-

δου, ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης π. Προκόπιος Πετρίδης, Γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, ὁ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Θωμᾶς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰάκωβος Μπιζαούρης, Διευθυντὴς Προσωπικοῦ τῆς Ι.Α.Α. καὶ ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης π. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Ἐκπρόσωπος Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνάντησης, ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴ χαρὰ του γιὰ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ κ. Parvanof στὴ χώρα μας, ἡ ὁποία, ὅπως εἶπε, συμβάλλει στὴν περαιτέρω σύσφιγξη τῶν σχέσεων μεταξύ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ. Ἀναφέρθηκε μάλιστα στοὺς ἄριστους δεσμοὺς ποὺ διατηρεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας, ἀλλὰ καὶ στὴν ἀνάγκη στέρεας θεμελίωσης τῶν σχέσεων τῶν δύο λαῶν στὴ βάση τῆς ἀγάπης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ κ. Parvanof, ἐπισήμανε ὅτι οἱ δύο λαοὶ ὀφείλουν τὴν ὑπαρξὴ τους στὶς Ἐκκλησίες τους, ὑπογραμμίζοντας τὴ μεγάλη συνεισφορά ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει ἡ Ὁρθόδοξία στὴν ἐξάλειψη τῶν πολλῶν καὶ δύσκολων προβλημάτων ποὺ ἀντιμετωπίζουν στὴ σύγχρονη ἐποχὴ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Βουλγαρίας εὐχαρίστησε τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὶς προσπάθειες ποὺ, ὅπως σημείωσε, καταβάλλει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπισθοῦν οἱ ἀποσχιστικὲς τάσεις στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας. Τόνισε δὲ ὅτι μὲ τὶς προσπάθειες ὄλων καὶ ἰδιαίτερα τοῦ πιστοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ τὸ πρόβλημα τείνει νὰ ἐξαλειφθεῖ. Ὁ κ. Parvanof ἐπισήμανε ὅτι ἡ Πολιτεία στὴ Βουλγαρία διατηρεῖ ἄριστες σχέσεις μὲ τὴν τοπικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, παραμένοντας ὡστόσο ἀδιάλλακτη στὴν ἀντιμετώπιση τῆς παράνομης δράσης τῶν ποικίλων σεκτῶν.

Στὸ τέλος τῆς συνάντησης, ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴ μεγάλη του ἰκανοποίηση γιὰ τὸ ὅτι τόσο ὁ κ. Parvanof, ὅσο καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβέρνησης τῆς Βουλγαρίας, διαπνέονται ἀπὸ αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ πίστεως πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Καταλήγοντας, δήλωσε βέβαιος ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας θὰ καταφέρει νὰ κερδίσει τὸ χαμένο ἔδαφος καὶ νὰ προσφέρει τὴν πολύτιμη βοήθειά Της στὸν Ὁρθόδοξο λαὸ τῆς χώρας.

(6.11.2003)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη Μακαριωτάτου στή Θεσσαλονίκη

Τῆ Θεσσαλονίκη ἐπεσκέφθη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, προκειμένου νά συμμετάσχει στίς ἐκδηλώσεις ἐπί τῆ ἐορτῆ τοῦ Πολιούχου τῆς Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, ἀλλά καί στίς ἐκδηλώσεις γιά τήν ἐθνική μας ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Τὸ πρωὶ τῆς 26ης Ὀκτωβρίου τελέσθηκε στὸν Παναγιυρίζοντα Καθεδρικό Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί μὲ τὴ συμμετοχὴ ἐκπροσώπων ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κων. Στεφανόπουλου, τοῦ πρώην Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Χρ. Σαρτζετάκη, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολίτευσης κ. Κων. Καραμανλῆ, τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνάπτυξης κ. Ἀ. Τσοχατζόπουλου, τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἄμυνας κ. Γ. Παπαντωνίου, τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ κ. Εὐ. Βενιζέλου, τοῦ Ὑπουργοῦ Μακεδονίας - Θράκης κ. Χ. Καστανίδη, Ὑφυπουργῶν, Βουλευτῶν, τῶν ἐπικεφαλῆς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καί τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τῆς χώρας, τοῦ Νομάρχῃ Θεσσαλονίκης κ. Παν. Ψωμιᾶδη, τοῦ Δημάρχου τῆς πόλης κ. Β. Παπαγεωργόπουλου καί ἄλλων ἐπισήμων.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης

Μὲ ἀφορμὴ τὶς ἐξαγγελίες τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης γιά τὴν κατάργηση στρατιωτικῶν Μονάδων, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, προέβη στίς ἀκόλουθες δηλώσεις:

«Πρὶν ἀπὸ καιρὸ εἶχα δημοσιεύσει “Ἀνοιχτὴ Ἐπιστολὴ” πρὸς τοὺς ἀρμοδίους τῆς ἀκριτικῆς μου Ἐπαρχίας, ἀλλὰ καί γενικώτερα, διαμαρτυρόμενος γιά τὴν δραματικὴ συρρίκνωση τοῦ 583 Τ.Π. Κονίτσης καί τὴν μελετωμένη ὑποβάθμιση τῆς ὁγδῆς Μερραρχίας. Εἶχα λάβει, τότε, διαβεβαιώσεις ὅτι οἱ συνοριακοὶ Φρουροὶ θὰ ἀστυνομοῦν πλέον τὰ σύνορα, ἐνῶ στὸ Τάγμα θὰ ἐτοπο-

θετοῦντο, ἐν καιρῷ, ἐπαγγελματίες ὀπλίτες. Σὲ ὑψηλὰ ἱστάμενο πρόσωπο τῆς στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας εἶπα, ὅτι “δὲν ἀμφισβητῶ τὴν ἐντιμότητα καί τὴν εὐλικρίνειά σας, ἀλλὰ ἂν δὲν τὰ δῶ αὐτὰ νὰ ὑλοποιοῦνται, δὲν τὰ πιστεύω”.

Καὶ νὰ τώρα, προτοῦ νὰ σβῆση ὁ ἀπόηχος ἐκείνων τῶν διαβεβαιώσεων, ἔρχεται ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης νὰ διαγράψῃ τὶς προηγούμενες ὑποσχέσεις. Ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς ἀκριτικῆς Ἐπαρχίας διαμαρτύρομαι ἐντόνως γιά τὶς ἀπαράδεκτες αὐτὲς δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Γιατὶ φανερώνουν, ὅτι τὶς ἀποφάσεις του τὶς λαμβάνει μέσα ἀπὸ τὸ Γραφεῖο του, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὶς ἰδιαιτερότητες τῆς περιοχῆς μας καί τὸ πόσο εὐαίσθητα εἶναι τὰ σύνορά μας. Καὶ ξανατονίζω μὲν ὅτι οἱ συνοριακοὶ φρουροὶ ἐπιτελοῦν, ὅσο μποροῦν πιὸ καλά, τὸ ἔργο τους. Ὅμως ὁ ἀριθμὸς τους δὲν εἶναι ἐπαρκῆς καί, τὸ σπουδαιότερο, δὲν ἔχουν μόνιμη παρουσία στίς διάφορες περιοχὲς τῶν συνόρων, σὲ ἀντίθεση μὲ ὅ,τι συμβαίνει μὲ τὰ στρατιωτικὰ φυλάκια. Οἱ στρατιῶτες μας εἶναι μιὰ μεγάλη παρηγοριὰ γιά τοὺς λιγοστοὺς καί κατὰ τὸ πλεῖστον ἡλικιωμένους ἀκρίτες μας.

Ἄν οἱ κύριοι “ἀρμόδιοι” ἐπιδιώκουν νὰ σβῆση ἡ ἀκριτικὴ μας Ἐπαρχία, νὰ μᾶς τὸ ποῦν καθαρὰ. Ἐγώ, σὰν ὑπεύθυνος Ποιμενάρχῃς τῆς περιοχῆς κρούω τὸν κῶδωνα τοῦ ἐπὶ θύραις κινδύνου καί καλῶ τοὺς ἄρχοντες καί τὸν λαὸ σὲ ἐπαγρύπνηση. Διότι, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενο, “ὁ κόμπος ἔφτασε στὸ χτένι”. Ἄν συνεχιστῇ αὕτῃ ἡ καθοδικὴ πορεία, τότε ἡ περιοχὴ μας θὰ ἐρημώσῃ ἀπὸ ἀνθρώπους καί θὰ ἀκούγονται μόνον οἱ κρωγμοὶ τῶν ἀγρίων πτηνῶν καί οἱ φωνῆς τῶν ἀγρίων ζώων. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν θὰ τὸ ἐπιτρέψουμε νὰ γίνῃ. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, μονοιασμένοι καί ἐνωμένοι, θὰ συνεχίσουμε νὰ φυλάμε τὶς ἐθνικὲς αὐτὲς Θερμοπύλες. Κύριοι “ἀρμόδιοι” ἀνανήψατε. Οἱ ἀκρίτες ἀξίζουν καλύτερη μεταχείριση. Καὶ πρέπει νὰ τοὺς τὴν προσφέρετε. Ἐχετε καθῆκον καί χρέος ἀπέναντι στὴν Ἱστορία».

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Γλυφάδας

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Γλυφάδας, μὲ ἀφορμὴ τὸν Ἑορτασμὸ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ τοῦ Ἱατροῦ καί εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ἐντόνου ἐνδιαφέροντός της διὰ τοὺς νοσηλευομένους

εις τὰ εὐρισκόμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πνευματικῆς τῆς δικαιοδοσίας Θεραπευτήρια, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς Ἱατροὺς καὶ τὸ Νοσηλευτικὸ προσωπικὸ αὐτῶν, πραγματοποιοῦσε εἰδικὴ ἐκδήλωση τιμῆς εἰς τὸ Νοσοκομεῖο «ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΝ ΒΟΥΛΑΣ».

Κατ' αὐτήν, ἐτελέσθη Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Νοσοκομείου, ἱερουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γλυφάδας κ. Παύλου, ὁ ὁποῖος εὐλόγησε τοὺς ἐργαζομένους καὶ τοὺς εὐχαρίστησε διὰ τὴν προσφορά τῆς ἀγάπης τους πρὸς τὸν ἀνθρώπινο πόνο.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐδέχθη αὐτοὺς εἰς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπου ὁ Καθηγητὴς Καρδιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Παῦλος Τούτουζας, ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἡ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΑΤΡΙΚΗ».

Ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε μὲ ἐπίκαιρο χαιρετισμὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γλυφάδας κ. Παύλου καὶ προσφορὰ ἀναμνηστικῶν δώρων.

(23.10.2003) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐγκαίνια Βιβλιοπωλείου Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Μὲ πληθωρικὴ συμμετοχὴ Ἱεροῦ Κλήρου ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, ἐκπροσώπων τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τῆς Πόλεως καὶ τοῦ Νομοῦ, Καθηγητῶν Πανεπιστημίου καὶ πολλῶν χριστιανῶν, τελέσθησαν χθὲς Δευτέρα 13 Ὀκτωβρίου, στίς 7 μ.μ., Ἐγκαίνια τοῦ νέου Βιβλιοπωλείου τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΩΝ» στῆ Χαλκίδα.

Τὸ Βιβλιοπωλεῖο, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ παράρτημα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ ἀπὸ τὰ ἔσοδά του θὰ καλύπτονται οἱ φιλανθρωπικὲς ἀνάγκες τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, στεγάσθηκε σὲ ἰδιόκτητο κατάστημα τοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἀρρένων τῆς Μητροπόλεώς μας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβάντων 32.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁμιλίας του στὰ Ἐγκαίνια τοῦ Βιβλιοπωλείου, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Χρυσόστομος, ἀναφέρθηκε στὴν ἀξία τούτης τῆς νέας ποιμαντικῆς πρωτοβουλίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἢ ὁποία ἔρχεται νὰ τονώσει τὴν ἱεραποστολικὴ προσπάθεια τὴν ὁποία ἐκείνη καταβάλλει, ἀλλὰ παράλληλα καὶ

Ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Βιβλιοπωλείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

τὸ φιλανθρωπικὸ τῆς ἔργο καὶ τὴν ὅσο τὸ δυνατόν καλύτερη διαβίωση τῶν νέων ἀνθρώπων ποὺ φιλοξενοῦνται στὰ ἴδρύματα τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Παράλληλα εὐχαρίστησε τὰ μέλη τῶν ὑπὸ τὴν Προεδρία του Διοικητικῶν Συμβουλίων, τόσο τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ὅσο καὶ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ἀλλὰ καὶ τὸν πολλὰ κοπιάσαντα γιὰ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ χώρου καὶ τὴν προετοιμασία του καὶ ἔχοντα τὴν εὐθύνη λειτουργίας τοῦ Βιβλιοπωλείου Αἰδ. Πρωτ. π. Κωνσταντῖνο Εὐριπίδη, Ἐφημέριο Νέας Λαμψάκου.

Στὸ τέλος δέ, παρακάλεσε τοὺς χριστιανοὺς τῆς Μητροπόλεως νὰ στηρίξουν μὲ ὅλες τους τὶς δυνάμεις τὴ νέα αὐτὴ ἱεραποστολικὴ προσπάθεια, τονίζοντας ὅτι τὰ σχέδια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἶναι, ὁ χώρος τοῦ Βιβλιοπωλείου νὰ ἀποτελέσει ἐστία πολιτισμοῦ μέσῳ συναντήσεων νεολαίας, παρουσιάσεων βιβλίων κτλ.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος

110 χρόνια συμπληρώνονται φέτος ἀπὸ τότε ποὺ ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος ἔμεινε στὴ Λαμία καὶ ὑπηρέτησε ὡς Ἱεροκήρυκας Φθιωτιδοφωκίδος, ἀφήνοντας ἀνεξίτηλα τὰ ἴχνη τῆς ἀγιοπατερικῆς του βιοτῆς, ὥστε μέχρι σήμερα νὰ διατηρεῖται ζωηρὴ ἢ παράδοση τῆς διαβάσεώς του καὶ δικαίως νὰ κατατάσσεται μεταξὺ τῶν ὀκτῶ τοῦ παντίμου χοροῦ τῶν Φθιωτῶν Ἀγίων.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας διοργάνωσε τὶς παραπάνω λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις:

Τὴν Κυριακὴ 9 Νοεμβρίου, ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἐτελέσθη στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαμίας Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Νικολάου. Κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία ὁ Σεβασμιώτατος χειροτόνησε Πρεσβύτερο τὸν Διάκονο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ π. Νικόλαο Κατσαρέλη.

Στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐτέλεσε ἀγιασμό καὶ κατέθεσε θεμέλιο λίθο στὸν ὑπὸ ἀνέγερση Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Νεαπόλεως Λαμίας (περιοχὴ Ρεβενίων - πλησίον Super Market Γαλαξίας).

(6.11.2003) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερά Μητρόπολις Σύρου

Τὸ Σάββατο, 11η Ὀκτωβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β΄ ἐτέλεσε τὸν Ἀγιασμό τῆς ἐνάρξεως, γιὰ δευτέρη συνεχὴ χρονιά, τοῦ Κέντρου Μέριμνας Οἰκογενείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὴν κατάμεστη αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως. Ἡ ἀθρόα συμμετοχὴ τοῦ κόσμου ἀπέδειξε, γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ, τὸ εὐστοχόν, ἀφενὸς τῆς ἀποφάσεώς του γιὰ τὴν ἴδρυση ἐνὸς προτύπου εἰδικοῦ Κέντρου γιὰ τὴν οἰκογένεια, καὶ ἀφετέρου τὴν πραγματικὴ ἀνάγκη, τὴν ὁποία εἶχε ἡ τοπικὴ μας κοινωρία, ἀπὸ ἓναν τέτοιο φορέα, ποὺ νὰ ἀσχολεῖται θεραπευτικά, μὲ τρόπο ἐπιστημονικὸ καὶ οὐσιαστικὸ μὲ τὴν οἰκογένεια καὶ τὰ προβλήματά της.

Πρὶν κηρύξει τὴν ἐναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κέντρου ὁ Σεβασμιώτατος, ἀπηύθυνε προσλαλιὰ ἐμπνευσμένη καὶ ἐνθουσιώδη, ἀναφερθεὶς στὴν ἀγωνία του ὡς Ἐπισκόπου, γιὰ νὰ βοηθήσει πραγματικά καὶ ἀποτελεσματικά τὶς οἰκογένειες τῆς Μητροπολιτικῆς μας Περιφέρειας, στὸ ἱστορικὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Κέντρου καὶ εὐχαρίστησε τοὺς ἰδρυτὲς καὶ στελέχη τοῦ Κ.Μ.Ο., Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Μελέτιο Ζαχαρόπουλο, ὑπεύθυνο Συντονιστὴ τοῦ Κ.Μ.Ο., καὶ τοὺς κ.κ. Γεώργιο Κίσσα, Λεωνίδα Κωλλέτη καὶ Κυριάκο Βλασσόπουλο, γιὰ τὴν ὀλόθυμη συμπαράσταση καὶ προσφορὰ τους πρὸς τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία.

(7.11.2003) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας, Μακαριώτατος Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ.κ. Σάββας κατόπιν προσλήψεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Εἰρηναίου τοῦ Α΄, ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας ἐπεσκέφθη τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀπὸ 17ης ἕως 24ης Ὀκτωβρίου 2003 καὶ προσεκύνησε τὰ Πανάγια Προσκυνήματα τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διарκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παράγρ. 4, 29 παράγρ. 2, 59 παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 158/τ. Α'/11.9.1970).

3. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

4. Τὰς πολλαπλὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας εἰς θέματα ἀθλήσεως τοῦ σώματος.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 268/9.4.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γλυφάδας κ. Παύλου.

6. Τὴν ἀπὸ 22.9.2003 γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὴν ἀπὸ 10.10.2001 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερά Μητρόπολη Γλυφάδας Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ - Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΣΤΩΡ - ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὸν ἐλεγχον καὶ ἐποπτεῖαν αὐτῆς καὶ θὰ ἐδρεύει στὴν πόλιν τῆς Γλυφάδας.

Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Ἄρθρον 1

Σύστασις-Ἐπωνυμία-Ἔδρα

Στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεση πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία αὐτῆς συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία «ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ - Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΣΤΩΡ», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐξαρτημένη ἀπὸ αὐτό, αὐτοτελοῦς διαχείρισις καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ πόλις τῆς Γλυφάδας. Τὸ Ἴδρυμα θὰ στεγάζεται καὶ θὰ λειτουργεῖ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 10 Τ.Κ. 16675.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι νὰ συμβάλει στὴν πληρέστερη καὶ ἀρτιότερη

Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ - Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΣΤΩΡ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας

Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΠΟΥΔΩΝ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος

Τροποποίηση κανονισμοῦ λειτουργίας καὶ διαχείρισις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ-ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ»» τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων Κοκκίνη Χάνι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης

πνευματική, ποιμαντική, κατηχητική, πολιτιστική και κοινωνική διακονία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας στὸ πλαίσιο τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, Παράδοσης καὶ Διδασκαλίας, ἰδιαίτερα πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἐνθάρρυνσης τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως τῶν νέων, τῆς καλλιέργειας σὲ αὐτοὺς ἀθλητικῶν ἰδεωδῶν καὶ τῆς προώθησης τῆς πνευματικῆς προόδου των.

Ἄρθρον 3

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ εἶναι:

α. Ἡ διοργάνωση διενοριακῶν πρωταθλημάτων ἀρρέων καὶ θηλέων, στὸ πλαίσιο τῆς προοπτικῆς γνωριμίας τῶν νέων διαφόρων ἐνοριῶν τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ καλλιέργειας πνεύματος πραγματικῆς εὐγενοῦς ἄμιλλας μεταξὺ αὐτῶν,

β. Ἡ δημιουργία ἀθλητικῶν κέντρων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐν γένει γιὰ τὴν ἀθλήση καὶ δημιουργικὴ ψυχαγωγία τῶν νέων σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν κατήχηση καὶ πνευματικὴ καλλιέργειά των,

γ. Ὅποιοδήποτε ἄλλο πρόσφορο μέσο ἤθελε ἀποφασίσει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 4

Ὁργάνωση - Διοίκηση - Διοικητικὸ Συμβούλιο

Τὸ Ἰδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας καὶ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.) ποῦ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α. τὸν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γλυφάδας, ὡς Πρόεδρος,

β. τὸν ἐκάστοτε Πρωτοσύγγελο ἢ Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο ἢ ἄλλο προσοντούχο κληρικὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, ὡς Ἀντιπρόεδρο, ὁ ὁποῖος σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου θὰ ἀναπληρῶναι αὐτὸν καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ.,

γ. τρεῖς κληρικούς τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ λαϊκοὺς, ἄνδρες ἢ γυναῖκες κατοίκους τῆς περιφέρειας τῆς ποῦ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους, τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὸν

ἀθλητισμὸ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ ὡς ἄνω τρία τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῆς παραγράφου 1γ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ) διορίζονται μαζὶ μὲ τὰ ἀντίστοιχα ἀναπληρωματικὰ μέλη ποῦ διαθέτουν τὰ αὐτὰ προσόντα, γιὰ μία τριετία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γλυφάδας, ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή πρόταση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο, οἱ δὲ διορισθέντες δύναται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

Μέλη τοῦ Δ.Σ. ποῦ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ κωλύονται στὴν ἀσκηση αὐτῶν ἢ δὲν ἐπιδεικνύουν ἐν γένει ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἐκτέλεσή τους, ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποῦ ἐρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν σκοπὸ τοῦ Ἰδρύματος, ἢ παραιτοῦνται πρὶν ἀπὸ τὴ λήξη τῆς θητείας τους, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γενικὸ Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ κάθε δίμηνο καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἢ ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή αἴτηση πρὸς τὸν Πρόεδρον τριῶν τουλάχιστον μελῶν.

Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται ὅπωςδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ καὶ μὲ ἐντολή του, ὁ Ἀντιπρόεδρος, καὶ δύο τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέλη του, οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωσι ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἢ ψήφος τοῦ Προέδρου, ἢ, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου.

Ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τίς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α. ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποῦ ἀφορᾷ στὴν ὀργάνωση, διοίκηση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, στὴ διαχείριση καὶ ἀξιοποίηση ἐν γένει τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων, ποῦ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος, καὶ στὴ διάθεση τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος,

καθώς και για κάθε ζήτημα που σχετίζεται με την εκπλήρωση των σκοπών αυτού,

β. συνεργάζεται για όλα τα σχετικά ζητήματα με το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, με τα Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν και με τα Διοικητικά Συμβούλια τῶν κοινωφελῶν και λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς περιφέρειας τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, με διάφορους ἀθλητικούς, πολιτιστικούς, ἐπιστημονικούς και λοιπούς συλλόγους, καθώς και με τὴν Νομαρχιακή και Τοπική Αὐτοδιοίκηση, τοὺς τοπικούς φορεῖς και ἐν γένει τις ἀρμόδιες κρατικές ὑπηρεσίες για τὴν προαγωγή και ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος,

γ. μεριμνᾷ για τὴν ἐξεύρεση οικονομικῶν πόρων και για τὴν εὐρυθμη, ὁμαλή, ἀπόσκοπη και ἀποτελεσματική λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος,

δ. καταρτίζει τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμό και τὸν ἐτήσιο Ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποίους και ὑποβάλλει για ἔγκριση στο οἰκεῖο Μητροπολιτικό Συμβούλιο,

ε. ἀποφασίζει για κάθε ἄλλο θέμα τὸ ὁποῖο ἀνακύπτει κατά τὴν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ και δὲν προβλέπεται ρητὰ σὲ αὐτόν, με τὴν ἐπιφύλαξη τῆς ἔγκρισης τῶν Πράξεων του ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

Ἄρθρον 6

Ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου,
τοῦ Γραμματέα και τοῦ Ταμῆ τοῦ Διοικητικοῦ
Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

α. ἔχει τὴν εὐθύνη ὅλων τῶν δραστηριοτήτων και τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος και συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. για τὴν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν αὐτοῦ,

β. ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς και Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς και ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς και σὲ ὅλες του τις σχέσεις με ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς, νομικά και φυσικά πρόσωπα.

γ. λαμβάνει γνώση ὅλων τῶν εἰσερχομένων και ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει με τὸν Γραμματέα ὅλη τὴν ἀλληλογραφία αὐτοῦ και συνυπογράφει με τὸν Ταμῆ τὰ οικονομικῆς φύσεως ἐγγραφα

δ. συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ τακτικές ἢ ἔκτακτες συνεδριάσεις, διευθύνει τις σὲ αὐτὲς συζητήσεις και συνυ-

πογράφει με τὸν Γραμματέα τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων,

ε. ἐν γένει μεριμνᾷ για τὴν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ και τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος, σὲ ὅλες τις ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ και ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ τὸ Βιβλίο Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος και συντάσσει ὅλα τὰ ἐγγραφα και ὅλη τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος, για τὴν ὁποία ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρο και τὴν ὁποία συνυπογράφει με αὐτόν. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ Βιβλίο Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει με τὸν Πρόεδρο τὰ ἐν λόγῳ πρακτικά τὰ ὁποία συντάσσει και φυλάσσει τὰ ἐγγραφα, τὴν ἀλληλογραφία, τὰ βιβλία και τὴ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ Ταμῆς τοῦ Δ.Σ. ἐνεργεῖ για λογαριασμό τοῦ Δ.Σ., ἐναντι τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, τις διαχειριστικές πράξεις ἀναφορικά με τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα, που ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος. Τηρεῖ τὸ Βιβλίο Ταμείου, καθώς και τὰ Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως και ἐντάλματα Πληρωμῆς τοῦ Ἰδρύματος, εἰσπράττει κάθε ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος με διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως, θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη με τὴν ἐνδειξη «Διὰ τὸν Ἀθλητικὸν Ὄργανισμὸν - Ὁ Ἅγιος Νέστωρ», τὰ ὁποία συνυπογράφει με τὸν Πρόεδρο, διενεργεῖ τις πληρωμὲς για κάθε δαπάνη που προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό βάσει διπλοτύπων Ἐνταλμάτων Πληρωμῆς, θεωρημένων ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη, τὰ ὁποία ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἄλλωστε και για ὅλα τὰ οικονομικῆς φύσεως ἐγγραφα, με τὸν Πρόεδρο, εὐθύνεται για τὴν φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποία κατατίθενται σὲ ἰδιαίτερο λογαριασμό μίας ἀπὸ τις Τράπεζες που λειτουργοῦν στὴν πόλη τῆς Γλυφάδας στὸ ὄνομα Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως με τὴν ἐνδειξη «Διὰ τὸν Ἀθλητικὸν Ὄργανισμὸν - Ὁ Ἅγιος Νέστωρ» και διενεργεῖ καταθέσεις και ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., για τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἢ ψῆφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, και σχετικῆς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτήσεως. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ Βιβλίο Κτηματολογίου και τὸ Βιβλίο Ὑλικοῦ.

Ἄρθρον 7
Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει αὐτοτελὴ διαχείριση, τηρεῖ δέ, μὲ τὴν μέριμνα τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμῖα τοῦ Δ.Σ., τὰ Γενικὰ καὶ Διαχειριστικὰ αὐτοῦ Βιβλία, μὲ ἰδίᾳ ἀρίθμηση τὸ καθένα κατὰ φύλλο καὶ θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Γλυφάδας, ἤτοι:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων,
2. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.,
3. Βιβλίον Ταμείου καὶ ἀριθμημένα κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῆς, τὰ ὅποια εἶναι ἐκτελεστὰ ἐφόσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμῖα τοῦ Ἰδρύματος,
4. Βιβλίον Κτηματολογίου, στὸ ὅποιο καταγράφονται ὅλα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποῦ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος,
5. Βιβλίον Ὑλικοῦ, στὸ ὅποιο καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποῦ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 8
Πόροι τοῦ Ἰδρύματος καὶ διάθεσή τους

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:
 - α. οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας,
 - β. πρόσοδοι ἀπὸ τὴν πραγματοποίησιν διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων νόμιμα διενεργουμένων κ.ἄ.,
 - γ. Δωρεές, ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες κινητῶν καὶ ἀκινήτων φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, καταλειπόμενες ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ περιερχόμενες κατὰ πλήρη κυριότητα στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως,
 - δ. εἰσφορὲς σὲ εἶδος ἢ σὲ χρῆμα, φίλων τοῦ Ἰδρύματος,
 - ε. κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, ἐπιχορηγήσεις τῆς Νομαρχιακῆς ἢ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, Ὄργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημόσιου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐπιχορηγήσεις φυσικῶν προσώπων καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση,
 - στ. κάθε ἄλλη πρόσοδος, σύμφωνη μὲ τὸ Ὅρθόδοξο Χριστιανικὸ πνεῦμα, ποῦ προέρχεται ἀπὸ κάθε εἶδους

δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος καὶ κάθε νόμιμη πηγὴ καὶ δὲν κατονομάζεται ρητὰ στὸν παρόντα Κανονισμό.

2. Ἡ περιέλευση οἰουδήποτε κινήτου ἢ ἀκινήτου πράγματος στὴ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος γίνεται πάντα στὸ ὄνομα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὸ ὅποιο μεταβιβάζεται ἡ κυριότητα, νομὴ καὶ κατοχὴ τοῦ πράγματος. Στὴν πράξιν δὲ τῆς μεταβίβασης γίνεται εἰδικότερη μνεία καὶ ἀναφορὰ μὲ τὴν ἐνδειξὴ «Διὰ τὸν Ἀθλητικὸν Ὄργανισμὸν - Ὁ Ἅγιος Νέστωρ», ποῦ, ὡς Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα, θὰ ἔχει τὴν χρῆση, γιὰ ὅσο χρόνο ὑφίσταται, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ του.

3. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατὸ τὸν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ποῦ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον:

- α. γιὰ τὴ δημιουργίαν ἀθλητικῶν κέντρων καὶ ἐγκαταστάσεων ἢ τὴν ἐνοικίασιν ἀνάλογων χώρων,
- β. γιὰ τὴν προμήθειαν διαφόρων ἀθλητικῶν ὀργάνων κ.ἄ.,
- γ. γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ποικίλων παγίων καὶ λοιπῶν ἐξόδων λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος,
- δ. γιὰ τὴ διοργάνωσιν διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴ χρηματοδότησιν ὄλων ἐν γένει τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος καὶ γιὰ τὴν κάλυψιν κάθε ἄλλης δαπάνης τοῦ Ἰδρύματος ποῦ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένον Προϋπολογισμὸν αὐτοῦ καὶ κάθε δαπάνης ποῦ ἀνακύπτει, συμπεριλαμβανομένης αὐτῆς τῆς ἀμοιβῆς διαφόρων προσώπων ποῦ ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν προπόνησιν καὶ ἐξάσκησιν τῶν νέων, καὶ ἀποσκοπεῖ στὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του.

4. Τὸ τυχὸν χρηματικὸ πλεόνασμα ἀπὸ τὴν οικονομικὴ διαχείρισιν τοῦ Ἰδρύματος, κατατίθεται σὲ ἰδιαιτερο λογαριασμὸν μίας ἀπὸ τὰς Τράπεζας ποῦ λειτουργοῦν στὴν πόλιν τῆς Γλυφάδας, στὸ ὄνομα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως μὲ τὴν ἐνδειξὴ «Διὰ τὸν Ἀθλητικὸν Ὄργανισμὸν - Ὁ Ἅγιος Νέστωρ».

Ἄρθρον 9
Σφραγίδα - Τελικὲς διατάξεις

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίᾳ σφραγίδα μὲ δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὅποια φέρει στὸ κέντρο τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νέστορος. Στὸν ἐξωτερικὸ μὲν κύκλον ἀναγράφονται οἱ λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ», στὸν ἐσωτερικὸ δὲ ἡ ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος «ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ - Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΣΤΩΡ».

Ἄρθρον 10

Τὸ παρὸν Ἴδρυμα, μὲ τὴν ὡς ἄνω μορφή καὶ ὀργάνωση, καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἢ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, ποὺ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ τοῦ ἢ καταστῆ ἀνέφικτη ἢ λειτουργία του. Σὲ κάθε περίπτωση κατάρτησης τοῦ Ἰδρύματος, ἢ χρῆση τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων, ἢ ὁποία εἶχε παραχωρηθεῖ στὸ Ἴδρυμα, ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὴν πλήρη κυριότητα τοῦ ὁποίου ἄλλωστε καὶ αὐτὰ ἀνήκουν.

Ἄρθρον 11

1. Ὁ Παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Κάθε τροποποίηση αὐτοῦ γίνεται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἢ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, ποὺ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Δημοσιεύεται δὲ ὅπως καὶ ὁ παρῶν Κανονισμὸς.

Ἄρθρον 12

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα 10 Ὀκτωβρίου 2003

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

**Σύσταση Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
μὲ τὴν ἐπωνυμία «ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ»**

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτεῖχου καὶ Ὀρεστιάδος.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. Γ.332/26.6.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτεῖχου καὶ Ὀρεστιάδος κ. Νικηφόρου.

5. Τὴν ἀπὸ 28.7.2003 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 28.8.2003 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Διδυμοτεῖχου καὶ Ὀρεστιάδος Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτεῖχου καὶ Ὀρεστιάδος καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Διδυμοτεῖχου. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Ἄρθρον 1

Σύστασις Ἰδρύματος - Ἔδρα - Σφραγίδα

1. Συνιστᾶται θρησκευτικὸν καθίδρυμα κοινωφελοῦς σκοποῦ μὲ τὴν ἐπωνυμία «ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ», με ἔδρα τὸ Διδυμότειχο, πού ἀποτελεῖ οἰωνεὶ ἀνεξάρτητη ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως.

2. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ καὶ νομικὴ ἐξάρτηση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος καὶ ἀποβλέπει στὴν διακονία τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, στὸ πλαίσιο τοῦ κατωτέρου σκοποῦ.

3. Ἡ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι κυκλικὴ φέρουσα στὸ μέσον καὶ ἐπὶ σταυροῦ τὸν δικέφαλον ἀετὸν καὶ σὲ δύο ὁμόκεντρος κύκλους γράφουσα, στὸν μὲν ἐξωτερικὸν «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ», στὸν δὲ ἐσωτερικὸν «ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΠΟΥΔΩΝ».

Ἄρθρον 2 Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 συνιστωμένου Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ ἐνδυνάμωση καὶ ἐπιμόρφωση τῶν λειτουργῶν καὶ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἔτσι ὥστε μέσα στὰ πλαίσια τῆς Ἑλληνορθοδόξου πνευματικότητος καὶ παραδόσεως, νὰ δίνουν ζωντανὴ καὶ ἀκέραιαν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελίου στὸ σύγχρονο κόσμο.

2. Ἡ θεώρηση, ἡ μελέτη καὶ ἡ ἔρευνα τῶν οικονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ πνευματικῶν ἐν γένει προβλημάτων ὑπὸ τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ πνεῦμα καὶ σύμφωνα μὲ τις παραδόσεις καὶ ἀνάγκες τοῦ Γένους μας.

3. Ἡ προβολὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας παραδόσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἰδιοπροσωπείας, ἡ ἄσκηση τῆς σύγχρονης ἐκκλησιαστικῆς ποιμαντικῆς καὶ ἱεραποστολῆς καὶ ἡ ἐνίσχυση τοῦ ἔργου τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

4. Ἡ παροχὴ τεχνικῆς καὶ ὑλικῆς βοήθειας γιὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ τόπου ἢ τὴν ἱκανοποίησιν φιλανθρωπικῶν καὶ εὐαγῶν σκοπῶν.

5. Ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ σύσφιγξις τῶν σχέσεων τῶν νέων τῆς εὐρύτερης περιοχῆς.

Ἄρθρον 3 Ἐκτέλεσις σκοποῦ

Ἡ ἐκπλήρωση τοῦ ἀναγραφομένου στὸ ἄρθρο 2 σκο-

ποῦ ἐπιδιώκεται βασικῶς μὲ τὴν ὀργάνωση ἐιδικῶν κατὰ περίπτωσιν συνεδρίων, διασκέψεων καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων, γενικώτερα δὲ μὲ τὰ προσφορώτερα μέσα, ὅπως ἐνδεικτικὰ τὰ παρακάτω:

1. Ἡ διεξαγωγὴ ἐπιστημονικῆς ἔρευνας, κυρίως στὸ θεολογικὸ καὶ κοινωνικὸ πεδίο καὶ ἡ ἐξασφάλισις καὶ ἀξιοποίησης τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας.

2. Ἡ ἐπιμόρφωση ἐνηλίκων καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἐκπαιδευτικῶν καὶ μορφωτικῶν δραστηριοτήτων στὸ πλαίσιο τῆς κειμένης νομοθεσίας.

3. Ἡ συμβολὴ στὴν κατάρτιση στελεχῶν τῆς Ἐξωτερικῆς Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς μὲ τὴν παροχὴν ὑποτροφιῶν καὶ μὲ ἄλλες ἐκπαιδευτικὰς εὐκαιρίας καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ στήριξις τῆς.

4. Ἡ ἐξασφάλισις ἐθελοντικῶν ἢ ἀμοιβομένων ὑπηρεσιῶν.

5. Ἡ συνεργασία μὲ τοὺς παράγοντες οικονομικῆς, πνευματικῆς, πολιτιστικῆς καὶ διοικητικῆς ἀναπτύξεως.

6. Ἡ συνεργασία ἐντὸς διορθοδόξου καὶ οἰκουμενικοῦ πλαισίου μὲ πρόσωπα, Ἰδρύματα καὶ Ὄργανισμοὺς, στὰ πλαίσια τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

7. Ἡ διοργάνωσις καταλλήλων ἐκδηλώσεων γιὰ τὴν ἀναζωογόνησιν καὶ στερέωσιν τῶν ἑλληνορθοδόξων παραδόσεων καὶ θεσμῶν καὶ τὴν ἐνδυνάμωσιν τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐπικοινωνίας τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Θρακιωτῶν.

Ἄρθρον 4 Ὄργανα Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα συγκροτεῖται ἀπὸ τὰ παρακάτω ὅργανα:

1. Τὰ συλλογικὰ ὅργανα ἀποφασιστικῆς ἀρμοδιότητος (Διοικήσεως), ἧτοι: α) τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, β) τοῦ διοικούντων τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 παραρτήματα συλλογικῶν ὀργάνων.

2. Τὰ συλλογικὰ ὅργανα συμβουλευτικῆς ἢ ἐπικουρικῆς ἀρμοδιότητος, ἧτοι: α) τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 συνάξεως τῶν ἐταίρων, β) τῶν κατὰ τις διατάξεις τοῦ παρόντος λοιπῶν ὀργάνων γνωμοδοτικῆς ἀρμοδιότητος καὶ

3. Τις ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 5

Διοικητικὸν Συμβούλιον

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἑπτὰ (7) μέλη, ἤτοι: α) ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Διδυμοτείου καὶ Ὁρεστιάδος, ὡς Προέδρου. Τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληρεῖ ὁ Πρωτοσύγκελλος ἢ ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος ἢ ὁ νόμιμος ἐκπρόσωπός του, β-δ) ἐκ τριῶν (3) Κληρικῶν, ὀριζομένων ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Διδυμοτείου καὶ Ὁρεστιάδος με διετὴ θητείαν, ε) ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Δημάρχου τῆς ἑδρας τοῦ Ἰδρύματος, στ-ζ) ἐκ δύο (2) διακεκριμένων προσώπων καταγομένων ἐκ τῆς περιοχῆς τῆς Μητροπόλεως, διακρινομένων γὰ τὴν εὐσέβεια καὶ τὸ ἦθος τους, τὴν μόρφωση καὶ τὴν ἐνασχόλησίν τους με τοὺς τομεῖς δράσεως τοῦ Ἰδρύματος, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τους ὀριζομένων με διετὴ θητεία ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Διδυμοτείου καὶ Ὁρεστιάδος κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐπιλεγομένων ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀπὸ κατάλογο πέντε (5) τουλάχιστον ὑποψηφίων, συντασσόμενον ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Διδυμοτείου καὶ Ὁρεστιάδος.

2. Ἡ παραμονὴ στὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν ἐπιθητεία μελῶν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζομένων λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς πρώτης συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου ἔτους.

3. Ἐφ' ὅσον τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ δὲν κατέχει κάποιος ἐκ τῶν ἀνωτέρω μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς μετέχει αὐτοῦ ὡς πρόσθετον μέλος μετὰ ψήφου, ἀναπληρούμενος ἀπὸ ἀνώτερον ὑπάλληλον, ποῦ διορίζεται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἀπέχει τῶν συνεδριάσεων ὅταν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀσχολεῖται με θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ποῦ ἔχουν σχέση με τὴν ἀσκηση ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ τρόπου ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων του.

4. Γὰ τὴν συγκρότηση τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ Πρόεδρος ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς νομίμου ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καλεῖ ἐγγράφως τὰ φυσικὰ πρόσωπα, ὅπως καταθέσουν δήλωσιν περὶ ἀποδοχῆς τῆς συμμετοχῆς τους στὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Γὰ ὅσα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω μέλη δὲν ἀπαντήσουν θετικὰ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ προσκλητηρίου ἐγγράφου, ἢ Ἱερὰ Μητρόπολις Διδυμοτείου καὶ Ὁρεστιάδος ὀρίζει ἐντὸς δεκαπενθημέρου τοὺς

ἀντικαταστάτες τους με τοὺς ἀναπληρωτῆς τους, ἀπὸ προσωπικότητες, ποῦ ἔχουν κατὰ τὸ δυνατόν ιδιότητα παραπλήσια με ἐκείνην τῶν ἀντικαθισταμένων.

5. Ἐκτοτε καὶ στὸ διηλεκτὸν, ἢ διαδικασίᾳ ἀντικαταστάσεως τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπὶ θητεία μελῶν, πρέπει νὰ ὀλοκληρώνεται τὸ ἀργότερον δύο μῆνες πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτῶν. Γὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Διδυμοτείου καὶ Ὁρεστιάδος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον προβαίνουν ἐγκαίρως στὴν ἐπιλογὴν τῶν μελῶν ποῦ ὀρίζονται στὸ β-γ) καὶ δ) καὶ ε) ὅπως ὀρίσουν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τοὺς ἐκπροσώπους τους γὰ ὅσα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω μέλη δὲν ἔχει ὑπάρξει θετικὴ ἀπάντησι ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ προσκλητηρίου ἐγγράφου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον προβαίνει στὸν διορισμὸν γὰ μία διετίαν, τῶν ἀντικαταστατῶν τῶν μελῶν ποῦ λείπουν.

7. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, καλούμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τουλάχιστον δέκα (10) ἡμέρες πρὸ τῆς συνεδρίας, συνέρχεται στὴν ἑδρα τοῦ Ἰδρύματος, τακτικῶς μὲν ἀνὰ τετράμηνον, ἐκτάκτως δὲ ὅταν παρίσταται ἀνάγκη. Ἐπὶ αἰτήσῃ τουλάχιστον τριῶν (3) μελῶν, ὁ Πρόεδρος, ὑποχρεοῦται ὅπως συγκαλέσει τὸ Συμβούλιον εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον βρίσκεται σὲ ἀπαρτία, ἐὰν παρίστανται τουλάχιστον τρία (3) ἐκ τῶν μελῶν, ἀποφασίζει δὲ κατὰ πλειοψηφίαν, νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου, σὲ περίπτωσιν ἰσοψηφίας. Μόνον με τὴν ὁμοφωνίαν πάντων τῶν παρισταμένων μελῶν μποροῦν νὰ ἀχθοῦν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς συζήτησιν καὶ θέματα μὴ ἀναγεγραμμένα στὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἢ ὅποια ἀποστέλλεται μαζὶ με τὴν πρόσκλησιν.

8. Οἱ ἀποφάσεις, ποῦ λαμβάνονται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, διατυπώνονται σὲ σχέδιο καὶ ὑπογράφονται στὴν ἰδίαν συνεδρίαν ἀπὸ τὰ παριστάμενα μέλη καὶ τίθενται πάραυτα σὲ ἰσχύ. Τὰ πρακτικὰ ἐν συνόλῳ, ἐπικυροῦνται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην τακτικὴν συνεδρίαν, ὑπογραφόμενα ὑπὸ πάντων τῶν παρισταμένων μελῶν.

Ἄρθρον 6

Ἄρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον

ὄργανον διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἔχει τὶς παρακάτω ἀρμοδιότητες:

1. Ἐγκρίνει τὸ ἐτήσιον πρόγραμμα ἐργασιῶν τοῦ Ἰδρύματος, κατὰ τὸ γενικὸν πλαίσιον αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὸν ἀπολογισμὸν δράσεως κάθε ἔτους.

2. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν καλυτέραν πραγμάτων τῶν σκοπῶν, ποὺ ἀναγράφονται στὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος, δυνάμενον, ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος νὰ διευρύνει αὐτοὺς καὶ τὰ ἀναγραφόμενα στὸ ἄρθρο 2 μέσα, ἐφ' ὅσον ἢ διευρύνσεις αὐτὴ κρίνεται ἀναγκαία γιὰ τὴν καλύτερη ἐκπλήρωσιν τῆς κύριας ἀποστολῆς τοῦ Ἰδρύματος.

3. Καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τυχόν πιστώσεως, ποὺ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς χρήσεως αἰτοῦνται συμπληρωματικῶς ἀπὸ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν.

4. Καθορίζει τὶς τακτικὰς θέσεις τοῦ Ἐπιστημονικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ καὶ προβαίνει στὴν πρόσληψιν, τὴν προαγωγὴν καὶ ἀπόλυσιν αὐτοῦ κατὰ τὰ στὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

5. Ἐγκρίνει καὶ τροποποιεῖ τὸν κανονισμὸν λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν παραρτημάτων τοῦ Ἰδρύματος.

6. Ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως ἀκινήτων, ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων δαπάνης μεγαλυτέρας τῶν χιλίων πεντακοσίων (1500 €) Εὐρώ, ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ κληρονομιῶν, ἐπὶ τῆς συνάψεως ἢ μὴ ἐνυποθήκων ἢ μὴ δανείων καὶ ἐπὶ τῆς ἐγέρσεως ἀγωγῶν. Γιὰ τὶς δύο τελευταῖες πράξεις ἀπαιτεῖται ἐγκρισις ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος.

7. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν κάνει ἀναφορὰ ὁ παρὼν κανονισμὸς, ἢ τὸ ὅποιον κρίνει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅτι πρέπει νὰ ἀχθεῖ ἐνώπιόν του.

8. Συνιστᾷ μονίμους ἢ ἐπ' εὐκαιρία ἐπιτροπὲς μὲ τὴν συμμετοχὴν τουλάχιστον ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἢ ἐνὸς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος, πρὸς κάλυψιν εἰδικῆς ἀνάγκης καὶ καθορίζει τὰ τῶν ἐργασιῶν κ.λπ. ἢ ἀναθέτει τὸν καθορισμὸν στὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 7

Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

1. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς Πρόεδρου

αὐτῆς, ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ποὺ ἐκλέγεται ἀπὸ αὐτὸ μὲ ἐτήσια θητεία. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος τὰ δὲ ἄλλα μέλη δύο ἀναπληρωτῆς, ποὺ ἐκλέγονται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπὸ τὰ μέλη του. Ὡς ἀναπληρωτῆς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ στὴν Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ μπορεῖ νὰ ὀρισθεῖ καὶ ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει κάθε μῆνα ἢ καὶ ἐκτάκτως ὅσες φορές ὁ Πρόεδρος τὸ κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον, εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίστανται ὅλα τῆς τὰ μέλη. Συνεδριάζει ἐπίσης ἐγκύρως, μὲ τὴν παρουσία δύο μελῶν (μετέχοντος δὲ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Μητροπολίτου, μὲ τὴν παρουσία τριῶν μελῶν), ἐφ' ὅσον τὸ μέλος ποὺ ἀπουσιάζει ἔχει ἐξουσιοδοτήσει ἐγγράφως ἕνα ἀπὸ τα ὑπόλοιπα μέλη. Ὁμοίως συνεδριάζει, ἐγκύρως, ἐφ' ὅσον ἕνα μέλος, παρότι ἐκλήθη, ἀρνήθηκε νὰ προσέλθῃ, οὔτε δὲ εἰδοποιήσῃ ἐγκαίρως γιὰ νὰ προσκληθεῖ ὁ ἀναπληρωτῆς του. Ἡ ἴδια ἄρνηση ἂν ἐπαναληφθεῖ γιὰ δευτέρη συνεχῆ φορά, συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ μέλους ἀπὸ τὸν ἀναπληρωτὴν του γιὰ τὸ ὑπόλοιπο διάστημα τῆς θητείας του, τὸ δὲ Διοικητικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένη συνεδρία ἐκλέγει νέον ἀναπληρωτὴν.

3. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, νικῶσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου, τὰ δὲ πρακτικὰ, συντασσόμενα μερίμνη τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐπικυροῦνται κατὰ τὴν ἐπομένην, ἢ ἐν ἀνάγκῃ, κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν, ὑπογραφόμενα ὑπὸ πάντων τῶν παρισταμένων μελῶν.

4. Στὶς συνεδριάσεις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς φέρονται, ἐκτὸς τῶν θεμάτων ποὺ ἀναγράφονται στὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ὅλα ὅσα προκύπτουν μέχρι τῆς συγκλήσεώς της.

Ἄρθρον 8

Ἀρμοδιότητες Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὶς παρακάτω ἀρμοδιότητες:

1. Ἐκτελεῖ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀσκεῖ τὴν τρέχουσα διοίκηση καὶ διαχείριση ἐν γένει τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ἀποφασίζει γιὰ τὸν τρόπο ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ προγράμματος δράσεως, βάσει δὲ τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ διατάσσει τὴν εἴσπραξη τῶν ἐσόδων τοῦ Ἰδρύματος, ἐντέλλεται τὴν καταβολὴ τῶν δαπανῶν καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἐκτέλεση ἔργων δαπάνης μέχρι χιλίων πεντακοσίων (1500 €) Εὐρώ.

3. Ἐλέγχει τὴν ταμειακὴ καὶ λογιστικὴ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος ἢ διατάσσει τὴν διενέργεια τοῦ ἐλέγχου τούτου.

4. Διορίζει, προάγει καὶ ἀπολύει τὸ πάσης φύσεως προσωπικό, κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰδικώτερα στὸ ἄρθρο 11, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 6.

5. Ἀσκεῖ τὴν πειθαρχικὴ ἐξουσία στὸ προσωπικό, ἐξαιρέσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, γιὰ τὸν ὅποιον ἀναφέρεται ὁ Πρόεδρος ἀπ' εὐθείας στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, ἐφ' ὅσον ἡ ποινὴ συνεπάγεται ἀπόλυσι. Ὁ τιμωρούμενος μπορεῖ νὰ προσφύγει στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ ἐκτελεῖ ὑπηρεσία μέχρι ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς του.

6. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ἀρμοδιότητος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατ' ἐξουσιοδότηση αὐτοῦ.

7. Ἀποφασίζει γιὰ θέματα ἀρμοδιότητος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅσες φορές ἐπείγει ἢ ἐπ' αὐτῶν λήψη ἀποφάσεως, καθὼς καὶ γιὰ κάθε θέμα ποῦ ἀνακύπτει καὶ δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα ὀργανισμό, φέρει ὅμως τὶς ἀποφάσεις αὐτὲς πρὸς ἔγκρισιν στὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ἀργότερο κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίαν του.

Ἄρθρον 9 Πρόεδρος

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει τὶς παρακάτω ἀρμοδιότητες:

1. Κατευθύνει καὶ ἐποπτεύει τὶς ἐργασίες τοῦ Ἰδρύματος.

2. Καταρτίζει τὴν ἡμερησία διάταξη ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων (Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς), συγκαλεῖ αὐτά, διευθύνει τὶς ἐργασίες τους καὶ μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐκτέλεση ὅσων ὀρίζονται ἀπὸ τὸν παρόντα κανονισμό.

3. Ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ Ἰδρυμα σὲ κάθε συναλλαγὴ του μὲ φυσικὸ ἢ νομικὸ πρόσωπο, κάθε Ἀρχὴ καὶ τὰ Δικαστήρια.

4. Ὑπογράφει ὅλες τὶς πράξεις, ποῦ ἀφοροῦν τὸ προσωπικό, τὶς πάσης φύσεως συμβάσεις καὶ κάθε ἄλλο ἔγγραφο.

5. Ἀποφασίζει ἐπὶ μὴ θεμελιώδους σημασίας θεμάτων ἀρμοδιότητος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅσες φορές ἐπείγει ἀπολύτως ἢ ἐπ' αὐτῶν λήψη ἀποφάσεως ἢ δὲ ἄμεσος σύγκλησις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι ἐφικτή, ὑποβάλλει ὅμως τὶς ἀποφάσεις του γιὰ ἔγκριση στὸ ἀρμόδιο κατὰ περίπτωσιν ὄργανο, τὸ βραδύτερο κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίαν αὐτῶν.

6. Ὁ Πρόεδρος μπορεῖ νὰ μεταβιβάζει στὸν Γενικὸν Γραμματέα ἢ σὲ ἄλλα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὴν ἄσκηση κάποιων ἀρμοδιοτήτων, διατηρώντας ἢ μὴ τὴν δυνατότητα παραλλήλου δράσεως αὐτῶν.

7. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ ἐκάστοτε ὀρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ὁποῖος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρο ἀπόντα ἢ κωλυόμενον σ' ὅλες τὶς ἀρμοδιότητες αὐτοῦ, ἐξαιρέσει τῆς διευθύνσεως τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὴν ὁποία ἀσκεῖ ὁ νομίμως ἐκπρόσωπος αὐτοῦ, Πρωτοσύγκελλος ἢ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος.

Ἄρθρον 10 Γενικὸς Διευθυντής

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντής πρέπει νὰ εἶναι Ἕλληνας ὑπήκοος, κληρικὸς ἢ λαϊκός, πτυχιούχος Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς, νὰ ἔχει εὐρεία γενικὴ μόρφωση καὶ πείρα ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐλληνικῶν κοινωνικῶν προβλημάτων, νὰ κατέχει δὲ τὴν Ἀγγλικήν, ἢ Γαλλικὴν, ἢ Γερμανικὴν γλῶσσα. Αὐτὸς προσλαμβάνεται κατ' ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπ' εὐθείας ἢ κατόπιν διαγωνισμοῦ ἐπὶ συμβάσει μισθώσεως ἐργασίας ὀρισμένου ἢ ἀορίστου χρόνου. Ὁ μισθὸς καὶ οἱ πάσης φύσεως ἀποδοχὲς αὐτοῦ καθορίζονται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

2. Ὁ Γενικὸς Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος, ὑπηρετεῖ ὡς διευθύνων ἐπιστημονικὸς καὶ διοικητικὸς σύμβουλος καὶ ἔχει τὶς παρακάτω ἀρμοδιότητες:

α. Μερικῶς γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

β. Ἐπιμελεῖται τοῦ καθ' ὅλου ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ Ἰδρύματος, διευθύνει τὶς ἐν γένει ἐργασίες αὐτοῦ, κατευθύνει τοὺς Διευθυντὲς ἢ Προϊσταμένους τῶν Παραρτημάτων καὶ τῶν τομέων δράσεως τοῦ Ἰδρύματος καὶ προϊσταται τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

γ. Εἰσηγεῖται στὰ ὄργανα τοῦ Ἰδρύματος τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως καθὼς καὶ κάθε μέτρο, ποὺ μπορεῖ νὰ συμβάλλει στὴν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς καὶ τὴν προαγωγή τοῦ Ἰδρύματος.

δ. Ἐπικοινωνεῖ γιὰ τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του μὲ τὶς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχές, τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες καὶ κάθε ἄλλον, διεξάγει τὴν καθ' ὅλου ἀλληλογραφίαν, συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ ὑπογραφόμενα ἔγγραφα καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

ε. Ἐγκρίσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς μπορεῖ νὰ μεταβιβάζει τὴν ἄσκηση κάποιων ἐκ τῶν ἀρμοδιοτήτων του σὲ ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος, διατηρώντας ἢ μὴ τὴν δυνατότητα παράλληλης ἀσκήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 11 Προσωπικὸν

1. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος, διακρινόμενον σὲ ἐπιστημονικὸ, διοικητικὸ καὶ βοηθητικὸ, προσλαμβάνεται ὡς τακτικὸ ἢ ἔκτακτο ἀπ' εὐθείας ἢ κατόπιν διαγωνισμοῦ, ἐπὶ συμβάσει μισθώσεως ἐργασίας ὀρισμένου ἢ ἀορίστου χρόνου καὶ ἐπὶ μισθῶ, ἢ ἡμερομισθίῳ ἢ ὥρομισθίῳ καθὼς καὶ ὡς ἐθελοντικόν. Ἀπὸ τὸ προσωπικὸ τὸ μὲν τακτικὸ, ἐπιστημονικὸ καὶ διοικητικὸ προσλαμβάνεται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπὸ τὴν Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ. Ἡ ὑπηρεσιακὴ κατάστασις τοῦ προσωπικοῦ (προαγωγές, ἀποσπάσεις κ.λπ.), καθὼς καὶ ἡ καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐνεργοῦνται ἀπὸ τὸ ὄργανο ποὺ σύναψε τὴν σύμβασιν.

2. Ὁ Ὄργανισμὸς τοῦ προσωπικοῦ, ἐγκρινόμενος ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, πρέπει νὰ καθορίζει κάθε λεπτομέρεια, ποὺ ἀφορᾷ τὴν κατάστασις τοῦ προσωπικοῦ (ὀργανικὲς θέσεις, διάκρισις αὐτῶν σὲ κατηγορίες, διαβάθμισις κάθε κατηγορίας, προσόντα γιὰ τὴν κατάληψιν κάθε θέσεως, μισθοί, ἀποδοχὲς καὶ ἐπιδόματα, προαγωγές, παραπτώματα καὶ ποινὲς κ.λπ.). Τὸν Ὄργανισμὸν αὐτὸν μπορεῖ νὰ ἀναπροσαρμόζει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο κατὰ τὶς ἐκάστοτε ἀνάγκαις καὶ δυνατότητες τοῦ Ἰδρύματος.

1. Γιὰ τὴν παροχὴ ἐκπαίδευσέως ἢ ἐπιμορφώσεως, τὴν διεξαγωγὴν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, τὸν ἀρτιώτερον προγραμματισμὸν καὶ τὴν πληρέστερη ἀξιοποίησιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ τὸ Ἰδρυμα μπορεῖ νὰ συνιστᾷ τὴν ἑδρα τοῦ ἢ ἄλλου σχολῆς ἐκπαίδευσέως, ἐπιμορφώσεως, κέντρα ἐρεύνης καὶ ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως (κηροπλαστικῆς, ἀγιογραφίας, κεραμικῆς, τυπογραφίας κ.λπ.), ἐπιτροπὲς προγραμματισμοῦ, ὀμάδες ἐργασίας, ἀστικὲς μὴ κερδοσκοπικὲς Ἐταιρεῖαι, καθὼς καὶ ἐστίαι, ἐντεταλνόμενα, κατασκηνώσεις ἢ ἄλλα παρεμφερῆ ὄργανα.

Ἄρθρον 12 Παραρτήματα τοῦ Ἰδρύματος

2. Ὁ,τιδήποτε ἀφορᾷ τὰ Παραρτήματα αὐτὰ καθορίζονται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο μὲ τὴν ἐκάστοτε συστατικὴν πράξιν, ἢ ὅποια ἐπέχει θέσιν Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 13 Διαχείρισις

1. Ἡ διαχείρισις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται κατὰ οἰκονομικὰ ἔτη ἀντίστοιχα μὲ τὰ ἡμερολογιακὰ στὴν βάση τακτικῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν.

2. Τὸ ἀργότερον ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου ὑποβάλλεται ἀπὸ τὴν Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ σχέδιον προϋπολογισμοῦ στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, τὸ ὅποιο καὶ τὸν καταρτίζει. Ἡ ἴδια διαδικασίαι ἀκολουθεῖται καὶ γιὰ τὸν ἀπολογισμὸν, ἢ ὅποια πρέπει νὰ ὀλοκληρῶνται ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τοῦ ἐπομένου ἔτους. Μὲ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀπαλλάσσονται καθὲς εὐθύνῃς ἢ Ἐκτελεστικῆ Ἐπιτροπῆς καὶ τὰ ὄργανα τοῦ Ἰδρύματος ποὺ διενήργησαν τὴν διαχείρισιν. Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος ὑποβάλλονται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος πρὸς περαιτέρω ἐγκρίσιν καὶ θεώρησιν.

3. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο μὲ κανονιστικὴν του πράξιν, ποὺ μπορεῖ νὰ τροποποιεῖται κατὰ τὶς ἀνάγκαις τοῦ

Ἰδρύματος, καθορίζει ὅλα ὅσα ἀφοροῦν στὸν τρόπο χρηστῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος.

4. Τὰ λογιστικά καὶ ταμιακὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος καθὼς καὶ τὰ βιβλία πρακτικῶν, φέρουν δική τους ἀρίθμηση κατὰ φύλλον καὶ θεωροῦνται στὸ τέλος αὐτῶν καὶ πρὶν τὴν χρῆση τους ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος.

5. Τὰ βιβλία ποὺ πρέπει νὰ τηρεῖ τὸ Ἴδρυμα εἶναι:

α. Βιβλίο πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

β. Βιβλίο ἀποφάσεων ἢ Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ παρόμοιο τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

γ. Βιβλίο λογιστικῆς παρακολουθήσεως, ὅπου καταχωρίζονται ἀνελλιπῶς κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ καὶ τάξιν τὰ παραπραγματοποιούμενα κατὰ τὴν διάρκειά κάθε ἔτους ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

δ. Στέλεχος τριπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεων.

ε. Στέλεχος διπλοτύπων ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

στ. Βιβλίο περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῶν ἐπερχομένων σ' αὐτὸ ἀλλαγῶν.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, ἐὰν τὸ κρίνει σκόπιμο, μπορεῖ νὰ ὀρίσει τὴν τήρηση καὶ ἄλλων βιβλίων ἢ στοιχείων.

Ἄρθρον 14

Δαπάνες Διοικήσεως καὶ Μελετῶν

1. Ἡ ιδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ἄλλου συλλογικοῦ ὄργανου τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἄμισθη. Ἐπιτρέπεται μόνο ἡ κάλυψη τῶν ἐξόδων κινήσεως κατ' ἀποκοπὴν καὶ συνεδρίαση.

2. Ἐφ' ὅσον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ἄλλου συλλογικοῦ ὄργανου ἀπαιτεῖται νὰ ἐργάζεται κατὰ κύρια ἀπασχόληση στὴν ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος ἢ σὲ Παράρτημα ἢ σὲ εἰδικὸ ἔργο, καταβάλλονται σ' αὐτὸ ἀποδοχές, ποὺ ὀρίζονται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

3. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ μπορεῖ νὰ ἀναθέτει τὴν ἐκπόνηση κάθε φύσεως μελετῶν ἢ συγγραφικῶν, ἐρευνητικῶν καὶ ἄλλων ἔργων σὲ φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα ἐπὶ σχέσει μισθώσεως ἔργου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ποὺ θὰ περιλαμβάνει καὶ προδιαγραφή τοῦ ἔργου ποὺ πρέπει νὰ ἐκτελεστεῖ. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ μπορεῖ νὰ καταβάλλει προκαταβολὲς κατόπιν βεβαιώσεως τῆς προόδου τοῦ ἔργου.

Ἄρθρον 15

Παροχὴ τεχνικῆς ἢ ἄλλης βοήθειας

1. Τὸ Ἴδρυμα κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς μπορεῖ νὰ παρέχει μὲ τοὺς συνεργάτες του, τὶς ἐγκαταστάσεις του καὶ τὰ λοιπὰ μέσα ποὺ διαθέτει, ὑπηρεσίες σὲ φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα εἴτε αὐτοπροαιρέτως εἴτε κατόπιν αἰτήσεως αὐτῶν. Τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν παροχὴ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, εἰσάγονται ὡς ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος.

2. Στὰ πλαίσια τῶν δυνατοτήτων του καὶ σύμφωνα μὲ τὶς παραδόσεις τοῦ τόπου, τὸ Ἴδρυμα ἀσκεῖ τὴν κατὰ Χριστὸν φιλοξενίαν καὶ μπορεῖ νὰ παρέχει τεχνικὴ ἢ οἰκονομικὴ ἢ ἄλλης φύσεως φιλανθρωπικὴ βοήθεια σὲ ἐμπερίστατα πρόσωπα, εὐαγγῆ Ἰδρύματα καὶ κοινωφελεῖς ὀργανισμοὺς ἢ προσπάθειες.

Ἄρθρον 16

Περιουσία - Ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος

1. Περιουσία τοῦ Ἰδρύματος: Στὸ Ἴδρυμα ἀνήκουν τὰ οἰκήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποὺ βρίσκονται στὰ Δίκαια, τὴν Ὀρεστιάδα, τὸ Διδυμότειχο καὶ τὸ Σουφλί, τὰ ὁποῖα στέγαζαν παλαιότερα τὰ Οἰκοτροφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ παραχωροῦνται σ' αὐτὸ γιὰ τὴν στέγαση τῶν λειτουργιῶν, τῶν δράσεων καὶ ὑπηρεσιῶν του.

2. Ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Τὰ ἔσοδα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν περιουσία τοῦ Ἰδρύματος.

β. Τὰ ἔσοδα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὶς δραστηριότητες τῶν φορέων τοῦ Ἰδρύματος, ἀπὸ τὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν πάσης φύσεως ἢ ἐκτελέσεως ἔργων.

γ. Οἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος καὶ ἀπὸ τυχόν ἄλλους ἐκκλησιαστικούς ἢ ἄλλους ὀργανισμοὺς.

δ. Οἱ εἰσφορὲς καὶ λοιπὲς παροχὲς ὅσων μετέχουν στὶς ἐκδηλώσεις ποὺ διοργανώνει τὸ Ἴδρυμα καὶ χρησιμοποιοῦν τὸ ἐστιατόριο, τοὺς ξενῶνες καὶ τὶς ἐν γένει ἐγκαταστάσεις του.

ε. Οἱ τυχόν κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις ἢ παροχὲς καὶ ἐνισχύσεις ἀπὸ Δήμους, Ὄργανισμοὺς καὶ ἄλλους φορεῖς.

στ. Οἱ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος δωρεές, κληρονομίες, κληροδοτήματα, καὶ πάσης φύσεως μεταβιβάσεις περιουσιακῶν στοιχείων, ποὺ χαρίζονται σ' αὐτό.

3. Ὅλα τὰ χρηματικά ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος εἰσάγονται στοῦ ταμεῖο του, μόνον κατόπιν ἐκδόσεως τοῦ κεκατονισμένου γραμματίου εἰσπράξεως.

Ὅλα τὰ ὑπόλοιπα σὲ εἶδος καταχωροῦνται ἀντίστοιχα στὰ πρὸς τοῦτο τηρούμενα βιβλία (βιβλιοθήκης, ἀποθήκης κ.λπ.).

Ἄρθρον 17
Ἀναγνωρίσεις

1. Σ' αὐτοὺς ποὺ μεταβιβάζουν χαριστικῶς περιουσιακά τους στοιχεῖα στοῦ Ἰδρυμα γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς ἀποστολῆς του, παρέχονται ἀναγνωρίσεις ὡς ἐξῆς:

α. Σὲ *εὐεργέτες τοῦ Ἰδρύματος* ἀνακηρύσσονται ὅσοι παρέχουν ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος περιουσιακά στοιχεῖα ἀξίας ἄνω τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000 €) εὐρώ. Σ' αὐτοὺς χορηγεῖται εἰδικὸ δίπλωμα, ἀναγράφεται τὸ ὄνομά τους σὲ εἰδικὴ πλάκα καὶ ἀναρτᾶται ἢ φωτογραφία τους σὲ κατάλληλη αἶθουσα τοῦ Ἰδρύματος.

β. Σὲ *δωρητὲς τοῦ Ἰδρύματος* ἀνακηρύσσονται ὅσοι παρέχουν ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος περιουσιακά στοιχεῖα ἀξίας ἄνω τῶν δέκα χιλιάδων (10.000 €) εὐρώ. Σ' αὐτοὺς παρέχεται εἰδικὸ δίπλωμα καὶ ἀναγράφεται τὸ ὄνομά τους σὲ εἰδικὴ πλάκα.

γ. Σὲ *χορηγούς τοῦ Ἰδρύματος* ἀνακηρύσσονται ὅσοι μεταβιβάζουν σ' αὐτὸ περιουσιακά στοιχεῖα ἀξίας ἄνω τῶν τριῶν χιλιάδων (3.000 €) εὐρώ. Τὰ ὀνόματα τῶν χορηγῶν ἀναγράφονται σὲ τιμητικὸ βίβλο καὶ παρέχεται τιμητικὸ δίπλωμα.

δ. Σὲ *ἀρωγούς τοῦ Ἰδρύματος* ἀνακηρύσσονται ὅσοι μεταβιβάζουν σ' αὐτὸ περιουσιακά στοιχεῖα μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν χιλίων (1.000 €) εὐρώ. Σ' αὐτοὺς παρέχεται τιμητικὸ Γράμμα τοῦ Προέδρου τῆς Συνάξεως.

2. Ἡ ἀναγνώριση ἀπονέμεται σὲ πανηγυρικὴ συνεδρίαση τῆς Συνάξεως τῶν Ἐταίρων, ἢ ὁποῖα μπορεῖ νὰ τοὺς ἀνακηρύξει ταυτοχρόνως καὶ σὲ Ἐταίρους τοῦ Ἰδρύματος, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Οἱ παραπάνω μνημονεύονται γενικὰ σὲ κάθε λατρευτικὴ πράξη τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὀνομαστικῶς σὲ εἰδικὴ εὐχαριστήρια καὶ ἐπιμνημόσυνη τελετῇ.

Ἄρθρον 18
Τροποποίηση Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μετὰ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ ἀπὸ πρόταση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτεῖχου καὶ Ὁρεστιάδος.

Ἄρθρον 19
Διάλυση τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἰδρυμα καταργεῖται μετὰ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ ἀπὸ πρόταση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτεῖχου καὶ Ὁρεστιάδος, ἐφ' ὅσον ἡ λειτουργία του καταστεῖ ἀνωφελῆ καὶ ἀπολύτως ἀνέφικτος, δὲν ἐκπληρῶνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς του προϋποθέσεις ἢ ὅταν παρεκκλίνει τῶν σκοπῶν του.

2. Σὲ περίπτωσι διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος κάθε ἀκίνητο ἢ κίνητο περιουσιακὸ στοιχεῖο περιέρχεται στοῦ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτεῖχου καὶ Ὁρεστιάδος.

Ἄρθρον 20

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του στοῦ ἐπίσημο δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 21

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτεῖχου καὶ Ὁρεστιάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Αὐγούστου 2003

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΡΗΤΗΣ

Θ Ε Μ Α

Τροποποίηση Κανονισμού λειτουργίας και διαχείρισης Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων Κοκκίνη Χάνι με τὴν ἐπωνυμία «Πολιτιστικό-Πνευματικό Κέντρο “Ἄξιον Ἐστίν”» ἐνορίας Ἁγίων Ἀναργύρων Κοκκίνη Χάνι».

Ἐχοντες υπ' ὄψη τὴν υπ' ἀριθμ. 1652/829/Φ12/25-7-2003 ἀπόφασή μας

Τροποποιούμεν

α) *Στὸ ἄρθρο 4 τὴν πρόταση:* «Μέλη τοῦ Δ.Σ. μὴ ἀνταποκρινόμενα στὰ καθήκοντά τους παύονται με ἀπόφαση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀντικαθίστανται σύμφωνα με τὴν διαδικασία διορισμοῦ» σέ:

«Μέλη τοῦ Δ.Σ. μὴ ἀνταποκρινόμενα στὰ καθήκοντά τους ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης».

β) *Τὸ ἄρθρο 10, σέ:*

Ἄρθρον 10

Σφραγίδα

Τὸ Πολιτιστικό-Πνευματικό Κέντρο ἔχει στρογγυλὴ σφραγίδα με δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία στὸ κέν-

τρο θὰ φέρει τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας «Ἄξιον Ἐστίν», στὸν ἐξωτερικὸ κύκλο τὶς λέξεις: «Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Κρήτης - Ἐνορία Κοκκίνη Χάνι» καὶ στὸν ἐσωτερικὸ τὴν ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος: «Πολιτιστικό - Πνευματικό Κέντρο ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ».

γ) *Στὸ ἄρθρο 11 τὴν πρόταση:* «Τὸ Πολιτιστικό-Πνευματικό Κέντρο καταργεῖται με ἀπόφαση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ με ἐγκριση τῆς ἀποφάσεως ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ι.Α.Κ., ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὴν ἀποστολή του ἢ παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του» σέ:

«Τὸ Ἴδρυμα διαλύεται ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει, με ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὴν ἀποστολή του ἢ παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του».

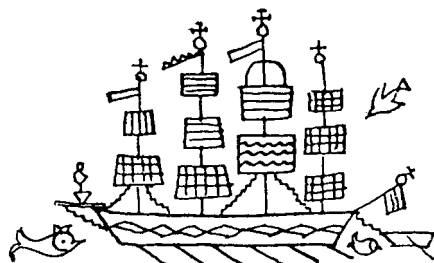
δ) *Στὸ ἄρθρο 12 τὴν πρόταση:* «Κάθε τροποποίησή του μπορεῖ νὰ γίνει με πρόταση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Πολιτιστικοῦ-Πνευματικοῦ Κέντρου πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο, με τὴ σύμφωνη γνώμη καὶ τῶν ἐφημερίων τοῦ ναοῦ τῆς ἐνορίας Κοκκίνη Χάνι, καθὼς καὶ με ἐγκριση ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ι.Α.Κ.» σέ:

«Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται με ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης ἢ μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος».

Ἡράκλειο, 30 Ὀκτωβρίου 2003

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Κρήτης ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Προκηρύξεις**Ἱερῶν Μητροπόλεων:****Μεσσηνίας****Χαλκίδος****Κίτρους καὶ Κατερίνης****Μαρωνείας καὶ****Κομοτηνῆς****Ἄργολίδος****Καρυστίας καὶ Σκύρου****Νικαίας****Σύρου****Λαρίσης καὶ Τυρνάβου****Καισαριανῆς, Βύρωνος****καὶ Ὑμηττοῦ****Κεφαλληνίας****Μεσογαίας καὶ****Λαυρεωτικῆς****ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ****Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Πηδῆματος

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμάτᾳ τῆ 18ῃ Σεπτεμβρίου 2003

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἰ. ναῶ

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ψαχνῶν

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χαλκίδι τῆ 23ῃ Ὀκτωβρίου 2003

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κίτρους καὶ Κατερίνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἰ. ναῶ

Ἁγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Κίτρους Πιερίας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κατερίνῃ τῆ 29ῃ Ὀκτωβρίου 2003

† Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πλήρωσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλάδου ΔΕ Διοικητικοῦ καὶ μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου ΔΕ Δακτυλογράφου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, ἐγκριθεισῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/οικ. 5839/13-3-2001 Π.Υ.Σ., καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν Ἐφημερίδα «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ», ὑποβάλουν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ ἐν Κομοτηνῇ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ὡς ἄνω θέσεων.

Ἐν Κομοτηνῇ τῇ 31ῃ Ὀκτωβρίου 2003

† Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Τολοῦ Ναυπλίας καὶ

Ἁγίου Γεωργίου Ἑλληνικοῦ Ἄργους,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἄνω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 3ῃ Νοεμβρίου 2003

† Ὁ Ἀργολίδος ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέ-

σεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ναυπλίου καὶ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἄργους

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς αὐτὰς θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 3ῃ Νοεμβρίου 2003

† Ὁ Ἀργολίδος ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πλήρωσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου - γραμματέως κλάδου ΔΕ Διοικητικοῦ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως Ἀργολίδος, ἐγκριθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/οικ. 5839/13-3-2001 Π.Υ.Σ., καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν Ἐφημερίδα «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ», ὑποβάλουν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ ἐν Ναυπλίῳ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 2003

† Ὁ Ἀργολίδος ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πλήρωσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλάδου ΔΕ Διοικητικοῦ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου, ἐγκριθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/16/585 π.ἔ. 28.1.2003 Π.Υ.Σ., καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν Ἐφημερίδα «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ», ὑποβάλουν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ ἐν Κύμῃ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπό-

λεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Κύμη τῇ 5ῃ Νοεμβρίου 2003

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Σπυριδῶνος Αἰγάλεω

Παναγίας Ἐλεούσης Ἁγ. Βαρβάρας

Ἁγίας Μαρίνης Χαϊδαρίου,

Ἁγίου Νεκταρίου Χαϊδαρίου καὶ

Ἁγ. Κων/νου καὶ Ἐλένης Αἰγάλεω

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νικαίᾳ τῇ 7ῃ Νοεμβρίου 2003

† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πληρῶσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλάδου ΔΕ Διοικητικοῦ καὶ μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου Κατηγορίας Υ.Ε. Κλητῆρος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως Σύρου, ἐγκριθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/οίκ. 5839/13-3-2001 Π.Υ.Σ., καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν Ἐφημερίδα «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ», ὑποβάλλωσιν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰ ἐν Ἐρμούπολει Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 2003

† Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πληρῶσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλάδου ΔΕ Ὁδηγοῦ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, ἐγκριθεισῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/οίκ. 5839/13-3-2001 Π.Υ.Σ., καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν Ἐφημερίδα «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ», ὑποβάλλωσιν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰ ἐν Λαρίση Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ὡς ἄνω θέσεων.

Ἐν Λαρίση τῇ 12ῃ Νοεμβρίου 2003

† Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 (ΦΕΚ 170, Α', 8.10.1978) «Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα 582/1980 (ΦΕΚ, 158, Α', 11.7.1980) «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκλήρυκων εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τὴν πληρῶσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἱεροκλήρυκος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν του.

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 2003

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πλη-

ρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἡφμερί-
ου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγ. Κυριακῆς Προκοπάτων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανο-
νικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαι-
τούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω
κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 2003

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38,

παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973,
γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς
ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέ-
σεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἰ. ναῷ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Σπάτων-Ἀττικῆς

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Δια-
κονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ
Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προ-
σόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς
παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολο-
γητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σπάτοις τῇ 19ῃ Νοεμβρίου 2003

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

